

GRAD PULA – POLA
GRADSKO VIJEĆE

36. SJEDNICA (TEMATSKA)
GRADSKOG VIJEĆA
Komunalna palača, Pula, Forum 1

petak, 19.07.2024.

SKRAĆENI ZAPISNIK
sa 36. sjednice (tematske) Gradskog vijeća Grada Pula - Pola
održane u petak, 19.07.2024. godine u
Komunalnoj palači, Pula, Forum br. 1

Sjednicu je u 14,00 sati otvorila MARIJA MARKOVIĆ NIKOLOVSKI (Nezavisna) koja je sjednici i predsjedavala.

Poštovane vijećnice i vijećnici dobar dan – *egrege consigliere e consiglieri buon giorno*, otvaram 36. sjednicu Gradskog vijeća Grada Pule.

Radi utvrđivanja kvoruma obavještavam da su vijećnici Davor Vuković, Ardemio Zimolo i Igor Belas opravdali izostanak sa današnje sjednice.

Prelazimo na utvrđivanje kvoruma pa molim vijećnike da se prijave u sustav e-Glasanja.

Red br.	VIJEĆNIK	LISTA	PRIMJEDBA
1	DUŠANKO BABIĆ	NL Filipa Zoričića	F.Zoričić-mir. mandata
2	IVAN ŽAGAR	NL Filipa Zoričića	I.Močenić/S.Ibrišagić-m.man
3	KRISTIJAN BITERI	NL Filipa Zoričića	
4	VITO PAOLETIĆ	NL Filipa Zoričića	I.Mohorović-mir. mandata
5	DUŠICA RADOJČIĆ	MOŽEMO	
6	DAVOR VUKOVIĆ	MOŽEMO	M.Paus-mir.mand- odsutan
7	NOEL MIRKOVIĆ	MOŽEMO	
8	ANA FONOVIĆ	MOŽEMO	
9	SANJA RADOLOVIĆ	SDP	
10	IGOR BELAS	SDP	Odsutan
11	SINIŠA GORDIĆ	SDP	
12	ELENA PUH BELCI	IDS-ISU	
13	VALTER BOLJUNČIĆ	IDS-ISU	J.Černjul-mirovanje mandata
14	ARDEMIO ZIMOLO	IDS-ISU	odsutan
15	MONICA DEROCCHI	IDS-ISU	
16	GORDANA FERENČIĆ	NEZAVISNA	M.Brajuha-ostavka
17	DANIEL DEKOVIĆ	NEZAVISNI	M.Čerina-mirovanje mandata
18	MARIN LEROTIĆ	NEZAVISNI	odsutan
19	MARIJA MARKOVIĆ-NIKOLOVSKI	NEZAVISNA	
20	JURAJ KOVAČEVIĆ	HDZ	M.Jurkić-mir.mandata-odsut
21	SEAN SOLDATIĆ	HDZ	odsutan
22	MILAN RAŠULA	NL Milana Rašule	

Pozdravljam sve vijećnike i napominjem da je na Sjednici prisutan i gospodin Siniša Gordić koji je aktivirao svoj vijećnički mandat pa se od početka sjednice računa u kvorum, o čemu će nas izvijestiti Mandatna komisija.

Slijedom prijave prisutnosti u sustav e-Glasanja i evidencijskih listića, utvrđujem da je na 36. sjednici prisutno 16 vijećnika od ukupno 22 vijećnika, te da Gradsko vijeće može pravovaljano odlučivati.

Tijekom rasprave sjednicu su napustili Monica Derocchi, Vito Paoletić i Kristijan Biteri pa je prisutno 13 vijećnika.

POZDRAVLJAM:

- gosp. Filipa Zoričića GRADONAČELNIKA GRADA PULE
- Ivona Močenić i Bruno Cergnul, zamjenici gradonačelnika
- Pročelnike upravnih tijela Grada
- gđa. Breda Bizjak, predstavnica DAI-SAI Društvo arhitekata Istre-Società architetti dell'Istria
- gosp. Zoran Boševski, predstavnik nagrađenog idejnog rješenja Studio BF d.o.o.
- gosp. Marko Martinčić, predstavnik KON-2K5 d.o.o., konstruktivnog support-a nagrađenog projekta
- dr.sc. Ivan Herak, predstavnik Adriatic Croatia International Club (ACI)
- gosp. Goran Vego, direktor tvrtke Obala d.o.o.
- predstavnici medija
- sve GLEDATELJE koji sjednicu prate putem TV Nove ili uživo putem „live streaming-a“ na mrežnim stranicama Grada Pule
- ostale goste.

OSTALI PRISUTNI:

LOVORKA HAJDIĆ-GOLJA, zamjenica pročelnika Službe Gradonačelnika i Gradskog vijeća

EVA BARBIR voditeljica Odsjeka za poslove Gradonačelnika i Gradskog vijeća

IGOR JOVIN pomoćnik pročelnika Službe Gradonačelnika i Gradskog vijeća

DRAGAN SMOLJAN, informatičar

GORAN KLIMOV, eGlasanje

JOVANA PRUSAC FABRIS, protokol

DARKO TUMPIĆ pročelnik Službe Gradonačelnika i Gradskog vijeća

ANDREA PERUŠKO, pročelnica Upravnog odjela za lokalnu i mjesnu samoupravu

ALDO ROJNIĆ, pročelnik Upravnog odjela za financije, gospodarstvo i provedbu ITU mehanizma

SAMANTA BARIĆ, pročelnica Upravnog odjela za urbanizam, investicije i razvojne projekte

SANJA KLJAJIĆ DAKIĆ, pročelnica Upravnog odjela za upravljanje imovinom i imovinsko-pravne poslove

IVANA SOKOLOV, pročelnica Upravnog odjela za društvene djelatnosti, mlade i sport

EMINA POPOVIĆ STERPIN, pročelnica Upravnog odjela za kulturu

ROBERTA DORANI, pročelnica Služba za unutarnju reviziju

Prije utvrđivanja dnevnog reda, obavještavam vijećnike da je došlo do izmjene sastava Kluba vijećnika SDP-a na način da se aktiviranjem vijećničkog mandata u Klub vratio Siniša Gordić, a Klub je napustio Drago Marić.

PRELAZIMO NA UTVRĐIVANJE DNEVNOG REDA:

Sukladno traženju Kluba vijećnika IDS-a kao ovlaštenog predlagatelja, sazvala sam 12. srpnja 2024. tematsku sjednicu na kojoj će se provesti rasprava po točki 2. na temu „Uređenja Rive“ te vam je dostavljen poziv s materijalima koje je dostavio predlagatelj.

Dalje, s obzirom da je došlo do promjene u sastavu Gradskog vijeća, a kako je Mandatna komisija utvrdila činjenice, Izvješće komisije čiti ćemo pod točkom 1.

Dana 17. srpnja 2024. godine predlagatelj tematske sjednice dopunio je materijal za točku koji vam je dostavljen na tablet.

Dana 02. srpnja 2024. vijećnicima je na tablet, na znanje dostavljeno Izvješće Gradonačelnika o danim suglasnostima za zaduživanje i danim jamstvima za razdoblje od 01. siječnja do 30. lipnja 2024. godine.

Budući da nema drugih prijedloga za izmjenu i dopunu dnevnog reda stavljam na glasanje DNEVNI RED 36. sjednice Gradskog vijeća kako je predložen 12. srpnja 2024. godine sa 2. točke.

Predsjednica Gradskog vijeća utvrđuje da je glasanje dovršeno i da je

VIJEĆE sa 15 glasova “ZA” i bez glasova “PROTIV”, usvojilo predloženi Dnevni red 36. sjednice Gradskog vijeća

D N E V N I R E D

1. Izvješće Mandatne komisije o aktiviranju vijećničkog mandata Siniše Gordića (SDP)
2. Rasprava o temi “Uređenje Rive”

AD - 1.   IZVJEŠĆE MANDATNE KOMISIJE O AKTIVIRANJU MANDATA VIJEĆNIKA SINIŠE GORDIĆA (SDP)

Izvješće je utvrdila Mandatna komisija pa s obzirom da Drago Marić nije više predsjednik komisije, molim člana komisije Ivana Žagara, da Vijeću iznese utvrđene činjenice.

Utvrđuje se da je Gradsko vijeće temeljem članka 79. stavak 8. Zakona o lokalnim izborima („Narodne novine” br. 144/12, 121/16, 98/19, 42/20, 144/20 i 37/21), primilo na znanje Izvješće i Zaključak Mandatne komisije

Z A K L J U Č A K

1. Dana 04. srpnja 2024. godine SINIŠA GORDIĆ (SPD) nastavlja s obnašanjem dužnosti vijećnika Gradskog vijeća Grada Pule-Pola na temelju prestanka mirovanja mandata.
2. Dana 04. srpnja 2024. godine DRAGO MARIĆ (SDP) prestaje obnašati vijećničku dužnost zamjenika za Sinišu Gordića.

AD – 2.   RASPRAVA O TEMI UREĐENJE RIVE

Predlagatelj teme je Klub vijećnika IDS-a (izvjestitelj: vijećnik Valter Boljunčić te ujedno predsjednik Upravnog vijeća Lučke uprave Pula)

Ostali izvjestitelji:

- Breda Bizjak, predstavica DAI-SAI Društvo arhitekata Istre-Società architetti dell'Istria
- Zoran Boševski, predstavnik nagrađenog idejnog rješenja Studio BF d.o.o.

- Marko Martinčić, predstavnik KON-2K5 d.o.o., konstruktivnog support-a nagrađenog projekta
- dr.sc. Ivan Herak, predstavnik Adriatic Croatia International Club (ACI)
- Goran Vego, direktor tvrtke Obala d.o.o.

S obzirom na upite vezano uz predloženi Zaključak za ovu točku, želim vas uputiti na čl. 66. Poslovnika kojim se regulira procedura tematske sjednice na način da se ona saziva isključivo radi obrade i davanja informacija po temi od značaja za život građana Grada Pule. Evo, samo da pročitam odredbu čl. 66. Poslovnika koji kaže:

- „1. Tematsku sjednicu saziva predsjednik Gradskog vijeća radi davanja informacije o temi i pojedinim pitanjima od osobitog interesa i značaja za život građana Grada Pule.
2. Nakon što otvori sjednicu, predsjednik Gradskog vijeća daje riječ izvjestitelju tematske sjednice, nakon čijeg izlaganja otvara raspravu te je zaključuje kada su pitanja o temi iscrpljena.”

Dakle, odredbom nije predviđeno da se na tematskoj sjednici donose odluke, već se samo daju informacije vijećnicima i javnosti o nekoj značajnoj temi, a Poslovníkom su detaljno utvrđene odredbe sazivanja i održavanja redovnih sjednica radi donošenja odluka i drugih akata. Da podsjetim, do sada smo u ovom mandatu obradili sedam značajnih tematskih točaka gdje se nije glasalo, osim kada je bila riječ o Uljaniku gdje se imenovao sastav delegacije za pregovore sa Vladom Republike Hrvatske.

Predlagatelj teme po 2. točki dnevnog reda je Klub vijećnika IDS-a pa molim vijećnika Valtera Boljunčića, koji je ujedno i predstavnik Upravnog vijeća Lučke uprave Pula, da iznese uvodno obrazloženje. Ostali izvjestitelji su: Breda Bizjak, Zoran Boševski, Marko Martinčić, Ivan Herak, Goran Vego te po potrebi dodatna pojašnjenja dati će iz nadležnog Upravnog odjela Igor Bukarica, pomoćnik pročelnice za investicije i razvoj Upravnog odjela za urbanizam, investicije i razvojne projekte po pitanjima postupka javne nabave i informacije vezanih za ugovaranje projektne dokumentacije za izradu idejnog rješenja sa ugovorenim izrađivačem, tvrtkom Obala Split i gospođa Karmela Maren, pomoćnica pročelnice za urbanizam i zelene politike.

Dajem riječ gospodinu Valteru Boljunčiću.

VALTER BOLJUNČIĆ

Dobar dan svima. Hvala što ste došli na ovu sjednicu. Hvala, kako i vijećnicima, ali tako i ovim našim pozvanim prezentatorima, prije svega, kao što će poslije mene govoriti predstavnica Društva arhitekata, gospođa Breda Bizjak, zatim Zoran Boševski, kao prvonagrađeni rad 2011. „Uređenje rive i Marko Martinčić, kao sudionik u konstruktivnom dijelu što se tiče uređenja rive. Naravno, iako je vani izuzetno toplo i sve, i sazvana je sjednica u jedno vrijeme možda, dosta ljudi vidim da je odsutno, ali mislim da je ona bila potrebna, ne zato što je pet minuta do dvanaest sati, nego što je pet sekundi do dvanaest sati za to da odredimo, mi kao gradski vijećnici izabrani od građana Pule kakvu rivu Puležani žele, kakvu Rivu mi želimo. Naime, radi se o tome da je 2011. dobivena na natječaju koji je bio transparentan uz sudjelovanje i Društva arhitekata, konzervatora i tako dalje, što će puno više reći predstavnica Društva arhitekata, gospođa Breda Bizjak, koje je značenje pulske rive za naš grad. Mi, kao grad Pula, dugo vremena smo bili vojni grad i kao takav je prisustvo na našoj rivi bilo limitirano po različitim pitanjima. Kao svaki pravi mediteranski grad, uvijek nam je bio cilj da se vratimo na tu Rivu. I sad je pitanje da li ćemo to uspjeti ili ne. Na tom je natječaju prvu nagradu dobio rad koji je još uvijek veoma aktivan i aktualan, prije svega, koji se zalaže za proširenje rive okvirno plus-minus 13 metara, kako gdje, gdje Pula dobiva jednu

šetnicu, kako uz rub zgrada, tako i prema samome moru i na neki način postoji mjesto okupljanja, gdje se građani Pule napokon mogu spustiti na rivu. Ono što je ponukalo mene i naš Klub da sazovemo ovu sjednicu je činjenica da sam ja kao predsjednik Upravnog vijeća Lučke uprave gotovo slučajno saznao da se rade dogovori oko uređenja rive, pri čemu su uzeta firma Obala iz Splita koja je dala četiri ponude. Veoma su bitne samo prva i četvrta idejna rješenja. Prva je bila širenje rive na oko 13,8 metara na potezu od 700 metara od kapije Uljanika do Riječkoga gata, a četvrta je bila da se riva sanira u postojećim gabaritima. Ono što je tu bitno, isto tako je riječ, da je nekakva, doduše vjerojatno veoma odokativna procjena bila da saniranje je 14,5 milijuna Eura, a širenje rive je 15,7 mil Eur. Dakle, radi se oko milijun i dvjesto eura, dakle nepunih 10% više košta širenje rive i dobivanje na ovom potezu 9000 m². Ono što je bitno za reći je ono što ste vi dobili u svojim materijalima. To je zapisnik još iz siječnja u kojem ste veoma jasno mogli vidjeti da od 3 sudionika, to su Lučka uprava, koja sudjeluje sa 8%, Grad sa 67%, i ACI sa 25%. ACI skoro pa ultimativno traži da se sanira rivu u postojećim gabaritima zato što ima koncesiju, zato što mu se ne da gubit jedno 50-ak vezova koje definitivno može nadoknaditi pomicanjem molova jer tamo je napravljeno samo na pontonskim i kao takvo on se zalaže za rivu u postojećim gabaritima. Što je, vidimo iz sljedećeg, prihvatio i Gradonačelnik, govoreći da je to najbrže i najjeftinije. Što, kao takvo je veoma upitno. Prije svega, protivno je GUP-u koji dopušta širenje, a što se tiče vremena i cijene, isto je prilično upitno kako će se ponašati obalni zid. Ali, činjenica je sljedeća: mi cijeli niz godina čekamo povratak Pule na more, na svoju rivu. Ako mi sada saniramo rivu u postojećim gabaritima, nitko više i to još ako upotrijebimo europska sredstva, ja mislim da daljnje stoljeće, ako ne i više, nitko neće ići širiti tu rivu. Dakle, postojeće saniranje rive u postojećim gabaritima jednako je oduzimanje vizije razvoju grada Pule i povratku Pule na more. I Pula će definitivno za dugi niz godina biti jedini mediteranski grad na ovoj strani Jadrana koji nema svoju rivu. Zato što je imaju Šibenik, ima je Zadar, ima je Split i tako dalje. Mislim da je prije svega, nedopustivo da se o takvim odlukama donosilo na nekim sjednicama gdje mi kao gradski vijećnici nismo bili upoznati sa time. Mislim da je nedopustivo da se išlo definirati sanaciju rive sa veoma 10% razlike u cijeni, protivno postojećem GUP-u i protivno idejnom rješenju koje je dobilo i još uvijek je aktualno i dobiva pohvalu Društava arhitekata. Ova sjednica služi za to da se mi, kao vijećnici, izjasnimo o tome kakvu rivu mi želimo. Iako ste Predsjednice rekli da nema glasanja, ali mislim da je pravo vijećnika da se izjasne o tome jer ovo ne bi trebala biti, kako je rekao Gradonačelnik, jedna informativna sjednica, kao ajmo sada u petak, od 2, pa 3-4 sata ili 2 sata biti ovdje, prošao voz. A zašto je to bitno, zato što ACI, kao što je rekao sam predsjednik njihove uprave, što već je gospodin Herak, već radi projekt o sanaciji rive. Dakle, ACI-u je dano da radi projekt sanacije rive u postojećim gabaritima, i ako dođe jesen, ako je taj projekt gotov, onda će se izaći vani i reći: to je to, idemo dalje sa time. Ovo je osnovno pitanje: Tko je za to da se vizija Pule, kao mediteranskog grada vrati na Rivu, a tko je za to da se zabetonira za jako dugo razdoblje izlazak Pule na more. Ja mislim da građani Pule zaslužuju šetnicu, zaslužuju u budućem nekakvom razdoblju, ne samo ovih 700 metara, nego kao što je i idejnim projektom bilo definirano do Mandrača, sve širenje Rive, i to sada nije nekakva beznačajna informativna sjednica, nego vizura grada Pule. Uz Uljanik ja se ne mogu sjetiti nekakve sjednice koja bi jasnije i temeljitije definirala kakvu Pulu mi želimo i kako želimo i na koji način se to može raditi. Mislim da su tu te dvije činjenice bitne. Bitno je kakvu Pulu želimo i da se vijećnici izjasne kakvu Pulu žele. I drugo je pitanje: Zbog čega se sve ovo radilo na neki način da nismo mi, kao vijećnici, upoznati bili sa takvim strateškim projektom koji u krajnjem slučaju zahtijeva i velika materijalna sredstva, bez obzira da li se radi o sanaciji rive, ili se radi o tome da se riva širi. Zbog toga smo vas upoznali sa materijalima iz kojih ste mogli vidjeti kako izgleda projekt rive iz 2011. koji je kasnije nadopunjen 2016. sa detaljnijim prikazom. Dobili ste prijedlog Zaključka sa ovog sastanka od 18. siječnja iz kojeg se kristalno jasno vidi da ACI kao investitor određuje nama kako će izgledati Pula. Mi imamo jednog investitora ACI koji se hvali da je najveća marina na

Meditaranu. On je u centru grada. Od ACI-a do centra starog grada ima 20 metara pješke. Imao je, ja to ne mogu ni vjerovati da je on u proračunu Grada Pule uplatio samo 8.000 eura, ali to je drugo pitanje. Imao je sve pogodnosti do 2030. i sada nama taj investitor želi produžiti svoju koncesiju i želi zablokirati razvoj grada Pule na što je pristao Gradonačelnik. To meni nije normalno. Mi možemo govoriti o nekim investitorima, ali ovo je strateško pitanje: da li ćemo mi dopustiti da se zbog sitnih zarada ACI-a na 50-ak vezova Pula ne širi na svoje more. U isto vrijeme on planira 50 milijuna eura u marinu u Rijeci. Dakle, to je centralno pitanje. Centralno pitanje je: zbog čega to nije došlo na vijeće da mi znamo kako želimo. Ako je problem da nije riješila prijašnja vlast, zato je tu ova vlast koja je dobila povjerenje da to riješi. Ja se želim izuzeti iz političkog prepucavanja i molim vijećnike, svih nezavisnih lista ili svih stranaka, da se izjasne po tome da li je ovo neki projekt koji mora se prepustiti ACI-u da on nama definira kako će izgledati Pula? Ili smo mi ti koji ćemo reći: Gledajte, imate sve na pladnju, na najljepšem ste mjestu na Jadranu, u gradu na 20 metara, morate shvatiti da ćete vi imati korist od ljepše rive.

Mi zato smo i predložili jedan Zaključak koji kaže da se pri definiranju strategije uređenja pulske rive poziva Gradonačelnik Grada Pule te nadležni Upravni odjel da se u odabiru modela uređenja pulske rive uključi Društvo arhitekata Istre te da se implementiraju već postojeća idejna rješenja uređenja pulske rive. Isto tako, utvrđuje se da će konačnu odluku oko odabira modela uređenja pulske rive, ako i odabira projektne dokumentacije donijeti Gradsko vijeće Grada Pule.

Dakle, smatram i još jednom napominjem da je nedopustivo da ACI radi projektnu dokumentaciju kao izraziti sudionik koji se protivi širenju rive i koji će vjerojatno napraviti dokumentaciju nakon koje će reći tisuću, da ne kažem milijun razloga zašto se riva ne može širiti. Riva se može širiti, podmorje dopušta to, trošak širenja nije puno veći nego postojeći gabariti, a ono što Pula dobiva je nemjerljivo u odnosu na ono što sada bi se dobilo sa sanacijom rive. Smatram da se ta tema mora kao strateški dio odvijati na vijeću. Smatram da ćete vi znati zauzeti stav što se želi prema Puli bez obzira na stranke, nezavisne liste ili tko što je. I u krajnjem slučaju, ako se čekalo 100 godina, a ACI to ne želi, možemo čekati još koju godinu i to ne treba raditi baš u ovoj godini, gdje to sigurno se može promatrati kroz prizmu nekakvog politikanstva zbog budućih izbora. Ja sam to, kažem, vidio kroz Lučku upravu. I nemojte misliti, prije nego što se izašlo u novine, ja sam probao kontaktirati i ACI i svih. Nije to bilo ono: e sad imam jedan materijal za novine. Probao sam telefonskim razgovorima reći: gledajte, to nema smisla. Ali očito nije išlo jer nakon toga su išli intervjui po novinama, gdje se radi i dokumentacija i ostalo. Probao sam to vidjeti zbog čega se radi. Evo, ja ne bih dužio zato što u dijelu koji se govori o značaju širenja pulske rive, tu su stručnjaci koji će govoriti, prije svega gospođa Breda Bizjak, gdje ćete vidjeti iz objašnjenja natječaja, tu je gospodin Boševski koji je dobio nagradu i prikazat će što znači takav jedan plan. Tu je gospodin Marko Marinčić koji može reći o konstrukciji, a ako treba, tu su i iz Obale, pri čemu primijetite da u ovom zapisniku sami projektanti Obale su sugerirali širenje rive. I rekli da postojeći gabariti će sigurno doći i skuplji i više vremena zbog različitih prometnih stvari. Evo ja vas ne bih više zadržavao da to vidite. Još jednom vas molim bez obzira da li je to tematska sjednica. To nije samo još jedna tematska sjednica. To je tematska sjednica koja može odlučiti o sudbini našega grada. Molim vas da se izjasnite ipak o tome da li prihvaćate ili varijantu širenja ili ovu drugu i da se zaduži Gradonačelnik da bilo koje poteze radi da obavijesti Gradsko vijeće i da ide po uputama Gradskog vijeća. Evo, hvala vam i Predsjednice, mislim da je sada na redu gospođa Breda Bizjak. Hvala vam.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Hvala vam lijepa. Pozivam gospođu Bredu Bizjak, predstavnicu DAI-SAI Društvo arhitekata Istre. Izvolite.

BREDA BIZJAK

Pozdrav svima. Uvodno samo bih napomenula da mi smo se ovom pozivu na tematsku sjednicu prije svega odazvali zato što smo 2011. bili provoditelji uz Grad Pulu idejnog urbanističkog natječaja za uređenje rive. A drugi razlog je taj što nas kao struku itekako zanima kako će se jedan od najvažnijih strateških projekata za ovaj grad razvijati. Moje izlaganje bi razdijelila u dva dijela. Znači, u prvom dijelu ću predstaviti sam natječaj i zapravo najviše kroz program natječaja koji mislim da će vam dati potrebne informacije i ishodišta kako bi bolje razumjeli tematiku o kojoj ćemo danas pričati. A u drugom dijelu bih iznijela nekoliko zaključaka i mišljenja Društva arhitekata Istre u vezi ove današnje teme.

Idejni urbanistički natječaj, kao što ste već čuli, bio je raspisan 2011. godine. Raspisivač Grad Pula, provoditelj Grad Pula, Upravni odjel za prostorno uređenje uz suradnju Društva arhitekata Istre. U ocjenjivačkom sudu bili su profesor dr. Tihomir Jukić, arhitekt, profesor Janez Koželj, arhitekt, Boris Miletić, ekonomist, tadašnji Gradonačelnik Grada Pule, dr. Valter Boljunčić, Davor Mattichio, arhitekt, Franc Branko Ancelj, arhitekt te Damir Hrvatinić, arhitekt. Zamjenici članova bili su Bernard Zenzerović, ekonomist i Mario Smilović, arhitekt, stručni savjetnici Aleksandar Marković, inženjer graditeljstva, dr. Lido Sošić, krajobrazni arhitekt i Zoran Glivarec, arhitekt. Tehničku komisiju činile su Ingrid Bulian, arhitektica i Gabrijela Lovrečić Cukon, arhitektica, tajnica natječaja bila je Barbara Belić Ravnić. Pozvani autori Urbis 72 d.d. iz Pule, Randić – Turato, arhitektonski biro iz Rijeke, docent Nikola Bašić, arhitekta iz Zadra i Splita, prof. Hrvoje Njirić, arhitekt iz Splita, Pero Puljiz i Branimir Medić iz De Architekten Cie iz Amsterdama i Zagreba te Studio 3LHD iz Zagreba. A pravo sudjelovanja uz pozvane autore imali su i sve stručne fizičke osobe sa prebivalištem i pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj. Početak natječaja je bio 28. siječnja 2011., a rok za predaju natječajnih radova 30. svibnja 2011. Prva nagrada 125.000 kuna, druga nagrada 75.000 kuna, i treća nagrada 50.000 kuna. Program natječaja izradio je Davor Mattichio, arhitekt, tadašnji predsjednik Društva arhitekata Istre i sadržaj programa natječaja, moram reći, nakon ponovno detaljnog čitanja, je jako kvalitetno napravljen i sadrži sve važne programske smjernice razvoja za uređenje rive, a prije svega daje odgovore na dva ključna pitanja, a to su što se želi postići uređenjem rive i kako postići definirane ciljeve. Ciljevi su razdijeljeni na dugoročne i kratkoročne, a naravno osnovni cilj bio je pridobivanje kvalitetnog idejnog urbanističkog i oblikovnog rješenja područja obuhvata, a koje će poslužiti naravno kao neka stručna podloga za daljnje strateške dokumente poput urbanističkog plana uređenja rive te izmjena GUP-a.

Dugoročni ciljevi, ako na brzinu pređemo, to su samo sad, to je sažetak ciljeva, ali mislim da su jako važni da ih znamo:

- Riva kao promotor gospodarskog razvoja grada. Znači, vraćanje Rive morskih gospodarskih funkcija koje su razlog nastanka grada na obalama pulskog zaljeva.
- Riva za građane – osigurati uvjete za život uz more građana tijekom 24 sata dnevno i 365 dana u godini. Riva koja je odgovarajuća njegovim građanima i koju građani vole
- oblikovanje prepoznatljive slike grada kvalitetnim prostornim rješenjem
- novi urbani identitet grada na moru, što danas još nismo
- ponovno uspostavljanje narušenog odnosa grada i mora, rive i Arene, ključnih obilježja Pule, a poseban naglasak potrebno je dati na točke susreta povezivanja. Vidjet ćete, područje obuhvata se širi i djelomično u gradsku jezgru.
- Posebno je anketnim dijelom natječaja obuhvaćen dio i ispred Foruma, znači dio koji se otvara prema zoni Uljanika. Da bi se stvorila možda neka kohezija jednog i drugog.
- stvaranje ishodišnog prostora za umrežavanje novih kvartova sa gradom, a to sve u svjetlu demilitarizacije zona gdje je zapravo glavna ideja bila da se stvori riva kao ishodište šetnice, a koja će zapravo se nastaviti cijelim pulskim zaljevom.

Kratkoročni ciljevi:

- izgradnja sustava kanalizacije i s time povezano rješenje ekološkog stanja mora, kao jedan od najbitnijih ciljeva bez kojih ne možemo uopće ništa drugo raditi
- sanacija i izgradnja obalnog zida, tada bio prepoznat kao neophodni zahvat koji je također osnovna pretpostavka
- proširenje rive. Proizlazi logično iz prethodna dva kratkoročna cilja, a osigurava kvalitetniju provedbu dugoročnih ciljeva. Vidjet ćete da i u nastavku predstavljanja programa natječaja je proširenje rive sugerirano kao jedino pravilno rješenje natjecateljima, kao otvorena sugestija za rješavanje natječajnih elaborata
- rješenje prometnih sustava
- prelociranje ranžirnog gospodarskog dijela kolodvora na drugu lokaciju koja je bila izvan obuhvata natječaja
- razvoj svih oblika djelatnosti luke za javni promet i
- razvoj putničkog pomorskog terminala.

Ovo je sad područje obuhvata koje se vidi, evo, ovdje, od upravne zgrade Uljanika pa sve do uvale Valelunga. Obuhvaća obalni pojas dužine cca 2,1 kilometar, akvatorij širine između 80 do 180 metara te i dio kopna ovisno različite širine ovisno o lokaciji. Cijelo područje obuhvata razdijeljeno je na etape kao prvo zbog lakše kontrole pojedinih natječajnih zona, tematskih zona, isto tako, a kao drugo zato što se time omogućava i etapna, odnosno fazna realizacija. Pa onda imamo ZONU 1, rivu šetnicu koja je tema današnje sjednice, zatim ZONA 2 putnička luka, ZONA 3 novi doživljaji i ZONA 4 koja je, naglašavam, bila anketnog karaktera, i kasnije nije sprovedena u urbanističkom planu uređenja. Znači ZONA 4 Forum koja se tiče zapravo te kontaktne zone sa samim strogim centrom povijesne jezgre. Kako bi natjecatelji znali kako uopće koncipirati rješenje uređenja rive moraju biti upoznati sa problematikom prostora, a to su, prije svega, prometna infrastruktura. Još dan danas imamo iste probleme, tako da su i dalje aktualni, kolni promet, promet u mirovanju i pješački promet. Gdje se zapravo naglasak na pješačkom prometu, koji je gotovo nemoguć zbog svih prethodno iznesenih problema, a to su promet u mirovanju i kolni promet i teoretski postoje dva pješačka hodnika. Jedan rubno uz obalni niz zgrada koji je relativno neatraktivan zbog nedostatka prizemnih sadržaja, a drugi po rivi na samom rubu, a koji je gotovo nemoguć zbog zauzetosti drugim vrstama prometa. Naglašeno je u programu da će valorizacija problema pješačkog i kolnog prometa kroz natječajno rješenje biti jedan od važnih elemenata za ocjenu pristiglih radova.

Ako pogledamo sad samo ZONU 1 i zadržat ćemo se samo na ovoj ZONI jer je to današnja tema. Prvi cilj uređenja je urediti šetalište. Znači, kvalitetno oblikovana riva šetnica usklađena sa svim prometnim zahtjevima. Što se tiče putničke luke i luke za javni promet, treba biti omogućen dnevni tranzitni privez za brodove srednjih gabarita i unatoč tome što se GUP-om predvidjelo da se ribarski brodovi premještaju, znači da se u biti dopušta da se kao određena turistička atrakcija puštaju privezi za ribarske brodove kao mjesto okupljanja građana. Postojeća ACI marina iz natječaja, citiram: „potrebno je uskladiti postojeće kapacitete, cca 220 vezova sa novim rješenjem proširenja obale, uvažujući principe održivog razvoja.” U vezi parkiranja se ovdje naročito ističe potreba regulacije parkiranja za potrebe ACI marine na drugi način, odnosno na drugoj lokaciji jer je na kraju krajeva, gat Istra isto tako zona za pješake, odnosno trebala bi biti javni pješački prostor. Uslužni ugostiteljski i trgovački sadržaji, predložiti sadržaje koje će osigurati održivost kritične mase posjetilaca tokom cijele godine. I evo ovdje samo na brzinu, područje obuhvata koje zadire i u gradsko tkivo. I na Trg svetog Tome, obuhvaća čak i Titov park i dio područja kojeg sad ima u koncesiji ACI marina. Program uređenja: ovo ću sad pročitati jer mislim da je stvarno ključno. Obalni pojas, širina i način proširenja pojasa rive trebaju biti unutar maksimalne mogućnosti proširenja od 20 metara, odnosno linije obale predviđene GUP-om Grada Pule. Potrebno je osmisliti kontinuiranu rivu šetnicu odgovarajućih gabarita. riva se nastavlja u kontinuitetu prema sjeveru zaljeva i prema južnom dijelu. Potrebno je adekvatno dimenzionirati rivu kako bi se

omogućilo uz šetnju i nesmetano manevriranje pristajanje i privez brodova, ukrcaj i iskrcaj robe. Postojeća pješačka komunikacija uz zgrade zadržava se uz preporuku za preoblikovanje. Bitni elementi prostora rive šetnice su i prodori u tkivo grada. A vezano za putničku luku i luku za javni promet, tu se sugerira rješavanje u dvije faze. U prvoj fazi se ACI marinu pušta u zoni obuhvata natječaja, a u drugoj fazi se predviđa njihova dislokacija ACI marine i na njihovom mjestu su trebale biti predviđene super jahte. Obrazloženje: GUP Grada Pule nije planirao trajno zadržavanje ACI marine na predmetnoj lokaciji, međutim da ACI marina ima koncesiju u okviru postojećeg akvatorija i dijela kopna na duži niz godina, cca 25 godina odnosno do 2030., nužno je da natječajno rješenje predloži u prvoj fazi usklađenje postojećeg priveza u marini s predloženim urbanističkim rješenjem rive u ZONI 1. Jedna od mogućnosti je izmještanje unutarnjeg pontona na novu vanjsku lokaciju. Dakle, govori se o potrebi da se ACI marina rekonstruira odnosno prilagodi novom urbanističkom rješenju, a isto tako sugeriraju se i izmjene u vezi parkiranja na gatu Istra. S time bih ja završila što se tiče samog programa natječaja i samo bih kroz devet točaka iznijela mišljenje Društva arhitekata Istre:

1. program natječaja kojeg je sukladno svojim potrebama dao izraditi Grad Pula jasno zahtijeva širenje obalnog pojasa zbog ostvarivanja dugoročnih i kratkoročnih ciljeva uređenja rive.

2. prvonagrađeni natječajni projekt odabrala je emanentna skupina stručnjaka iz ocjenjivačkog suda, nabrojat ću samo dvoje: prof. meritus Tihomir Jukić, profesor na katedri za urbanizam, prostorno planiranje i krajobrazno uređenje, dobio je ove godine i nagradu Grada Zagreba, ako se ne varam. A drugi, kojeg bih htjela naglasiti je prof. Janez Koželj, za kojeg mislim da ste vi već svi čuli. On je profesor na katedri za urbanizam Sveučilišta u Ljubljani na Arhitektonskom fakultetu, ali isto tako bio i tri mandata dogradonačelnik Ljubljane i glavni gradski arhitekt i osobno je zaslužan za transformaciju javnih prostora Ljubljane da bi postao grad kakav on danas je. Prvonagrađeni projekt odabrao je takav ocjenjivački sud.

3. natječajem smo dobili cjelovito i kvalitetno urbanističko rješenje za cijelu rivu. Od Uljanika do Valelunga. A koje je moguće realizirati etapno ukoliko ne postoji mogućnost za njegovu realizaciju u jednoj fazi. Na podlozi prvonagrađenog natječajnog rada, autor projekta Zoran Boševski iz Studio BF izrađuje UPU riva, a sukladno tome mijenja se i GUP koji u zadnjem članku kaže da jedan od prioriteta u provedbi GUP-a je proširenje postojeće rive i uređenje luke otvorene za javni promet.

4. mišljenja smo da se već 2011. godine trebao raspisati javni urbanističko-arhitektonski natječaj za uređenje Rive, a ne samo urbanistički natječaj. U tom bi slučaju već sada imali isprojektirano arhitektonsko rješenje. No, kako se to propustilo učiniti, zagovaramo samo dvije opcije. Prva je da se poziv za predaju ponude za izradu projektne dokumentaciju od idejnog do izvedbenog za uređenje rive uputi autoru prvonagrađenog urbanističkog rješenja Zoranu Boševskom zbog stečenog dosadašnjeg iskustva u radu na ovom projektu i detaljnom poznavanju lokacije i njene problematike. Takva odluka bi i sa etičkog stajališta imala smisla. Druga opcija je da se raspiše novi javni arhitektonski natječaj za uređenje rive kao nastavak urbanističkog natječaja.

5. pojedinačno mijenjanje određenih zona rive bez da se ne provjere utjecaji na sve ostale zone rive smatramo pogrešnim jer se radi o prostornoj cjelini, kao i o konačnoj obalnoj liniji na koju utječu svi pojedinačni dijelovi.

6. odluka da se riva uredi u postojećim gabaritima je u suprotnosti sa programom natječaja, odnosno dugoročnim i kratkoročnim ciljevima grada Pule, a nije ni u skladu niti sa prostornim planovima UPU riva i GUP-om Grada Pule. Tu odluku ne smatramo dobrom niti sa funkcionalnog aspekta jer se njome oduzima mogućnost uspostavljanja potrebne širine obale na kojoj se može razviti kvalitetan javni prostor za pješake ispred pročelja zgrada, zadržati postojeća širina kolnika i ostvariti kvalitetan pojas za pješake uz rub obale koji omogućuje ukrcaj i iskrcaj putnika i robe sa brodova, šetnju i sjedenje uz obalu te umjestiti zelene pojaseve. Bez proširenje obale, realizacija kvalitetnog prostora rive je nemoguća.

7. takva odluka je pogrešna i s aspekta urbanosti i mentalne slike grada. Tritisucljetni grad Pula, neosporno ima prepoznatljivu i čitljivu sliku povijesnog grada. Doduše, narušenu djelovanjem iz razdoblja Drugog svjetskog rata, ali možda jednako tako narušenu nedjelovanjem nakon njega. Ali najvažniji element Pule je njen morski zaljev zbog kojeg je grad i nastao. Kontaktna zona zaljeva i grada je upravo morska obala koja je arhetipski predodređena da bude pješački najfrekventniji dio grada, bez ustezanja se može zaključiti da se bez proširenja obale željena slika grada u potpunosti raspada.

8. s ponuđenim rješenjem se ne možemo složiti niti s aspekta demokratičnosti korištenja obalnog prostora rive jer se tim rješenjem ACI marinu stavlja u privilegirani položaj, a što je vidljivo u tekstualnom obrazloženju idejnog rješenja broj 4, onog u kojoj širina obale ostaje nepromijenjena, a ACI marina ne mora pomicati svoje vezove. Da citiram jer je važno: „planirano rješenje dogradnje obalnog zida i uređenja šetnice pulske rive, temeljem odredbi UPU-a, značajno utječe na izgled i funkcionalnog postojeće ACI marine Pula pa su stoga ponuđena varijantna rješenja iz dokumentacije koja je prethodila ovoj sadržavala i rješenja eventualne rekonstrukcije marine s osvrtom na funkcioniranje u novim okolnostima. Međutim, koncesionaru pomorskog dobra ACI d.d. Opatija je najprihvatljivije varijantno rješenje u kojem nije planirana rekonstrukcija marine, kao ni promjena postojećeg načina korištenja koncesijske površine. Stoga je, između ostalog, odlučeno da se usvaja idejno rješenje dogradnje obalnog zida i uređenje obalne šetnice Pule rive onog naziva „Varijantno rješenje br. 4“. I ovdje bih morala komentirati, odluka o proširenju rive nije nova okolnost. ACI marina je upoznata s tom Odlukom i rješenjem od 2011. godine. ACI d.d. je samo jedan od korisnika rive. Njihove potrebe nisu i ne smiju biti iznad potreba najbrojnijih budućih korisnika rive, građana i posjetilaca Pule, a što je jasno definirano u programu natječaja od strane Grada Pule 2011. godine. U istom programu govori se čak o dislokaciji ACI-a nakon isteka koncesije. Sa stajališta održivog morskog prometa i vizura na prostor rive smatramo ipak prihvatljivijim da na rivi ostane ACI marina umjesto super jahti, no kad već koncesijom dobivaju najljepši i najvažniji dio na obali rive, najmanje što bi bilo za očekivati da se prilagode planiranim zahvatima sukladno već izrađenom prostornom planu. Deveta odluka o uređenju obale bez proširenja ne predstavlja kvalitativan pomak naprijed od prvonagrađenog natječajnog rješenja već pomak unazad. Jeftinija i brža realizacija kojom se, između ostalog, argumentira odabrano idejno rješenje, nije prihvatljivo u odnosu na važnost i strateški značaj koji prost rive ima za Pulu. Najstariji grad na hrvatskoj obali zavrjeđuje kvalitetnu i adekvatno dimenzioniranu rivu urbanog značaja. Uređenje rive čeka se već 13 godina, ali ako je potrebno, sačekat ćemo još malo. Bolje nego da se zbog brzine naprave kardinalne greške s kojima će građani Pule morati živjeti sljedećih 100 godina. Jer u ovakve intervencije se ne ulazi niti svakih 10, a niti svakih 50 godina

Hvala vam na pažnji.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Hvala lijepa. Pozivam gospodina Zorana Boševskog, predstavnika nagrađenog idejnog rješenja Studio BF d.o.o.. Izvolite.

ZORAN BOŠEVSKI

Poštovani Gradonačelnice, poštovani zastupnici, poštovani gosti, zahvaljujem na pozivu. Mi smo prije možda 13-ak, 14-ak godina imali isto ovakvu jednu prezentaciju nagrađenog rada. Sad je to ispalo malo na brzinu, a uglavnom, objasniti ću taj koncept zbog kojega mislim da je ovakva obalna linija za Pulu rješenje. Nakon 11 ili 12 godina pregleda i dokumentacije koja je na snazi UPU-a, mogu zamisliti neke određene izmjene, ali nešto oko obalne linije čini mi se jako važno. To ću probati ukratko objasniti bez prezentacije, kompliciranih UPU kanata. Svi zainteresirani imate na stranicama Grada Pule vrlo detaljno možete zumirati svaki centimetrić, tako reći. Vrlo je precizan taj plan. U natječajnom rješenju mi smo napravili nekakve analize.

To su ovi dijagrami koji su sad možda premali za objašnjavanje. Ukratko, ono što smo zaključili. Mi smo napravili tisuće fotografija dok smo radili taj natječaj. S mora, s kopna, napravili smo jako puno ploveći po zaljevu, sve moguće vizure. Ono što nas je oduševilo je, kako bi se reklo, ambicija tog natječaja. Tada u Hrvatskoj nije bilo ni primisli slične ambicije za rješavanje velikog problema, odnosno velikog poteza grada. 2011. vi niste imali ovakav natječaj. Kao prvo, bio je pozivni. Breda je pokazala sve pozvane autore, to su od akademika do eminentnih profesora, moji poznanici i prijatelji, svi prekrasni, jako vrijedni i talentirani arhitekti kojima se i dan danas divim. Ta ambicija nije bila u Hrvatskoj tih godina. Ja mislim da do danas nigdje nisam vidio. Grad Zagreb nije raspisao ni jedan natječaj takvog karaktera i vjerojatno će ga morati raspisati, ako bude htio planirati razvoj grada, a može se desiti to i gradu Puli za neke druge elemente GUP-ove ili širenje ili koncept strateškog razvoja grada, što ja mislim da sad čeka sve gradove u Hrvatskoj, pogotovo obalne. Ono što smo mi primijetili ovako u zoniranju. Ovo je iz našeg natječajnog rada, htjeli smo odustati od bilo kakvih velikih intervencija i probati napraviti utvrđenu obalnu crtu. Mi smo zaključili da je grad dosta i obalna crta je dosta heterogena. Činilo nam se da je jako važno utvrditi obalnu crtu i onda napraviti sadržaje koji su vezani uz tu obalu. Ovdje možete vidjeti možda, ne znam da li možete vidjeti, ali u cijelom potezu mi pokušavamo, to ću poslije pokazati, čak i kod drugih radova. Svi su natjecatelji jednostavno htjeli napraviti nekakve veze između grada i rive. Tu se desila jedna totalna barijera. Vi imate dio grada kad dođete na rivu, kao da ste u totalno nekakvom drugom prostoru. Tako da to je bila jedan od razloga. Evo to se vidi recimo na ovom dijelu gdje je riva u našem urbanističkim rješenju, poslije ćete vidjeti jedno idejno rješenje koje je potrebno kad vi radite urbanistički plan uređenja, podloga njegova je idejno rješenje koje izrađuje onaj tko radi urbanistički plan. Bilo da se radi o visokogradnji, niskogradnji, čemu god, vi morate imati kao podlogu idejno rješenje. Ne možete crtati, kako vole reći ljudi, određene mrče po tlocrtima kao određene zone za građenje ovoga ili onoga. Sve mi idejno rješavamo. Mi smo u natječajnom radu ovdje rješavali sve presjeke, rješavali smo kontakt između objekata i rubnog dijela mora. Zaključili smo da nam svim natjecateljima je ACI bio jedna određena super pogodnost da se pojavi u jednom gradu. Vi imate jednu jako heterogenu atmosferu. Imate brodogradilište, imate dio koji je tako reći dio Foruma koji izlazi na rivu, imate ogroman park Arenu koja je vidljiva i imate jedan željeznički kolodvor, koji je na neki način bio rubno i baš najzapuštenije područje kojim smo se mi bavili jako teško skoro dvije godine. Mi smo dvije godine probijali super strukturu hrvatskih željeznica u Zagrebu. Ja osobno. Dvije godine. I nismo mogli ostvariti kontakt. Jako je teško to išlo preko najvećih veza prijateljstava, projektanata da bi uspjeli nekako doći definirati zadatak. Mi nismo od HŽ-a uključujući i Grad Pulu prije natječaja tokom izrade plana, ni na jedan dopis nisu odgovorili od Grada Pule, Gradonačelnika, mene kao projektanta, nikakvo, to je bilo jako teško da smo prodrli. Međutim, očitovanje njihovo na plan ili na razvoj nečega što se zove željeznica u Gradu Puli, mislim da će biti veći problem nego ova riva. Vi nećete nikad riješiti kolodvor po mom stavu. Nikad. Najvjerojatnije sljedećih 100 godina ili Austrijanci moraju doći pa će ga dovršiti.

Ovo je ta treća zona. Uglavnom mi intervenirali veći dio ispod Arene htjeli smo neke stvari maknuti kao suvišne. I danas mislim da ih treba maknuti. Konzervatori nisu dali. To je tad bio predmet obuhvata natječaja. Dio prema kolodvoru. Ono što smo mi napravili. Htjeli smo od Valelunga pa sve do Uljanika učvrstiti obalni pojas. Znači, napraviti jednu jasnu crtu. Vidjet ćete poslije u drugim rješenjima se to jako meandrinalo. Nama je to bio jedan imperativ koji mislim da i žiri prepoznao da mi učvrstimo crtu i onda rješavamo sadržaja s jedne ili druge strane obale koje se normalno to mora podrediti. U samom natječaju, tu dio i veliki interchange kojega na svu sreću se premjestio, inače bi to mislim bila jedna jako teška situacija za grad Pulu. Natjecatelji su se s time malo oduševljavali i mi prije 11, 12 godina. Ddobiti kruzer nasred Riječkog gata bi bio neki zgoditak. Ja mislim da sad će svi bježati od toga. Kruzeri koje smo mi primijetili dok smo projektirali i radili UPU nikad nisu pristali, kao

prvo i zbog problema pristajanja, dubine mora, ne znam, osiguravatelja, ovog ili onog, nego su pristajali u centru luke pa su shuttle to vozili i tak dalje. I bolje da u biti, po meni, ne ulaze uopće u akvatorij same luke. Luka je jedna od najboljih što smo mi proučavajući i čitajući ovih zadnjih 10-ak godina o Puli. Najbolja luka ustvari na Jadranu. Ona je biser kakvog treba, ja mislim, strašno čuvati, njegovati i dograđivati sa dobrim elementima i sadržajima. To su sad, recimo, danas neka naša natječajna rješenja. Naše natječajno rješenje koje je htjelo utvrditi obalu. Ispod Monte Gira napraviti, vidjet ćete, drugi natjecatelji su radili dosta strukture, gradili su urbane blokove ili slično. Nama se činilo da grad Pula nije taj tip grada koji bi se tako trebao rastegnuti preko 2 kilometra sa gradbenom frontom. On ima jedan jasni dio koji je uz Rivu. Ima jedan prekrasan dio i perivoj koji ide prema Areni. Na žalost, to je sad parking kojega smo mi htjeli razoriti i napraviti park. Pa je to izašlo iz ovog obuhvata. Parking se mora riješiti u Puli van zone centra grada, van zone arheologije. Vi ste vidjeli gdje god radite u Puli pokušaj parkinga, podzemne garaže, naići ćete na nešto što je ono na kraju to čini suludom idejom. Mi smo predložili neki su bili oduševljeni, neki su bili užasnuti, brod garažu koji bi radio sezonski. Tadašnji projektanti iz Uljanika su sjedeći dan kad su vidjeli objavljeni natječaj doputovali hitno u Zagreb i rekli da oni mogu napraviti kakav god hoćete brod, garažu, vrlo brzo. Mi smo shvatili da podzemnu garažu moramo smjestiti negdje u blizini interchange i kolodvora. Nemamo što tražiti po centru grada. Drugi natjecatelji su tražili neke niše, ali to je jako teško. Tamo sigurno nema ničega. To je močvarno tlo bivša nasipavala Austrija i tko zna tko već sve ne. Tako da to samo treba stabilizirati ili iskopati kesonski i napraviti podzemnu garažu. To je skupo, ali tada nam se to činilo jedino rješenje. Tada se tražilo preko 1000 automobila u ovoj zoni u kojoj smo se mi natjecali. Sad gdje da vi to smjestite, po rivi parkirajte dobijete 100, 200. mi smo ovdje smjestili oko 730, pontonska garaža je imala oko 350 mogućnosti. Ona se trebala seliti ovisno o sezoni, tako da se to nama činilo malo kao i šarmantno rješenje, a i neki su rekli da nije baš ni blesavo kao što se u prvi mah čini.

Ovo su snimke iz 2011. kad smo mi proučavali, snimali. Fotografija mi imamo 1000 iz mora, kopna, mjerenje rive, širine, pregledavanje kamena, kvalitete i slično tako da vas neću zamarati. Ona se nije promijenila sad u zadnje. Prije 13 godina, ovo možemo skoro reći da je jučer snimano, možda samo stariji tipovi automobila. Ovo je na neki način simulacija samo otprilike zone u kojoj smo mi radili intervenciju ovakva kakva je. Danas je recimo, evo, intervencija. Neka vas ne zavaraju svjetla. To, u biti, kad rade arhitekti moraju uvijek malo ukrasiti. U biti je bilo bitno da mi napravimo dovoljno veliki odmak od građevina koje su vrlo reprezentativne. Admiralitet će jednog dana biti nešto drugo. Biti će možda hotel ii će biti nešto. Već vidite da se pripremaju ove druge kuće koje bi trebale napraviti tu jednu urbaniju frontu. Tu treba jako paziti. Mi smo u biti zaprepašteni nekim intervencijama koje su tu dalje od prije 11 godina pa i danas, ali nema veze neću sad po tom mrviti. Ono što nam se činilo jako važno je da ti dijelovi grada gdje su ljudi priviknuti na taj gradski život, se pojave negdje u linijama čak i okomitim na rivu. Ne da bi prekidale pješačke tokove nego da bi vizualizirale kad vi dolazite s mora da vidite da je iza te rive grad, da to nije palača tipa splitske rive ili neke druge, nego da je jedna lijepa, čipkasta, perforirana struktura u koju vi prolazite, pogotovo otkriti Arenu mi se čini jako važno u ovom dijelu. Nažalost, to je izbačeno iz zone utjecaja UPU-a tako da tu nismo mogli ništa intervenirati. Ovo su kolodvori, pardon željeznice. HŽ je na prvim razgovorima meni rekao da sve gdje god vidim bilo koji tračnicu da napravim jedan veliki krug, napravim hatch i da napišem u legendi „ne diraj”. Sad, takvi razgovori su trajali godinu dana. Ja nisam mogao prodrijeti. Ja sam nekako prodro u taj HŽ preko nekih starih projekatana i došao do službe razvoja koji su rekli da ne mogu potvrditi niti reći jer nemaju nikakav razvoj vezan uz pulski kolodvor. Nemaju ništa. Ja sam rekao vi bi napravili zaglavni kolodvor sa četiri kolosijeka, tri perona, pothodnike, mi nemamo nikakve viziju. Imate viziju koliko putnika godišnje ili kako se razvija tranzitni put iz Europe, recimo Ljubljane, Austrije, Njemačke ili iz Italije. Znamo iz Zagreba ne možete. Sad ćete vjerojatno

moći kad se probuši ta druga cijev. Ili idete preko Ljubljane ili presjedate s busevima i slično. To je sve otprilike žalosno s obzirom na ogroman potencijal željezničkog prometa. Kao prvo, vidimo da datira Europska unija sve više kao najisplativiji ekološki, najmanje zagađujući, kao prvo, najisplativiji relativno moguć za razvoj. Mi smo tu napravili te naše pontone da ne bi prekinuli tu jednu dugačku šetnicu koja je išla do Valelenge, ali se jednako tako mogla zaokružiti na neki drugi način, tako reći, sve do Muzila. Znači da jedan akvatorij koji se ustvari, ja mislim da su ga nazvali arhipelagom. Jer ova Pula i luka, a pogotovo kad pogledate cijeli front, kad dolazite izvana, to je arhipelag, to nema nitko. Ni Šibenik možda manje, ali on nema tako razvijenu gradsku liniju na tako velikom potezu. Taj arhipelag smo mi onda rekli da bi ga rado dopunili sa sadržajima koji su vezani na obalu. To traži, mi smo u natječaju napravili, poslije UPU smo napravili jednu vrlo rigoroznu proračunsku situaciju vezano na energiju, vodu, odvodnju, čistoću, tako da UPU imate kapacitiranje svega. Mi ovdje imamo proračunat cijeli potez. Broj zaposlenika, broj mogućih korisnika, broj brodova vezanih. Znači, vi kad širite broj vezova vi morate širiti i energetska mrežu. Mi imamo, u biti, saniranje onih velikih, nemam tu sad one crpne stanice koje stoje ispred Rivijere ili ispred Vile Münz koje su velike građevine, koje su u prizemlju. Te građevine moraju ići u podzemlje i mi smo napravili takav prijedlog. Tako je u UPU-u odlučeno. Nema više, trafostanice se ne mogu pojaviti tako da ih netko metne u park, nasred parka ili na rub parka. One moraju biti ukopane.

Evo, ovo je recimo rješenje drugonagrađeno. Čak vidite razvoj nitko nije bio protiv razvoja marine. Ona na neki način ovdje nije po nama bila dobra zato što je blokirala i radila je jednu vrst lukobrana koju mislim da u Puli ne treba jer je Pula prekrasan zaljev. Kao prvo, moguće je na njemu vezivati brodove bez nekakvih jakih valobrana i sličnih situacija. Ovo je bio 3LHD koji isto tako vidite da ima želju nekako proširiti ove zelene pojaseve u dijelu Rive. Ovo su arhitekti iz CIE koji isto tako, vidite da šire te parkove. Oni, međutim prekidaju obalnu liniju. Uvode kao internu unutar nekakve strukture i odjeljuje je od rive. Ona zato daje na neki način čine zanimljivom. Oni je razdvajaju baš po sadržaju. Vidite da tu imate neki mol, pa onda imate nekakve vezove, pa opet imate dio rive, pa imate veliki dio za velike brodove i slično. Ovo je prekrasan rad akademika Bašića koji je baš oduševljavajući. On je dobio priznanje. Ali njegov rad je prekrasan zato što vidi se kao da ga je radio mornar koji živi i zaključuje. Stvarno je jako lijep. On je napravio vidite cijeli pregršt cvjetova, tj. lebdećih, odnosno plutajući pontona po dijelu pulskog zaljeva. Njegovo rješenje. On isto ima učvršćen obalni pojas. Njegovo rješenje je bilo jako zanimljivo zato što je on potopio čeličnu strukturu ispred rive, proširivši rivu na taj način, a u toj čeličnoj strukturi se nalaze garažna mjesta. To je jako teška tehnologija koja možda nama nije tako dostupna. Ono što je napravio isto to je ogroman interchange na Riječkomu putu što mislim da nitko baš ne bi ljubio danas vidjeti ogromni interchange kao veliku zgradu. Ona bi zaklonila Arenu. Mislim da je žiri zbog toga otprilike lagano bio distanciran. Profesor Njivić. Prekrasan, on radi čak i grad na vodi. On je sklon malo propitivanju nekih stvari u smislu da ih dovede do pucanja zato da bi o njima više naučili. Ja ga poznajem jako dobro. On je beskonačno pametan arhitekt, tako da koji put neke njegove provokacije drugi jako zločesto i zlonamjerno primaju. On to radi kroz svoje projekte i mislim da tu gotovo da mu nema premca. On je dotjerao, kako vidite, brod do Arene. On je napravio da brod dođe do Arene. Katkada kao i provokaciju. Pula praksa, ovo je, pogledajte samo to su te ideje u kojima se dijelovi grada, odnosno dijelovi koji su sastavni dio rive moraju proširiti na taj dio. Da bi sve ovo uspjeli iskapacirati riva mora dobiti u širinu. Ona sad naprosto ne može izdržati taj jedan promet, ne promet u smislu fizičkog, cestovnog ili ovakvog. Nego jednostavno, kad dođete do Rive vi se zaustavljate i kad dođete idete ili natrag ili bježite uz same granice građevina. Vi rivu ne osjećate.

Nakon natječaja je bilo imenovano i povjerenstvo koje je trebalo pratiti iz godine u godinu. Međutim, ta praksa koja je nekad postojala, to kad se dobije neki natječaj da živi, prati rad projektiranja, a čak i izvedbu sve do neke realizacije što čini jako, kako bi se reklo, jako

pogodno projektantima, jako ih na neki način potiče i štiti, a cijela sredina koja je na neki način inicirala taj natječaj se osjeća puno spremnija pratiti što se dešava.

Nije da se zaboravlja.

To su bile vijesti iz 2014. to je međutim lagano zastalo. Tu se nije ništa desilo. Ja neću puno o urbanističkom planu uređenja. Njega smo radili skoro dvije godine i to je jako naporan i težak posao. Vezan je uz regulativu. Radili smo paralelno i ciljane izmjene Gup-a i ciljane izmjene prostornog plana Grada Pule. U GUP-u marina nikad nije postojala. Mi smo je ustvari uveli prvi put. Marina je sad kao luka nautičkog turizma u GUP uvedena pa je paralelno uvedena i u UPU. Ona je postojala kao, pogledajte GUP prije imate samo bijelo, imate nekakav obris geodetski koji je snimljen, a nemate namjenu u GUPU za marinu. Pogledajte snimku pod prije 10 godina. Naša je želja bila ustvari što manje graditi. Vi vidite na ovim slajdovima da je ovo sve čisto. Ovo su tri ili četiri parka koja traže krajobrazno rješenje. Čini mi se da konzervatori traže i natječaj. Ne znam da li to piše u UPU-u za uređenje i održavanje parkova koji su jako vrijedni. Znači, park Kralja Franje Josipa, zatim Park ispred Katedrale, Titov park, ok, on se koliko-toliko održava. Uz sve ove stvari mi imamo, vidite, vrlo detaljne presjeke. Ovo je ovaj dio koji smo mi recimo napravili. Vidite da je tu obuhvat malo drugačiji zbog tih problematika koje grad možda ne bi riješio, a možda bi uspio riješiti. Mi smo osim Karoline ostalo htjeli porušiti, međutim, konzervatori su nas skoro ubili. Iako je ovo ostatak rubnog bloka nakon bombardiranja '44. Ovaj krug je neki imaginarni natječaj iz 1988. koji nije realiziran. Međutim, iz straha opet od tih nekih zaštita autorskih prava pa se to izbjegava. Ja mislim da bi to trebalo jednostavno proglasiti za nevažeće ili na bilo koji način raskrinkati se sa autorima koji, kad se nešto ne realizira 30 godina, onda fakat mislim nemate šta tu razmišljati previše. Onda ne treba ni realizirati. Ovo su presjeci.

A ovo je otprilike gradnja. Kad pogledate cijelu rivu mi imamo jako malo gradnje. Ovo je nešto što treba ostati, to je taj dio veslačkog kluba kojeg konzervatori štite. Ovo je cijela nova gradnja kolodvora, garažne zgrade i ovo je nešto što se zove dio koji je trebao biti terminal, a sad je dio koji smo mi htjeli da ova fronta dobije nešto od građenja, znači da se se tu ovaj dio nasuti. Mi smo tu ovaj dio zatekli. Vidite tu ovaj dio koja je tu bila, postojala je lokacija dozvola, mi to moramo kao planeri uključiti u plan. Ne možemo ignorirati izdane dokumente koji su pravovaljani. Tako da smo mi to zaokružili u neki plato i tu smo planirali zgradu Lučke uprave i pratećih sadržaja. Ovo je postojeći. Ovo je naše idejno rješenje rive. Mi kad gradimo urbanistički plan, mi da bi nacrtali koridor prometnica, mi to moramo precizno izprojektirati. Znači, to su napravljeni svi presjeci i kao drugo, kompletna infrastruktura je unutra. Znači to je cijeli prsten sa svim proračunima koliko će recimo, ne znam da li je rađen proračun baš za ACI, koliko on ima potrošnju, da li uopće ima vakuum pumpu, kako se čiste uopće ili je to u akvatorij. Da li ACI ima vakuum pumpu na ovoj lokaciji. Kako jahtaši koji dođu sa jedrenja, gdje isprazne. Dobro, to je pitanje po cijelom Jadranu, ali neću sad o tome. A vidite vi ste tu ispred jednog reprezentativnog prekrasnog grada koji se širi. Ova marina mora postati biser po meni. Mislim da je tu jako. Nema marina puno koje su baš na fronti grada. Ja mislim da je jako neophodno. Trebalo bi, ja sad možda previše pričam, trebalo bi adaptirati ovu kuću, restrukturirati, napraviti je da bude modernija. Po meni to nisu tako ogromne investicije, a jako bi puno zablistao grad. Evo ovo su presjeci koji su napravljeni prije 11, 12 godina. Gdje imamo distancirane promete, imamo nekakav pokušaj da se okomite crte, vidite da je to recimo prolaz ovdje ja mislim ova bivša Arena koja sad će biti hotel. Da na neki način njima radimo drugačije popločenje koje ide ortalj. Tako da radi kao nekakav prsten, to se ne osjeti, to možda u tlocrtu izgleda jako agresivno. Vi to u pješačkoj vizuri doživljavate kao nekakvu razliku u teksturi. Može biti jako atraktivno. To naše rješenje nije sad ugrađeno u UPU. Znači, riva se može rješavati. Mi smo predlagali tri zone javnih natječaja. Da uđu u UPU. Međutim, ja sam dobio na kraju prijetnju da ću biti na sudu i da ću biti izbačen kao projektant. Znači, ja sam predlagao da zakonski reguliramo da u ovom obuhvatu UPU-a budu tri natječaja. Austrijanci to nemaju. U Danskoj ne postoji ni jedan plan

koji diktira provedbu natječaja. Ali zato u Austriji imate pauk kulturu iz 1860 i neke. U Danskoj imate apolitike koje definiraju Dansku kao zemlju arhitekture. Njima ne treba propisivati natječaj kao najbolje sredstvo za pronalaženje najkvalitetnijih rješenja. Kod nas zakonski se može regulirati da propisujete u planerskim dokumentima obvezu provođenja natječaja. Što nije baš najljepše. Mislim, i mi to kao arhitekti ne volimo, ali ovisi o jednoj sredini koliko je ona spremna, koliko ona ima širine. Koliko ona ima ambicije usavršavanja svojeg okoliša da takve stvari stalno gura kroz nekakve workshope, kroz natječaje. Tako da je jednostavno taj okoliš postane sastavni dio jedne kulture, jednog grada. Ovo je u presjecima zajedno sa svim instalacijama. Ovo je bila vizualizacija gdje se vidi ta širina. Postojeći promet dok smo mi radili UPU se dva puta mijenjao u jednosmjerni, dvosmjerni i slično. Uvijek su bila nekakva, ali zadržali smo koridor i dodali smo biciklističku stazu. Pokušaj da Puli damo cijelom obuhvatu plana smo mi morali riješiti biciklističku stazu. Mi smo to dali kao imperativ. Mislim da to tako treba planirati. Ovo je nakon, ne znam, ove u 16-oj, 2016. smo uspjeli okupiti dva predstavnika iz HŽ-a koje smo doveli u Pulu na jedan sastanak, ali su oni odmah rekli da oni neće moći, kako bi se reklo, donositi nikakve zaključke niti bilo što potpisivati. Mi smo tražili da se provjeri nekakav. Mi kad radimo urbanistički plan, ja odredi koridor u kojem meni mora stati željeznički kolodvor. Ja kad nacrtam te dvije crte, one moraju one biti točne. Kako da ja nacrtam željeznički kolodvor? Ja nisam projektant. Da li treba četiri, pet ili šest kolosjeka? Hoće se Pula razvijati u ne znam kakvu pravcu, nisu znali odgovor. Na kraju su se očitovali samo na kraju, na kraju UPU-a van roka. Tako da nisu, tako reći, utjecali na pravovaljanost dokumenta. Ali mene kao projektanta boli i dan danas da ja ne mogu dobiti za krucijalne stvari. Željeznica u Puli je gradska, a ja sam dobio iz HŽ-a uputu prvo kažite vi gradonačelniku, ne vama, nego bivšem, kažite vi gradonačelniku neka se Pula registrira za željeznički promet, a onda radite što hoćete, to je jedno. Drugo, dajte nam 2 milijuna kuna pa ćemo mi napraviti studiju što ćemo napraviti sa željeznicom u Istri. To je bilo prije 11 godina, možda je danas bolje. Ili nešto treće. U svakom slučaju, mi nismo uspjeli rješavati taj problem. Mi smo ga riješili s nekim projektantima koji su inkognito projektirali za nas. Mi ih nismo smjeli uvrstiti kao naše suradnike u izradi plana jer je to jako teško da ih netko ne otkrije, oni ne bi smjeli kao to raditi. Mislim, što je strašno da jedan kolodvor, kažem u gradu Puli je gradski kolodvor. A vi ne možete baratati s njime. Vi jednostavno ne možete. To kad pogledate Republika Hrvatska, odete u željeznice. Ne možete vi kao Grad diktirati ili s njima otprilike probati projektirati što bi taj kolodvor trebao biti. To nažalost mislim da je isto veliki problem kojeg ne znam kako početi hitno rješavati. Možda sad lakše. Mi smo predlagali taj tramvajski promet. Neću vas sad s tim gnjaviti.

Ovo je neki slajd koji smo isto radili davno prije. Utvrdili smo jedan nesrazmjer između širine ovo je isto s mora slikano, s broda. Nesrazmjer između širine ACI-a i nečega što je, vidite, nagurano na grad. Vidite da je to otprilike i ovaj mol Svetog Teodora, vidite da je on u širini širi čak od prije. Na njemu su normalno parkirani. Mi smo UPU-u zahtijevali i molili, ja sam radio sa projektanticom koja je zastupala tad ACI. Ona je na neki način htjela cijelo vrijeme voditi računa o ACI-u pa smo postigli nekakav, kako bi se reklo, kompromis. Mi smo tražili da tu nema parkiranja. Nismo mogli reći gdje će to biti, ali znam da svakog korisnika zanima. Ovdje smo htjeli da bude samo interventni promet. Znači, da nešto ne prekida jednu lijepu šetnicu. Vidite da imate jednu aksu, jednu prekrasnu aksu koja ide točno na toj mol. Sad gdje zatvoriti. ACI mora biti kontroliran, gdje zatvoriti. Da li zatvoriti na molovima? Mi smo htjeli zatvoriti na pontonima, a da Teodor ostane, tako reći, pristupačan svima. Ja mislim da i danas je iako ovako zakrcan autima nije baš neka atrakcija.

E, ovo je sad onaj, ako ste vidjeli, u projektu, dio koji je bio predviđen za Lučku upravu sa pratećim sadržajima. Mi smo tada izrađujući taj program kako bi ta otprilike kuća trebala izgledati, htjeli napraviti, kako bi se reklo, nešto što ne liči na kuću. Zašto to ne smije ličiti na kuću? Zato što se to iza nalazi Park Vila Münz, Rivijera i Arena. Ne možete raditi arhitekturu ispred takvih stvari. Mislim, to je kako bih rekao, ne možete otprilike raditi nešto tog tipa. I

onda smo rekli idemo napraviti nešto što je anonimno. Pokušali smo to definirati grafički i tekstualno. Znači, da to bude ustvari jedan potez koji ne sugerira bilo kakvu tektoniku. Jer tamo tektonici nije mjesto. Nije mjesto nikakvom arhitektonskom izričaju sa krovovima recimo, kao što je ovaj. Mene su zvali hitno ljudi i rekli: „čuj, jesi ti ovo izprojektirao?“ Ja kažem: „Nisam, ali ne znam tko je. Neću ga kritizirati.“ Mislim, mi se arhitekti ne smijemo međusobno javno kritizirati tako da nije to predmet ovog. A ovo je nešto što sam sad vidio prije tjedan dana. Neću sad o tome stvarno ništa suditi. Ja mislim da je sa stanovišta grada dovoljno rečeno što bi trebalo slijediti kao praksu u ovom slučaju. Mislim, mi se sigurno zalažemo da se riva napravi u gabaritima u kojima je predviđena da bi izdržala sve te testove budućnosti. To je stotinjak, dvjesto godina. Nikad više se ta riva neće širiti ako se sada odjedanput zaustavi. A to je taj minimum koji ja mislim da ovom gradu treba u ovom potezu. Eto, hvala.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Hvala lijepa. Pozivam gospodina Marka Martinčića, konstruktivnog support-a nagrađenog projekta. Izvolite.

MARKO MARTINČIĆ

Prije svega dobar dan svima. Gospođu Predsjednice vijeća, gospodine Gradonačelnice, gospodo zamjenici Gradonačelnika i gospodo vijećnici. Još jedanput dobar dan od moje strane i isto naše tvrtke. Ovo što smo sada vidjeli i što je prezentirano od strane kolege Boševskoga i isto tako od strane kolegice Bizjak je jasno bio natječajni rad i nekakva vizija. Vizija razvoja, vizija kamo se ide. Svaka vizija arhitektonska ili bilo kakva, ona mora biti na određeni način isto materijalizirana. Za tu materijalizaciju toga obično smo zaduženi mi, građevinski inženjeri, odnosno konstruktori. E sada, da bi pristupili kvalitetno ovome konstruktivnom projektu, jasno, neke stvari moramo poznavati. Moramo poznavati isto i ono što će ići naprijed, a isto tako i ono što je bilo prije. Ono što je bilo prije, ja ću vas malo odvesti isto malo u prošlost, da vidite što smo mi naslijedili i što znači naša pulska riva, odnosno što znači kompletan akvatorij, kako luke, tako i kompletnog akvatorija.

Ono je bilo početak, znači, početak, današnje stanje. To smo vidjeli. Ovo tu, vraćamo se negdje na početak 20. stoljeća. Ako pogledamo s ove strane što se tiče same rive, vidimo da se na rivi baš puno toga i nije promijenilo. Da je ona ostala od svojih početaka pa do dan danas gotovo identična. Ovo drugo dole, to je sada isto pogled na Uljanik, dijelom isto nekadašnji bagni polesi, ili kad su bila nekad kupališta, i jasno ovdje se vidi isto prilaz sa kopna samome brodogradilištu. Tu su došli do značajnih promjena. I tu imamo promjene. Ali molim da bi mi ostvarili dobar projekt, konstruktivni projekt, moramo ipak znati neke stvari. Moramo znati stvari, objekte koji su relevantni u tom području i njihove podatke da bismo mogli jasno crpiti što. Evo, naziv objekata koje ovdje vidite na ovoj tablici, ja vas neću voditi u detalje, ima, nema i slično. Međutim, što je nama bilo bitno znati. Vrijeme izgradnje kada je izgrađeno, tip izgradnje pojedinih objekata, materijali koji su izgradili, tehnička dokumentacije, da li ima, da li nema slike u izgradnji, geodetske podloge, batimetrije i geotehnički elaborati. Ovdje bih obratio pažnju na tehničku dokumentaciju i slike u izgradnji. U tehničkoj dokumentaciji vidimo ovdje da piše fragmentarno, da, ne, da, ne, ne znam kad je šta rađeno. I isto tako slike u izgradnji. Što znači fragmentarno? Sad ću vas povesti malo dalje pa ćete vidjeti isto sa čime smo raspolagali i 2011. i 2015. i do dan danas. Što se tiče slika u izgradnji, volio bih samo napomenuti jedno, da baveći se tim poslom od još 80-ih godina i puno tih objekata, mislim puno, svi ti ovi objekti novijih datuma, radili smo mi. Kad kažem mi, jedno vrijeme sam radio gotovo 30 godina u Urbisu. Nakon toga 20 godina kao samostalni projektant. Znači, od tehničke dokumentacije vidimo da od starih objekata, obalni zid sa platom, plus kanali, plus ispusti, imamo fragmentarno. Ono što smo našli, našlo se nešto kroz arhive u Beču. Nešto se tražilo isto i po Anconi, u Rimu i tako dalje i tako dalje.

Svi znamo isto povijest ovog poluotoka i kako su države nastajale i kako su nestajale. Tako isto su nestajale i arhive. Naime, arhive su se selile, a kako su bila vremena koja su bila izazovna, rat i tako dalje, nitko nije vodio računa o nekakvim arhivama i zadržati ih ne zadržati ih. Ono što je pronađeno, nešto je pronađeno u arhivi u Beču. Slike u izgradnji jasno da imamo one slike koje su zadnjih objekata. Objekte koje smo gradili u recentno vrijeme. Od starih slika nismo našli ama ništa. Ni što se tiče same rive, ni što se tiče lukobrana, ni svega onoga što je izgrađeno u to vrijeme. Zašto, ima nešto sa razglednice. Međutim, jedno su razglednice, a drugo su ono što mi trebamo da bismo mogli dokučiti kako je to građeno, što je građeno. Ja sam to nazvao jednim imenom – vojna posla. Mi moramo ipak znati da je to radio K u K i to još od direkcije, vojne direkcije koje su upravljale sa izgradnjom i sa svime. Evo ja ću vas vratiti malo u prošlost.

Ovo smo imali 1862. Ne moramo uzeti godine baš da su to neke godine. Rečeno 62., 63., to se radilo niz godina. Što je bilo prvotno? Prvotno jasno da je bio Uljanik. Uljanik je u ono vrijeme bio a bome, i kasnije pa i do dan danas, nažalost danas više ne, država u državi. OK. Tu je i jasno bio izgrađen i u to vrijeme već su bili izgrađeni prilazi samome otoku, razvoju otoka i dakako onda sama riva. Uz rivu u to vrijeme bio je izgrađen taj Handers molo što su ga oni zvali, molo Teodoro. To je iz tog vremena. Nakon toga, to je već negdje 1886. jasno da riva ostaje. Riva Franje Josipa. Onda gat Teodoro i Elizabeth gat. To je 86. znači, to je nekakav slijed vremena. Nadalje, ovdje smo nekako napravili što se tiče tabelarne inventure. Ovdje imamo nekakvu grafičku inventuru objekata koji su relevantni za donošenje konačnih odluka za realizaciju kako što sam malo prije napomenuo vizije, tako i konstruktivnog projekta. Molim, evo s ove strane ako krenemo odozdo to je brodogradilište Uljanik, željeznički kolosijek plus cestovna prometnica, plus kanal odnosno kolektor, postaja goriva, spomen dizalica, trajektna rampa i jasno nezaobilazni ACI marina na gatu svetoga Teodora. Ovo je izgrađeno do 2018. cca 425 metara, znači od Riječkog gata do po završetka sada nove rive. Ono što bih htio napomenuti, bez obzira tko će raditi i kako će se raditi je, tu smo dali jednu napomenu, da je postojeća visina obale zida izrazito niska da je ona plus 1.1 do cca 1.4 od GN-a od generalnog nivelmana, ili od HKDS izmjera, međutim, da se sada ne upuštamo što je HKDS izmjera, što je HKTR i tako dalje. O tom, potom. Riva ostaje onakva kakva je. Da li je mi mjerili ovako ili mjerili onako ona je tamo. Niska je. Jasno je da je niska ona kad je bila građena barem možemo pretpostaviti da je građena na koti od cca 1.40 generalnog nivelmana. U međuvremenu došlo je do stanja koje imamo danas. Znači, stanje, vratimo se ipak nazad, stanje gdje imamo određene lokalne i generalne odnosno globalne deformacije. Onda se te globalne deformacije jasno one se ogledaju upravo u tome da je kruna zida pala za cca za svojih 25 do 30 cm na pojedinim mjestima, ali drugog pluta. Zato je to nastalo? Kako je to nastalo? Jasno, i to nas je zanimalo. I to moramo isto znati. A i onaj tko se bude radio sutra projekte, daljnje projekte kako ide na tako i glavne projekte mora znati upravo tu činjenicu. Di je činjenica toga ajde ja bih rekao, ćemo ovako nazvati, potonuća. Potonuće je u tome geomehnički, odnosno geotehnički profil. Mi moramo znati da ta riva, da ta riva sad ćemo vidjeti dalje, ona je građena na vrlo lošim geološkim odnosno geomehničkim, nazovimo to geomehničkim formacijama. Da su to nasipi, onda muljevi i da tek nakon dubine od 15-16 metara imamo nosive slojeve, stijenske slojeve. Tako da u tom dijelu uz terete koji su se vršili prekrcaj na samoj rivi, samo sjetite se onaj koji se mogu sjetiti tko je u vremenu isto da na toj rivi, pogotovo ovdje u dijelu gdje je ova postaja goriva, tu se nekada iskrcavao pijesak. I to u velikim količinama, kamioni, dinamička opterećenja i slično i ona je u tom dijelu gotovo najniža. Najniža je tu. Jasno i u ovome dijelu ispred marine, odnosno tu ispred samog parka. E sada, to su objekti o kojima moramo voditi računa jer oni na određeni način isto imaju upliva i na konstuktorski projekat. Kako je građena, što je građena. Iz tih arhiva, ono što sam nazvao fragmentarno, došli smo do toga da smo ipak nešto našli što se ovdje vidi. Kako je to bila jedna tipična izgradnja obilnih zidova, ja kažem K U K, evo ovdje je i njihov grb. Kako je rađena? Po našim spoznajama. A imamo dosta jer smo dosta radili o

tome u našem lučkom akvatoriju. Ona je možda, pretpostavljamo, da je bilo čišćenja nešto dna, nakon toga je tekla izgradnja tzv. kamenometa. To je ovako laički rečeno, to je jedan kameni nasip na koga se onda kalupno radio betonski zid. Jasno, sa završnicom kamenom. Uglavnom iz estetskih razloga. Evo, to je ono što smo pronašli u arhivama. Nadalje, isto u arhivama smo našli tipičnu izgradnju obalnih zidova i molova sa željezničkim trakom. Mislim da je to molo Carbone. Međutim, slično je rađeno isto tako i Elizabeth, odnosno Riječki gat. I Riječki gat moramo znati da je isto imao na sebi željeznicu. Jer, Ok. Rođen sam tu pa se sjećam isto i kao dijete i toga da je tu uglavnom rotor željeznički je bio postavljen kod današnje policijske stanice, odnosno carinarnice. On vjerujem da su njegovi temelji su tamo, međutim, nakon toga je bio zatrpan. A i sama željeznica onda je postala besmislena pa se kasnije u rekonstrukciji isključivo samo gornjega dijela gornjeg platoa, onda se jednostavno pokrila. Međutim, ona je zasigurno još tamo. Eto, idemo dalje.

Ovo je već 2010. zašto 2010.? 2010. je počela izgradnja obalnog kolektora. I ovdje vidimo isto jedan presjek kako je to izgledalo od ovdje je rub zgrada, i idemo prema samoj obalnoj liniji. U ovome dijelu, u današnjoj prometnici je ugrađen obalni kolektor i vidimo da baš u onom dijelu što sam prije spominjao da tu imamo pad od svojih 20 i nešto centimetara. E sada, zašto 2010.? 2010. bili smo angažirani na provjeru stabilnosti ovog zida u izgradnji ovoga obalnog kolektora. Obalni kolektor je trebalo otvoriti i jasno da onda je bio bojazan, postojala je bojazan o stabilnosti da ili ne, da li ga ojačavati, ili ne ojačavati. Bilo je Ok. Prošlo je to. E, sad ovdje, gledajući ono prije što sam pokazao. To smo izvršili ono što se kaže izmjera in situ znači na licu mjesta uzete su tu dimenzije i to su dimenzije same obale i dan danas. Da, može da se samo nešto vratim nazad. Gledajte, mi poznamo samo lice. Ovo je drugi dio od iza. Mi 2011. nismo mogli dokučiti do kuda seže. Zašto? Jer tadašnji investitor, naš investitor nije htio i nije bio voljan da izvršimo iskope malo dublje i da konstatiramo i ovu stranu zida. Međutim, bez obzira na to išli smo dalje, to je ovaj dio. E, sada. Tu sam isto pokazao pojedine obalne zidove koje imamo i nadalje u našoj luci. Ovo je zid. To je obalni zid platoa ACI područja, to je ono područje na drugoj strani prema željezničkom kolodvoru. To je bio prvi početni zid koji smo izgradili, ali izgradili smo ga na način sličan način kao što je radio i stari projektant. Znači, projektant još za vrijeme K u K, ali jasno sa poznavanjem geoloških formacija i sa poznavanjem i drugih isto posebnih, rekao bih, čimbenika s kojima se vrši dimenzija mjerenja ovog zida. Ovaj zid vidite, on je građen blokovski i sa završnom krunom koja je isto betonska i danas je ona obložena isto i sa kamenom. Zašto ovo pokazujem. Pokazujem jer pomalo idem prema cijenama, odnosno prema valorizaciji i koštanja zahvata koji bi trebao uslijediti po ovome projektu ili ne znam, možda nekom drugom i tako dalje. Ne ulazimo u to. Tad je to, znači tih 98 metara, u ono vrijeme koštalo cca 10.000 DEM po metru dužnom, što je bilo negdje ekvivalent oko 5000 eura. Jasno da su to prošla vremena i mi se sigurno više sa tom cijenom ne možemo baratati, nego moramo baratati sa nekim drugim cijenama, povećanje i danas u realnom ovakav tip gradnje to bio cca oko 7 i pol tisuća eura po metru dužnom. 7 – 8. ovo je opet još jedan drugi tip gradnje koji je radio Urbis 2015. Isto blokovskog tipa. Nešto malo drugačijih dimenzija, malo neracionalnih dimenzija, ali molim, ista priča. Znači, čisti nasip, nadodaj kamenomet, nadodaj kamene blokove i idemo dalje. Tad je to koštalo negdje oko 8.500 eura, sve po metru dužnom. Napominjem i tu je bila, u tu cijenu je uključen sam zid, uključen kamenomet i uključen nasip. Ovaj tu presjek, to je presjek ovog novog dijela što smo radili 2018. na jedan potpuno drugi način. Izbjegavajući klasičan pristup. Ovaj o kojem sam govorio prije nego na jedan sofisticiraniji i konstruktivno zasigurno ingeriozni način. Evo ga. Radi se o uporabi pilota sa A, B talpama. Neću vas gnjaviti, daviti sa neakvim izrazima. Uglavnom vrlo ekonomična i efikasna konstrukcija. Ona 18. godine, znači prvih 50 m plus 130 m odnosno 180 m sa nasipom izgrađena je za 5.600 eura po metru dužnom. To su nam bili nekakvi inputi manje-više i saznanja što imamo, što nemamo i koliko je to vrijedno. Evo ga. Tu smo isto dali postojeće stanje. Čisto informativno. Da od korijena kod ulaza u Uljanik pa onda skroz dalje,

uključujući i u budućnosti isto i sjeverni dio obale Pula bi imala negdje, riva bi bila negdje u dužini od cca 1,8 kilometara. To je čisto ovako informativno. Jasno, na akvatoriju pulskog zaljeva, u samoj luci. Znači, ovaj dio o kojem mi raspravljamo. Tu je negdje oko 138 hektara, onda ovaj dio, ono što je danas Uljanik i to. To je negdje oko 243 hektara i vanjski dio prema lukobranu oko 302 hektara. Akvatorij pulskog zaljeva je oko 683 hektara. Međutim, kažem to nema veze sa konstrukcijom, ali čisto ovako.

E sad dolazimo 2011. o kome je govorio kolega Boševski i mislim da tu nema što ni da dodam, niti da oduzmem, nego da smo onda po osnovi toga 2015. počeli surađivati upravo na izradi konstruktivnog idejnog rješenja za potrebe ishodovanja lokacijske dozvole. Na žalost, to je zamrlo i nikada nije ostvareno. Evo, i dan danas sada dolazimo do toga da se to aktualizira. Evo ga, to je negdje AB konstrukcija, to je ovako dato idejno rješenje iz kojega se vidi naš pristup. Gledajte, tu ima dosta tih ne bih vas gnjavio sa time što su tlocrti, što su piloti, što su naglavnice, što je ovo, što je ono, nego idemo dalje. Čak ni sa time presjekom, detaljima, kako se to radi, monolitizira i tako dalje i tako dalje. Elementi, ovdje su ovako neki tipovi slike kako je to na nekim drugim gradilištima rađeno. Isto tako samo informativnog karaktera. Isto, tu je i lukobran Pomer. Znači, taj polumontažni tip gradnje. Ovo što je bitno, što bih vam htio pokazati i vjerojatno to ćete zasigurno, mislim da relativno jednostavno pojmiti. Koji je bio naš pristup. Naš pristup bi bio malo radikalniji prijedlogu proširenja rive. Ona bi se proširila cca 12, 13 metara, nećemo u centimetrima, i tako dalje. Na način, evo tu je prikazan postojeći obalni zid. Nas ne zanima postojeći obalni zid. Ne zanima nas, niti imamo namjeru baratati. Ako bi mi radili s njime se zavitali. Da li on je oštećen, ne znam, slušam iz intervjuja, više iz intervjuja nego iz projekta kojeg smo dobili, ne znam, oštećenje prve klase, druge klase, treće klase, saliniteta. Ne, ne briga me. Zašto me ne briga? Jer jednostavno bježim od njega. Bježim od njega i puštam ga ovakvog kakav je da on naprosto utone u onaj dio platoa, znači dio zadnji platoa. Ideja je da sa armirano betonskim pilotima. Molim to smo radili na ovoj rivi u Uljaniku na velikim dizalicama, na velikoj obali i tako dalje. To se pokazalo vrlo uspješno. Idemo sa armiranobetonskih pilotima do nosivog tla, znači do stijenske podloge koja nam osigurava. Što nam osigurava? Da naprosto više nemamo bojazni da bi došlo do novih deformacija, novih, ja ću ih nazvati „potonuća”. Jasno, gradili bi se znači ti piloti. Tehnikom, ne treba da vam uopće govorimo o toj tehnici. Bilo bi suviše za ovaj skup. I na njih bi išle polumontažne armiranobetonske grede. Tri reda, moglo bi se čak svesti i na dva reda, ali otom-potom, to treba poslije pokazati idejni projekat, odnosno glavni projekat. Ali, recimo da je to to. Znači, s time da to su te grede, a gore je armiranobetonska ploča cca 30-35 cm dimenzionirana za teške terete, dimenzionirana za štošta. Sa jednim vertikalnim mi to zovemo armiranobetonskim ekranom. Znači, koje ulaze u more a ispod jasno da ostaje voda. E sada di je razlika između onoga što sam izabrao iz ponuđenih idejnih rješenja od Obale Split i tako dalje? Bolje je reći da sam više razabrao iz intervjuja gospodina Heraka koji je govorio upravo o onim oštećenjima što sam spominjao i način kako bi sanirali. Oni bi prišli tom četvrtom idejnom rješenju da se saniraju sam zid, tzv. plombiranjem, a za spriječiti daljnja slijeganja sa cementnim suspenzijama, odnosno cementnim injekcijama. To po meni, ja ću otvoreno reći, to smo imali isto u marini Novi Vinodolski, to smo izbjegli jer je to za mene isto sanacija staroga zuba. Znači, to bježi od toga jer se time nikada nisi na čisto. Znači, to bi bilo to. Gospodin Herak, upravo objašnjavam malu razliku između našeg konstruktorskog pristupa i ovoga tu, kojega sam ja više izvukao i nekako dokučio iz vaših izjava u novinama nego što sam dokučio iz samog projekta. I ono što sam, obzirom da ste tu, a predstavnik ste ACI-a i jasno projektanta Obale Split, ja sam rekao, ovaj dio, stari zid zaboraviti. Prelazim preko njega. Ne brigaju me njegova oštećenja, ne brigaju kako on izgleda, što izgleda. Jednostavno ga želim preklopiti, na koncu konaca, onako kako je stari austrougarski projektant preklopio rimsku obalu koja je bila tamo. On je prešao preko njih i zdravo. Jer tu upucati tone i tone cementnih suspenzija u poboljšanje tla, vjerujte da je to igranje, kockanje. ok. Moje mišljenje na mojim saznanjima na drugim objektima. Tako da o

tome ne bih više niti ne diskutirao, ja to jednostavno kao konstruktor to ne bih prihvatio nikada na ovoj obali, nikada. Idemo dalje. Jovo na novo. I to je to. I sada nekako zaključno što možemo reći. Glede prikazanog AB konstruktivnog sustava proširenja obale platoa, može se konstatirati sljedeće:

- svi se radovi izvode sa suhog i sa plovnih objekata kako pilota, tako i AB polu montažne platforme platoa. Što to znači? Jednostavno, to bi se izvodilo da mi postojeću obalu u trenutku izgradnje ne bi opterećivali sa ničim. Ni sa saobraćajem, ni sa materijalima, ništa. Ostaje tamo di je, a drugo radimo sve sa plovilima ili nekim drugim platformama i tako dalje.

- postojeći obalni zid, bez intervencije u istog, učvršćuje se po potrebi (dijelom) novim redom pilota i AB platica. Naša tehnika Uljanika, naša tehnika tu kod željezničkog kolodvora.

- nema potrebe za iskope i odvozom iskopnog materijala. Malo je, ono što se iskopa na pilotima da li se to sada pod rivu ili sa baržama odvoditi na otvoreno more, otom-potom, ali ga nema

- nema potrebe za zasipavanjem platoa u dijelu proširenja velikim količinama kamenog materijala. Naime, tu sam pretpostavio ako bi se išlo tih 13 metara, 12, 13 metara kad bi se išlo popunjavati da radimo nekakav armiranobetonski zid i onda da sve to skupa zapunimo sa materijalom. To bi trebalo dovesti cca oko 40 do 50 tisuća kubika. Di ga nabaviti? Kako ga nabaviti? To su stare tehnike koje više nitko ne dozvoljava. Jer da sigurno naši kamenolomi koji su tu, kako na Muzilu tako i u ovome Monumenti, Sveti Jerolim, to zasigurno danas je neprihvatljivo da se odande vuče. A da se vuče, ne znam, iz nekih udaljenih kamenoloma, to je zasigurno preskupo. Znači, nemamo nikakvo zasipanje

- kontrola kvaliteta svih konstruktivnih elemenata je potpuno osigurava tehnički životni vijek uz minimalne intervencije održavanja. Što to znači? Da svi elementi koje gradimo, armiranobetonski stupovi, grede, naglavnice, boga, vraga, one su u skladu sa tehničkim normativima i kontrolirane kvalitete. Kvalitete je kako betona, željeza, ne znam svega što ne

- s ekonomskog aspekta takav konstruktivni sustav je prihvatljiviji u odnosu na ostale tipične obalne sustave. To sam pokazao ono što je bilo malo prije. Koliko košta po metru dužnom i koliko je koštalo ovo.

- u tehnološkom smislu, izgradnja AB elemenata i slično ne odvija se direktno na lokaciji već vanjskim platoima (Mandrač ili drugdje) primjerice kad smo radili sjevernu obalu, produženje, elementi su se radili direktno tamo i u Štinjanskoj luci, na Štinjanskom platou, i onda su dovezeni plovilima na mjestu gdje su se potapali i tako dalje, i tako dalje. Dovozi ih se plovnim putem. Izgradnja platforma i uređenje postojećeg platoa mogu se odvijati odvojeno, kako po lokaciji, tako i vremenu i bez zatvaranja saobraćaja kao i sa minimalnom regulacijom prometa. Što mi to znači? Da u toku izgradnje mogu graditi na moru, prvu fazu, pilota i slično, a sve druge elemente negdje drugdje, znači ili na platou Mandrača ili na platou Štinjana i tako dalje. I onda u datome trenutku asemblirati, monolitizirati i ići dalje. Evo.

Gledajte sada ovo tu. O čemu se radi. Tu smo prikazali da je linija rekonstrukcije, dogradnje cca 12 – 13 metara od postojeće obale duga cca 675 metara. Znači, od korijena tu prema Uljaniku do ovoga mola Svetoga Teodora i nakon toga nastavak. Jer preko mola Svetog Teodora zasigurno ne bi išli graditi nešto novo. On ostaje onakav kakav je. Nadalje, imamo oko tristo i nešto metara, odnosno 215 metara u produžetku tamo do postaje goriva i u produžetku cca 120 metara ne sa proširenjem, nego isto sa sanacijom odnosno izgradnjom, bolje reći, izgradnjom, sa novog obalnog zida, ali na pilotima, tehnologijom koju sam tamo spomenuo. Znači, ako se već bavimo koliko bi koštalo, što bi koštalo? Nova rekonstrukcija, dogradnja oko 340 plus 215 po cca 10 000 DEM to je negdje oko 5 i pol milijuna eura. Nova rekonstrukcija, dogradnja nešto konstrukcijski manje zahtjevna oko 780.800. Ok tu malo se varira. I onda ukupna cijena konstruktorskog projekta, odnosno konstrukcije bila bi oko 6 milijuna i 280. Nova rekonstrukcija, jasno da moramo dogradnju instalacije, jer bez instalacija nemamo što da si tražimo, to je negdje oko 6 000 Eura procijenjeno. Procjene molim nismo vršili od oka, ovako istresali, nego ipak smo radili određene kontifikacije koliko je betona u

pilotima, koliko betona u ploči, koliko je betona, ok, svega onoga što čini konstrukciju. Jedino ovdje je nova konstrukcija uređenje, znači imamo cca 675 metara dužine plus 18 metara ovdje na molu Svetoga Teodora i plus isto uređenje samog mola Svetog Teodora. To je procijenjeno negdje oko 300 eura po ne metru dužnom, nego ovdje po metru kvadratnom. Cijena koja je ostvarena 2018., znači uređenja obale istina nije ostvarena na velikim površinama, nego u trakama uređenja sa kamenim oblogama i slično, ona se kretala u ono vrijeme 180 – 200 eura po kvadratu. Prema tome, danas ako računam 300 po kvadratu, nekakva prosječna cijena to bi bilo to. Ali molim, to nije samo to uređenje, nego bi trebalo slijediti sva uređenja i one sadržaje koji su u arhitektonsko-urbanističkom projektu predviđene, a koje bi se razvijale, jasno da bi se razvijale sa projektima i idejnih projekata pa poslije i glavnih projekata do izvedbenih projekata. Prema tome, ovdje što možemo procijeniti? Da je sveukupno negdje oko 11 milijuna, ajmo recimo se igrati gore-dole, 500 tisuća gore, 500 tisuća dolje, znači negdje oko 12 milijuna. U one analize kolege iz Splita uopće ne ulazim. Evo. Ovo je isto ovakva jedna malo za kraj. To je znači riva početak 20. stoljeća, evo ga tu, i ono što smo rekli da se baš puno ne razlikuje od dana današnjeg, znači, 2020. pa nadalje. Ovo je isto tako nekako, kako je to izgledalo sam most Uljanika, opet kažem vam čisto informativnog da bi se 1967.-1968. najprije ukinulo još ranije ovaj ulaz i željeznički rešetkasti most. On je bio tu poslije zamijenjen sa modernijim armiranobetonskim mostom iz jednostavnog razloga što je jasno i tehnologija u samom Uljaniku to zahtijevala. Naime, transporti nisu mogli ulaziti više kroz ovaj otvor, odnosno koristi ovaj most nego je trebalo otvoriti zbog nosivih platformi, radnih platformi i tako dalje, i tako dalje. Evo, ovdje od dokumentacije, onako u tehničkom smislu baš je tehnički smisljeno su dokumentacija mola Svetoga Teodora. Oni su ga u početku u samom početku izgradnje, on je bio negdje dužine oko 10, 10 i pol metara, da bi kasnije 1912. bio proširen na današnju mjeru. Ovdje je bio isto nekada obalni zid. On je ostao u molu Svetog Teodora. Evo. Ovo što sam rekao, ovo su već presjeci, detalji iz onoga vremena. To je jedino što imamo. Evo, ovo je tu da li smo neke isto varijante rekonstrukcije, ovo bi se odnosilo na onu rekonstrukciju o kojoj sam govorio dužine 120 metara prema carinskom gatu, odnosno Riječkom gatu. To je jedna od varijanti. Znači, piloti, onda armiranobetonske talpe, zid ostaje ovakav kakav je i baš me on puno ne zanima. Ja stalno spominjem da on mene kao takvoga ne zanima, ne se želim njime baviti nego se želim baviti sa novom konstrukcijom. To su tlocrti, kako se rade, nije bitno. Onda je tu još jedna varijanta sa čeličnim žmrljem. To smo radili sličnu priču smo radili u luci Plomin. Isto to su sada varijante. Ono je neka varijanta iz luke Kopar. Tu smo radili isto luku Kopar sa mikropilotima gdje su oni i njihovi konzervatori inzistirali da se ne proširuje nego da se on stabilizira ovakav kakav ja. To je isto jedna mučna procedura. Ovo je ovo što smo radili u Puli. I još želim napomenuti to da smo raspolagali gomehaničkim elaboratima koji su rađeni 2010.. Sad su rađeni novi koliko znam. Ne. Ok. Sve što imamo više utoliko bolje. Znači, to bi bilo to. I što imamo još na kraju? Mislim da nemamo baš jako puno. Tu se vidi isto di su bušotine, kakve su bušotine i jasno tu se da očitati i ono slijeganja. Ali na kraju još jedanput i samo ponovio iz svega ovoga ne znam koliko je bilo razložno, ili ne razložno i tako dalje, da moramo imati jedan radikalniji pristup toj izgradnji obale. Ne baviti se sa starim, ponoviti ću se zaključno, ne baviti sa starim nego baviti se isključivo sa novim. Staro ostaviti tamo gdje je. To ispada kao da ga ostavljamo negdje u grobu i nek ostane u grobu. Hvala vam lijepa.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Hvala lijepa. Pozivam gospodina Ivana Heraka, predstavnika ACI kluba.

IVAN HERAK

Evo, dobar dan svima. Buon giorno a tutti. Zahvaljujem Gradonačelniku Pule. Vidim da ga nema za pozivu za ovu sjednicu, i prilici da u ime ACI-a pojasnim našu poziciju, stav i da iznesem naš prijedlog koji bi zadovoljio interese svih dionika. Istovremeno, moram reći da

izražavam žaljenje u odnosu na činjenicu da me je Klub vijećnika koji je inicirao ovu sjednicu u svom podnesku kojeg je poslao Gradonačelniku, nije vidio kao nekoga koji bi u ime ACI-a, odnosno kao predstavnika ACI-a koji bi trebao izvijestiti što malo moram reći čudi obzirom da se dnevno nalazimo na udaru medija, premda sam ja sa Valterom u nekoliko navrata razgovarao. Mislio sam da mu je sve jasno, ali očito to nije tako i ovdje mislim samo da razjasnimo neke stvari. U svojim napadima posebno se gospodin Boljunčić obrušio na upravu ACI-a i na mene osobno. Valjda sam ja još uvijek sa 67 godina neka politička meta u Istri pa nas tako proziva i za komplot, za prešutni međusobni dogovor, obzirom kako navodi, želimo sanirati pulsku rivu u postojećim gabaritima i zabetonirati sadašnje stanje na 50 godina, na koji način se pogoduje ACI-u i njegovim partikularnim ekonomskim interesima, dok se interes građana Pule i dugoročna vizija grada Pule stavlja u drugi plan. Otprilike tako bi bio supstrat te optužnice. Moram reći odmah da ništa od toga što je gospodin Boljunčić ovoga naveo u medijima pa i danas da radimo na nekakvom projektu i slično nije točno. Stoga ja isto tako danas ovo doživljam kao veliku priliku da porazgovaramo jer mislim da je ovo mjesto na kojem trebamo razgovarati, a ne preko medija, ako nešto želimo zajedno napraviti. I ovo doživljam kao priliku da u ime izvjestitelja na današnjoj sjednici prvo raspravimo tko, kada, da li i gdje je postigao neki priušteni dogovor na štetu građana grada Pule. Drugo da vidimo to i kao priliku a u ime ACI-a pojasnim da uopće ne postoji nekakav ekonomski interes ACI-a da sudjeluje u projektu sanacije rive u Puli. Nama to apsolutno ništa ne znači. Riva je u takvom stanju da može još izdržati. Nama se prihodi radi sanacije pulske rive u kojoj ćemo sudjelovati, nećemo sudjelovati, neće niti za jedan cent povećati. Treće, vidim to isto tako i kao priliku da nam pokušate pomoći da spoznamo tko i na koji način pogoduje ACI-u da ostvari svoj ekonomske interese i da je pomognete, nije to ironije, da spoznamo na koje ste ekonomske interese mislili i po mogućnosti da ne bih kvantificirao tko nas non-stop proziva. Četvrto, sudjelovanje na ovoj sjednici vidim kao priliku da se postignu barem načelni konsenzus u izbor koncepta koji će zadovoljiti interese svih dionika projekta, a to su redom Grad Pula, Lučka uprava, ACI i najvažnije građani grada Pula. Možda nije mjesto da kažem, ja sam preko 20 godina proveo u Puli, poznam vam grad, imam emociju prema ovom gradu, bio sam dvije godine izvršni dopredsjednik Istre. Tu sam vam sjedio u poglavarstvu prije 30 godina županije istarske i imam određene emocije i osjećaje prema ovom gradu tako da nisam netko tko ovdje rijetko dolazi.

Vrlo otvoreno. Kako smo se mi uopće priključili ovom projektu? Projektu smo se priključili na inicijativu Gradonačelnika Pule koji je iskazao interes i pokazao inicijativu da uredimo tu pulsku rivu. Mislim da nema potrebe jer smo neke stvari javno komunicirali, da ih ovdje ponavljam, ali jako je bitno uvodno reći, a to je ono što nitko ne spominje, da ACI kako korisnik koncesije u statutu korisnika koncesije koja ističe 31.12.2030., a ne ono što gospodin Boljunčić govori, ona ističe, međutim, mi kao uprava ACI-a kontinuirano radimo na produljenju koncesije koje uskoro očekujemo. Imamo tri koncepta. Jedan je onaj naš stari po starom zakonu, drugi je u nekakvom srazu dogovoru s europskom komisijom i treći bi bio raspisivanje novog natječaja. Prema tome, ACI će dobiti koncesiju, pitanje je samo koliko će godina ona trajati. Dakle, ovo je jako bitno napomenuti da u navedenom statusu ACI ima isključivo i samo obavezu redovnog održavanja marine. Dakle, nikakvi radovi, ne samo da ih mi ne namjeravamo raditi nego reći ćemo koje je rješenje na kraju, da ne bih ispaao kontradiktoran, nego mi jednostavno bez dopuštenja Ministarstva mora, prometa i infrastrukture kao davatelja koncesije ne smijemo ni jedan čavao zabiti u pulsku marinu. Naime, temeljem čl. 4. Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama, pomorskom dobrom upravlja, skrbi i štiti RH, a kad je upravljanje pomorskim dobrom povjereno drugoj osobi s javnim ovlastima ta osoba odgovara za pomorsko dobro. Drugim riječima, Valter, potpuno si promašio pravnu adresu, ACI nema nekakvu obavezu prema Ugovoru o koncesiji sanirati pulsku rivu, već je potpisom memoranduma o sporazumijevanju sukladno politici društvene odgovornosti kao što smo društveno odgovorni kad potpisujemo ugovor o sponzorstvom sa

pulskom Istrom ili sa brojnim jedriličarskim i veslačkim klubovima i tako dalje. ACI ima samo obavezu, odnosno želi pokazati dobru volju da sudjeluje u pokretanju projekta sa mrtve točke. Vezano za neki prešutni dogovor između Gradonačelnika Pule i ACI-a kojeg spominje gospodin Boljunčić dovoljno je reći da je cijeli postupak vezano uz aktivnosti oko sanacije pulske rive od početka bio transparentan i javan. Potpisivanjem memoranduma bilo je javno, mediji su bili prisutni ovdje u gradskoj palači, a supstrat memoranduma objavljen je u svim medijima kako lokalnim, tako i nacionalnim. Što je netko rekao, šapnuo li dobacio na drugom ili trećem sastanku nije relevantno. Što se CIA tiče jedino je relevantna odluka koju donosi ova dvočlana uprava, bilo tko drugi nema ni pravo ni bilo što drugo potpisati i preuzimati obveze. Osim ovog memoranduma kojeg spominjem nikakav dokument nije potpisan, niti vidim nikakav razlog da nas zbog toga napadate. Memorandum ima neobvezujući karakter, ima pravni značaj, gentelmans agreementa, drugim riječima nema pravno-obvezujući karakter niti snagu za potpisnike. Nema smisao da vam ga čitam, jer smo ga bitne sastavnice smo ga javno komunicirali. Nakon tog memoranduma jedino ono o čemu smo dalje razgovarali bilo je od strane ovlaštenih osoba napravljena je snimka postojećeg stanja i to je po meni meritum cijele priče o kojem nitko ne govori. Iz snimke postojećeg stanja izrađenog od ovlaštenog inženjera koja snimka predstavlja stručni temelj za donošenje odluke o potrebi sanacije, vidljivo je da je pomorski dio zida oštećen te da se radi o oštećenjima 2. i 3. kategorije, dok oštećenje 4. kategorije, to su ona koja mogu uzrokovati trenutno rušenje građevine, nisu zabilježena. Navedeno ističem iz razloga kako bi iz navedenog mogli izvući zaključak ne samo kako sam prethodno naveo da ACI u svojstvu korisnika koncesije nije u obavezi izvršiti predmetno ulaganje u sanaciju pulske rive, već bi mogli zaključiti da bi ACI bez neposredne opasnosti za svpje goste, poslovanje i djelatnike mogao nastaviti poslovanjem do isteka koncesijskog razdoblja najbolje. Eh, sad idemo dalje. U okviru tog spomenutog nalaza napravljena je nekakva procjena troškova sanacije obalnog zida koja obuhvaća niz elemenata da ih sada ne spominjem i u lipnju 2022. godine ti su troškovi iznosili 82 milijuna kuna, prema procjeni ovlaštene osobe dok je na posljednjem državnom koordinacijskom sastanku prije desetak dana gospodin Zoričić izdao jednu procjenu od 14,5 milijuna eura, a u telefonskom razgovoru gospodin Brnas je bio još i pesimističniji po tom pitanju. Zašto to govorim? Ako bi ACI sudjelovao u toj investiciji, ponavljam još jednom, postoji put samo je potrebna jedna dobra volja i komunikacija na ACI bi, ali kvotno upalo 3,625 milijuna eura. Ovdje svakako treba istaknuti da je više nego očito da je iz razdoblja kad je sačinjena prva procjena vrijednosti došlo do znatnog poskupljenja građevinskih radova i koliko će još porasti cijena radova biti to ostaje tek da vidimo. E sada u odnosu na navode gospodina Boljunčića koji je više puta istaknuo da se sanacijom rive u postojećim gabaritima pogoduje ACI-u. Pokušat ću dokazati da to nije tako. Najprije ćemo dvije riječi reći u pravnom statusu ACI-a u kojem je već nešto natuknuto. Dakle, mi smo ovdje u svojstvu ovlaštenika koncesije jer smo sa davateljem koncesije Ministarstvom mora potpisali ugovor o koncesiji pomorskog dobra u svrhu gospodarskog korištenja luke posebne namjene. Sukladno spomenutom ugovoru, obaveza ACI-a je isključivo i samo pažnjom dobrom gospodarstvenika uredno i redovito održavati pomorsko dobro. Dakle, još jednom ponavljam sanacija pulske rive nije obaveza ACI-a. Da ne čitam daljnje odredbe. U više navrata se pokušava reći da se i ekonomski pogoduje ACI-u. Isto tako, da vidimo da li je tome tako. Valter, više od svega bih volio da mi možemo na vi, pokažete tu vašu kalkulaciju, ja ću vam sada iznijeti približnu kalkulaciju gubitka kojem će izvjesno izložiti ACI u varijanti sa ili bez proširenja pulske rive. Ja se slažem te su varijante financijski vrlo blizu, kao što se i slažem, a nije bitno što ja mislim, ali ću reći da je varijanta širenja za 5 metara bolja varijanta za građane Pule, to je nesporno i tu ne trebaju nikakvi referendumi. Mislim, koliko toga dvoji taj je u velikom problemu. No, obzirom da stalno napominjete da ACI uvjetuje svoje sudjelovanje u sanaciji rive, prihvaćanjem sanacije u sadašnjim gabaritima, moram vam reći da ste i tu potpuno u krivu obzirom da za ACI i koncept bez sanacije širenja rive, znači financijsku eutanaziju. Još

ponavljam treći put, vidjet ćemo koje je rješenje. Idemo redom. U slučaju prihvaćanja opcije širenja pulske rive, ukupan iznos i trošak ACI-a je 3,625 milijuna eura. To smo rekli. Oni koji traže da se riva proširi prema moru, ja sam jedan od njih. Sigurno ne vodi računa o činjenici da bi to uzrokovala sada dolazimo na ono, smanjenje vezova i smanjenja prihoda koji bi ostvarivala luka nautičkog turizma Pula, što za ACI nije i ne može biti ekonomski posebno prihvatljiv. Ja vam pokušavam ovdje objasniti da uprava ACI-a ne može bez Ministarstva mora, prometa i infrastrukture, koje je pokazalo veliku političku volju, da financira projekt, ne može izvesti projekt. Da pokušavam vam samo objasniti da nas neopravdano napadate. Dakle, gubimo 50 vezova, što čini 25% postojećih vezova. Konkretno, širenje rive za 5 metara značilo bi da se ACI mora odreći 50-ak vezova, što okolnostima kad znamo da prosječna godišnja cijena veza u Puli iznosi oko 8.000 eura, znači da godišnje ACI gubi oko 400.000 eura, odnosno ostvaruje manje prihoda. Odnosno, do isteka koncesije 31.12.2030. u ovom trenutku, mi nemamo produženje i moramo se tako ponašati, sveukupni prihod marine Pule bio manji za dodatnih 2 milijuna eura. Znači, sa onih prvih 3,625 mi smo došli skoro do 6 milijuna eura koje bi, ACI moramo zbušati van bez ikakvog centa, ni jednog centa prihoda. Ni to nije sve. Gubitkom 50 vezova, marina Pula potpala bi, odnosno prestala bi biti luka od državnog značaja i postala bi luka od županijskog značaja, a što posljedično znači ne samo da bi upravljanje i zaštite te skrb nad lukom bili u nadležnosti županije koja bi morala snositi troškove sanacije, znači ne bi više država, nego županija, već bi u tom slučaju i zakonski rok produljenja koncesije za luku nautičkog turizma Pula bio značajno manji od samo 20 godina, a mi tagiramo na 38, što bi isto tako imalo negativan učinak na rezultate marine. Kad govorimo o sanaciji pulske rive u bilo kojoj vezi s našim ekonomskim koristima i posljedicama po financijske rezultate, potrebno je napomenuti i voditi računa da će sanacija postojeće rive zasigurno negativno utjecati u bilo kojoj vezi na poslovanje ACI-a u razdoblju trajanja radova s obzirom na buku i zagađenja koje će radovi izazvati, a koje zasigurno ne odgovaraju gostima, odnosno našim klijentima koji imaju vezove u marini. Dakle, realno je očekivati da će naši gosti u situaciji kada mogu birati između bagera, buke i prašine i odlaska u neku drugu marinu, optirat se za ovu drugu opciju. Što bi nesporno isto tako značajno smanjilo prihode ACI marine Pula. E, sad, na kraju, naročito je važno, kad govorimo o tim ekonomskim koristima, kad je riječ o navodnom pogodovanju ACI-a da ovdje napomenem da je ACI marina Pula jedna od najmanjih marina u ACI-evom sustavu i na godišnjoj razini ona ostvaruje svega 1,5 milijuna eura prihoda odnosno svega 2,71% prihoda cijelog sustava ACI marina. Još plastičnije u 2023. godini, znači to je zadnja godina kad je rađen račun, ostvarila je svega 124.000 eura bruto dobiti. Drugim riječima, krene li ACI sam u alikvotno ulaganje u pulsku rivu, aci marini Pula trebale bi ravne 44 godine da iz dobiti povrati uložena sredstva iz ostalih prihoda. Dakle, 44 godine ako vam je lakše, do 2068. godine. To je još jedno vjerojatno stanje što ga čeka da se povrati ulaganje i nadoknadi izostanak prihoda. Naravno, sustav ACI-a koji je najveća nautička tvrtka ne samo u Hrvatskoj, već Mediteranu, nije ono ko bajagi Valter, nego je, dovoljno je potentan da na sebe preuzme na obaveze marine Pula, ali sadašnja uprava ACI-a to smo jučer s kolegom iskomunicirali, koji ima sve ovlasti povući takav potez stava ne samo da bi time otvorila pandorinu kutiju u sustavu, već je stava da tako nešto ne bi bilo osnovano, a ni korektno prema drugim lukama nautičkog turizma u sastavu ACI-a pogotovo one koje imaju lukativne i sticijske projekte koji značajno povećavaju prihode ACI-a. Isto tako, kad se proziva uprava, a pogotovo kad se mene osobno tagira, tu kao Istrijana, želim ovdje reći da je naša kompetencije su dosta velike ali ipak postoje nekoliko preduvjeta koji se moraju ispuniti da bi ACI sudjelovao uopće u toj investiciji. I u svakom slučaju, konačnu odluku o sudjelovanju ACI-a u financiranju radova sanacije pulske rive na može i neće biti donesena prije nego li Republika Hrvatska donese odluku povodom zahtjeva ACI-a za produljenje koncesijskog razdoblja za luku nautičkog turizma Pula. Da ne bi bilo zabune, nesporno da će ACI ishodovati produljenje koncesije, ali koliko godina, kao što smo rekli, još uvijek mi ne znamo. Zašto nam je to bitno? Jer ako se ide na tu investiciju,

moramo vidjeti da li će se ona uspjeti amortizirati u razdoblju dok koncesija traje. Isto tako, to smo javno komunicirali, za takvu investiciju potrebno je da uprava ACI-a ishoduje suglasnost i nadzornog odbora i skupštine društva iza ne znam 700, 800 tisuća eura mi moramo tražiti suglasnost nadzornog odbora. I zaključno, prema postojećem koncesijskom ugovoru koje je na snazi do 2030. godine za svaku planiranu investiciju dužni smo zatražiti suglasnost davatelju koncesije Ministarstva mora, prometa i infrastrukture. E sad idemo polako prema kraju. Ono što sam rekao i javno, u biti, još jednom ponavljam, gospodin Boljunčić uopće nije u krivu kad zaziva proširenje pulske rive za dodatnih 5 metara, što je po meni najbolje rješenje za grad Pulu, ali problem nastaje kad zbog nepristajanja ACI-a a to je koncept isključivo iz razloga jer je isti dugoročno štetan po poslovne rezultate, a samim time i interese dioničara i zaposlenika ACI-a. Učestalo medijski proziva upravu ACI-a i mene osobno. Kontekst cijele te problematike je zapravo puno dublji. Ja sam ga neki dan javno komunicirao i mogu reći samo nekoliko rečenica. Mi smo dioničko društvo u većinskom vlasništvu Republike Hrvatske imenovani smo na prijedlog Vlade Republike Hrvatske kao članovi uprave, imamo preko 600 dioničara. Dioničarima odgovaramo za isporučene poslovne rezultate. Ja bih jednom volio da dođete jednom u naš odbor na skupštinu koje traju po 7-8 sati i koje nas za svaki izvrnuti cent, dakle dioničari koji su uložili svoj novac, mimo RH, prozivaju i zašto ovo i zašto ono, i tako dalje. Sad zamislite da dođemo tamo i da kažemo, upucali smo 4 milijuna eura u pulsku rivu i još ćemo izgubiti 3 milijuna eura. Mislim, ne znam tko si to može dopustiti. I što sam rekao za svoje poslovanje odgovaramo svojom imovinom. Dali smo zadužnice, i ako netko sutra koji sjedne na naše mjesto kaže, ova dvojica su oštetili firmu, aktiviraju se zadužnice i u poznim godinama gubimo imovinu i funkcioniramo po zaštićenom računu. Malo sam to plastično pokušao objasniti. Zaključno bih rekao, sve ovo vam govorim da bih vam ukazao u kvakom tom režimu materijalnom, moralnom i kaznenom odgovornosti uprave ACI nije ni realno očekivati da ACI samo uloži ta sredstva i izgubi prihod. Dakle, mislimo isto, ali ponavljam, mislim da su putevi kojima želimo to ostvariti, drugačiji. I drugo ono što ja ne mogu komentirati, a naj rađe bi iskočio iz kože, priča je duboko na političkom terenu, ali ja to ne mogu i ne smijem komentirati. Zaključno, doista iz dubine srca mislim da voljom građana izabrani predstavnici u Gradu Puli Gradonačelnik i Gradsko vijeće imaju obavezu izabrati ono rješenje koje najviše odgovora interesima građana Pule, kao što je zakonska obveza uprave ACI-a donijeti odluku koja štiti interese svojih dioničara i zaposlenika. I ja i predsjednik uprave, kolega, iskreno želimo realizirati ovaj projekt, radi toga samo i sa gospodinom Zoričićem sjeli i potpisali memorandum jer uvijek kažemo ajmo krenuti, pa ćemo kroz vrijeme rješavati sve probleme. Želim isto tako na kraju reći da jedino rješenje koje vidimo, a lani je mislim negdje u ovo vrijeme ovdje bio i potpredsjednik vlade, ministar mora, jedino rješenje, a mislim da postoji politička volja, jedan mandat da komentiram tuđe stavove, jedino rješenje, a mislim da je to vrlo realno i ostvarivo je da se ovdje sjednu predstavnici Grada Pule i ACI-a i predsjednik i ministarstva mora, prometa i infrastrukture, ako treba i sam premijer i mislim da je doista idealno rješenje za pulsku rivu mislim da u tome nema žurbe i da se proširi za 5 metara i da se promjeni prostorni plan da se koncesijsko područje ACI-u za 5 metara proširi i da ministarstvo mora na neki način isfinancira koje je i davatelj koncesije isfinancira taj projekt. I u tom pravcu, jučer smo sa kolegom dogovorili, uprava ACI-a će uputiti podnesak i ministru mora, prometa i infrastrukture i predstavniku Vlade Republike Hrvatske.

Evo. Samo toliko. Hvala.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Hvala lijepa. Pozivam Gorana Vega, direktora tvrtka Obala d.o.o. Split, ugovoreni izrađivač idejnog rješenja uređenja pulske rive. On će nam se javiti putem Webex pa pokušajte se spojiti.

GORAN VEGO

Evo ja moram priznati, cijelu sjednicu pratim sa prekidima pa povratne informacije jako loše dobivam. Sve vas prvo pozdravljam. Ja sam Goran Vego, direktor tvrtke Obala d.o.o. Split. Tvrtka inače postoji od 1948. godine i bavimo se isključivo i samo pomorskim projektiranjem. Dakle, radovi u pomorstvu, obalne konstrukcije. To je samo naša djelatnosti. Ne bavimo se ničim drugim osim toga. Dosad u izlaganju, evo, čuo sam od kolege nekoliko komentara koji su više vezani za razinu glavnog izvedbenog projekta i toga kako on vidi varijantu sanacije postojećeg zida, mislim da je tu puno toga bilo problematično, dakle, cijena pilotne konstrukcije po meni se kamenom, sa površinskom obradom je oko 2000 eura/m². A sve da imamo sličnu cijenu obalnog zida i pilotne konstrukcije, definitivno se ne mogu usporediti trajnost ta dva tipa konstrukcije. Mi kao tvrtka radimo trećim djelatnosti obale u domeni sanacije pomorskih gradova. Međutim, kao što sam rekao, mislim da nije ni mjesto ni vrijeme ovakvim raspravama i da smo pričali barem o intencijama koja vam je prezentirana bila priča o poziciji nove pulske rive, a ne detalje o glavnom projektu. U tom smislu, ne znam koje projektne dokumentacije o kojoj je gospodin pričao, mi smo izradili nešto što se zove idejno rješenje jer smo pokušali valorizirati varijante proširenja pulske rive u odnosu na ono što nam je od strane investitora prezentirano kao projektni zahtjev. U tom smislu, koliko sam usporedio sa nečim što su gospoda prije govorili, njima je projektni zadatak bio ukloniti željezničke tračnice, a nama je zadatak bio zadržati željezničke tračnice. Ne znam, je li ima nekih pitanja i koliko ću biti uopće u mogućnosti čuti?

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Otvorit ćemo kasnije raspravu. Nakon vašeg izlaganja.

GORAN VEGO

Ja vas ovdje ne čujem. Pratio sam sjednicu preko You Tube-a. To sam čuo. Ali molim vas...

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Ja ću vam ponoviti. Znači, nakon vašeg izlaganja mi ćemo imati raspravu pa vi možete nastaviti sa svojim izlaganjem.

GORAN VEGO

Ne čujem. Svako drugo slovo čujem. Ne čujem niti riječ. Zvučni sustav vam je odlično posložen za You Tube to je izvrsno funkcioniralo. Ali evo, preko ove konferencije doslovno ne razabirem riječi.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Gospodin Vego je završio sa svojim izlaganjem, a on će kada se budu postavljala pitanja, ako bude čuo, odgovoriti na ta pitanja.

Predsjednica Gradskog vijeća otvara raspravu.

U ime Kluba vijećnika sudjelovali su vijećnici Dušica Radojčić (Možemo!), Valter Boljunčić (IDS-ISU) s replikom vijećnice Dušice Radojčić te Sanja Radolović (SDP) s replikom vijećnika Valtera Boljunčića.

DUŠICA RADOJČIĆ (MOŽEMO!)

Dobar dan svima. Počela bih svoj govor izjavom da se propuštene prilike ne mogu vratiti. Ne bi nam se smjelo dogoditi da neke buduće generacije da budu optuživale za nepromišljenost

ograničenost i površnost rješenja koja nisu doprinijela razvoju grada ili koja su stvorila nove probleme umjesto da su riješila stare. Ja sam 02. lipnja pročelnici Barić uputila zahtjev za pravo na pristup informacijama i dobila sporazum o financiranju izrade idejnog rješenja za rekonstrukciju obalnog zida i uređenje obalne šetnice pulske rive koji su sklopili Grad, Lučka uprava i ACI. Kada sam vidjela taj sporazum, ostala sam poprilično iznenađena. To moram priznati. I zbog samog sadržaja sporazuma u kojem su interesi jedne tvrtke stavljeni ispred interesa Grada i zbog činjenice da je bio sklopljen godinu dana prije toga. Da detalji tog sporazuma nisu baš bili predstavljeni javnosti, a niti ovom Gradskom vijeću. U kolovozu prošle godine Grad je sklopio i Ugovor o izradi idejnog rješenja sa tvrtkom Obala d.o.o. koju smo sada imali prilike čuti njihovog predstavnika. Pula zbog industrijskih i vojnih zona koji su smještene na samoj obali nikada nije imala klasičnu rivu kakvu imaju mediteranski gradovi. I to sad konačno imamo priliku popraviti. Za to su dva elementa najvažnija. Ona mora nuditi estetsko zadovoljstvo, mora biti mjesto za opuštanje i mora pružiti prilike ljudima da sudjeluju u društvenom životu grada. Dakle, mora biti mjesto javnih događaja i zato ne mogu pristati ni naći opravdanje za činjenicu da je idejno rješenje uređenja šetnice prepušteno splitskoj firmi Obala d.o.o.. Jer to idejno rješenje ne sadrži ta dva ključna elementa. Riva bi nam morala biti prostor koji će oblikovati identitet grada. Sad imamo povijesnu priliku za to. I baš zbog kompleksnosti takvog projekta, ali i svih dionika koji imaju interes nije prihvatljivo da se odluke o rivi prepuste samo jednom od dionika, tvrtki ACI. ACI marina želi vezove, želi ogradu i parkiralište, no jesu li takvi načini korištenja primjereni centralnom dijelu prave gradske rive. Može li se na primjer, evo, samo jedna ideja, parkiranje korisnika marine planirati negdje drugdje, pa organiziranim prijevozom do marine. Ima li smisla ono što su bile greške iz povijesti da imamo parking usred riva koji služi isključivo korisnicima marine je grešku koju bi u budućnosti trebali ispraviti. Zahvat uređenja rive bitno će utjecati na identitet grada, pa se njeno uređenje ne može prepustiti jednom dioniku koji će zagovarati rješenje vodeći se vlastitim interesima. Predstavnik ACI marine upravo je to i rekao. Ponudeno rješenje upravo je u interesu ACI marine. Dok bi rješenje u interesu grada trebalo biti drugačije. Ja vam zahvaljujem na toj iskrenosti. To je točno tako. Mi imamo rješenje koje najviše odgovara ACI marini. Vi morate voditi računa o svom interesu, ali grad mora voditi računa o svom interesu. Ja mislim da se pametnim rješenjima može ponuditi više različitih interesa koje postoje u gradu, a ne samo jedan. A zadovoljenje više različitih interesa moguće je lakše i bolje na proširenoj obali. Dakle, imat ćemo više mjesta da zadovoljimo više interesa. Ono što bih htjela reći što se vidjelo u materijalima koje smo dobili, a zaista nisam znala da je godišnji prihod Grada od komunalne naknade i naknade od koncesije fiksnog i varijabilnog dijela koji dolazi od tvrtke ACI samo oko 12.500 eura. Samo da javnost koja nas sluša zna o kojim se iznosima radi. Dakle, čuli smo da je 2011. godine proveden arhitektonski natječaj za uređenje rive. Pobjednički projekt plaćen je javnim novcem, koštao je oko 250.000 kuna. I cilj natječaja je bio dobar. A to je stvoriti zonu novog snažnog identiteta grada od Uljanika do Valelunge. Zašto to pobjedničko rješenje na kraju nije realizirano, ne znam. I mislim da to ostaje na dušu vlasti koje su prethodile ovoj. Bilo je više prilike za realizaciju, ne znam zašto se to nije počelom barem realizirati. U tom programskom zadatku kojeg smo imali sad prilike čuti bilo je navedeno da se obalni pojas može proširiti u more maksimalno do granice predviđene GUP-om Grada Pule, odnosno maksimalno 20 metara. Proširenje obale stajalo je u funkcionalnom smislu rješava prostor za novo prometno rješenje, izgradnje sustava odvodnje oko zaljeva i sanaciju postojećeg. Odnosno izgradnju novog obalnog zida. Bilo je, između ostalog, predviđeno da se u drugoj fazi ACI marina dislocira. To smo također čuli. Bilo je tu i nekih drugih pretpostavki koje bi se danas možda mogle dovesti u pitanje zbog promijenjenih okolnosti. U svakom slučaju, taj je natječaj iz 2011. išao u pravom smjeru i jako je dobro proveden. Međutim, danas ono što ja želim postaviti ovdje pitanje u vezi s time je: je li programski zadatak nakon 13, 14 godina još uvijek aktualan? Možda i je, ali istina je da su se vremena bitno promijenila. Pred Pulom je jedan od najvećih izazova u njenoj

povijesti, podizanje razine mora. Svake godine, to je već informacija koju svi znaju, ali želim je ovdje ponoviti. Svake godine globalna razina mora naraste 3-4 mm, a predviđa se da će do 2100. godine razina mora narasti između 0,5 i 1 metar. Čuli smo već koliko se obalni zid u Puli spustio. A upravo je Pula istaknuta među onim gradovima na jadranskoj obali koja je izrazito ranjiva na podizanje razine mora. 2010., 2011., kad se izrađivao programski zadatak za taj natječaj, u Puli su od te godine, kad se izrađivao programski zadatak, u Puli su usvojeni i drugi neki važni razvojni dokumenti, kao i dokumenti za prilagodbu klimatskim promjenama. Na primjer, strategija razvoja zelene infrastrukture, plan održive urbane mobilnosti i tako dalje. S njima se ta rekonstrukcija rive mora uskladiti. Znači, mi smo došli do tih nekih novih saznanja u tih 14 godina. Moramo se uskladiti sa njima. Ono što je jako važno je da se uz struku koju smo danas čuli, u odlučivanje naravno treba uključiti i građane. I treba vidjeti koji je za to najprimjereniji način. Jedan takav način za takav način uključivanje u odlučivanje su se građani izborili prilikom nedavne izrade programskog zadatka za uređenje zone Pragrande. Taj bi pristup trebali usvojiti i početi primjenjivati i u ovako važnim projektima, odnosno u svim projektima. Kada su od tako velikog značaja za grad. Grad ne bi smio biti taoc pokušaja Gradonačelnika da pred izbore dokaže da dela. Pod bilo koju cijenu. Legitimitet ovako važnih odluka ne dolazi iz puke činjenice da je netko na vlasti i da onda može raditi što ga je volja. Takav pristup nije odlika demokratskih transparentnih vlasti. Bilo je prije ove sjednice riječi i o referendumu kao načinu da se riješi ovaj problem. Držimo da je referendum u kojem će stajati pitanje, ne znam, da li ste za to da se riva proširi za 3 ili 13 metara ili neko slično pitanje i nije zaista dovoljan način ni smislen način da se građani uključe. Osim ako je to jedini način da se zaustavi ova luda ideja da se riva oblikuje prema interesu jednog dionika. I za kraj bih htjela reći da bi Pula zaista trebala imati profesionalnu ekipu arhitekata i ostalih profila čiji posao bi bio vođenje i realizacija kompleksnih javnih projekata. Grad tako više ne bi bio pasivni prihvatite li nečijih tuđih inicijativa. Planovi bi se donosili za razdoblje od više desetljeća i realizirali bez obzira na to tko je na vlasti. I kao zadnju rečenicu, rekla bih sa su Puli ponovno mora roditi urbanizam koji je davno umro, a zamijenjen je stihijom i graditeljskom pohlepom, kao i koruptivnim prostornim planiranjem. I dakle, ono što želim reći, da ako već ACI marina vodi računa o svojim dioničarima, onda bi i Gradonačelnik trebao voditi računa o građanima Pule i uključiti ih u donošenje odluka o ovako važnom projektu. Hvala.

VALTER BOLJUNČIĆ (IDS-ISU)

Kao prvo, mislim da je nekorektno da se sa strane ACI-a pokušava ovo prozvati politikanstvom i nekakvim izborima, kao i što od strane Gradonačelnika je to jedna informativna sjednica. Da, mi smo se čuli. Ja prije nego što sam uopće izašao u bilo koje novine, ja sam zvao i pitao sam što se to zbiva jer mi imamo projekt. Bilo je rečeno pa ne znamo, pa ovo, pa ono, dok nije izašao zapisnik iz kojeg se vidi da se ovo probalo ranije riješiti ja ne bih izašao u novine niti bih sazivao tematsku sjednicu, što se toga tiče. Ali ono kad sam vidio sa intervjuima kako ide, onda mi je sve bilo jasno prema čemu to ide. Da je ACI protiv širenja i da je to krivo interpretiram. Dakle, mene su u osnovnoj školi, ja isto nisam baš puno godinama daleko od vas Herak, možda dvije tri godine mlađi. Čitanje sa razumijevanjem. Ja ću još po ne znam koji put pročitati što stoji u zapisniku koji je potpisao član uprave ACI-a, Gradonačelnik i dakle, Lučka uprava. On kaže ovako. Dakle, inače gospodina kojeg nismo čuli iz Splita je predlagao širenje rive za 13,8. Ustvari mi nije jasno od kud ste došli do 5 metara. Mi govorimo od 13 metara cijelo vrijeme, a ne o nekakvih 5 metara. Osim ako vi smatrate da ne možete sanirati postojeći gabarit, a da bez 5 metara uđete u područje mora. Dakle, 13 metara, a ne 5. Dakle, rečeno je sljedeće: „još jednom predstavnik ACI-a utvrđuje da pomicanje trase obalnog zida navedenom društvu smanjuje koncesijsku površinu i umanjuje broj veličinu vezova te predstavlja financijsku konstrukciju za koju nemaju planirana sredstva te postaje upita njihova mogućnost učešća u investiciji te je za ACI

najoptimalnija varijanta predstavlja 4 postojeći gabariti.” Gradonačelnik Grada Pule navodi: „da je zbog stanja zida i brzine realizacije, što je upitno, predstavnicima investicije Gradu najoptimalnija varijanta 4.” Dakle, nije mi jasno, kako vi tvrdite, da ACI nije rekao nešto. Predstavnik u potpisanom zapisniku kaže da zbog gubitka novca od koncesije ne želi širiti rivu. Crno na bijelo. Stoji ovdje. To je jedna stvar. Druga je činjenica da vi govorite o tome kako ćete dobiti koncesiju. To znači da sa vašim stavom mi ne da nećemo moći sada širiti rivu, mi je nikada nećemo moći širiti jer ćete u svakoj situaciji biti taj koji će reći nama to ne odgovora. Iz vaše priče koju ste rekli, kada govorite o novcu za širenje, spominjete 3,7, a onda govorite kada treba u postojećim gabaritima. Razlika je 300 tisuća eura po projektu firme iz Splita. Razlike što bi ACI, dakle, 1/4 od milijun i dvjesto snosio za ili za gabarit postojeći ili širenje. Dakle, to je 300.000 eura. A što se tiče same koncesije, nitko nije sada za micanje ACI-a i vi ne trebate postati županijska jer je u jednom dijelu projekta navedeno da se vanjski molovi mogu pomaknuti, koji su inače pontoni nisu fiksni i vi možete zadržati isti broj vezova. Pa dakle te činjenice jednostavno ne stoje. Ono što smo iz vašeg mogli čuti je sljedeće: mi Puli ne želimo širiti rivu zato što nećemo imati zaradu za naše dioničare i onda će se i drugi na Jadranu buniti. Dakle, ja sad ne smijem imati širu rivu jer šta ja znam Split će tražiti, Zadar ili tako dalje. Dakle, mi imamo situaciju da naša riva se nije mogla širiti zbog vojne luke. Imamo sad priliku da se ona širi. Ići u situaciju saniranja rive za gotovo isti novac je suludo. To znači da mi kad smo rekli radite što hoćete od nas. Ako vi smatrate da vama ne odgovara pulska riva širena nemojte tražiti koncesiju. Ili vi nas ucjenjujete kao investitor s time da vi ne smijete u pulskoj rivi ništa dirati jer mi želimo do vijeka vjekova biti tu. Vi ste dobrodošli. Mislim, dajete dodatni doprinos, ali vi morate shvatiti da bi nama, prije svega, Gradonačelniku i gradskim vijećnicima treba biti prva stvar kakvu mi rivu želimo. Prema tome, sve ove vaše priče s kojima ste probali staviti kažu jedno: Mi ne želimo raditi jer nećemo zarađivati više kao prije. Meni je vas žao, ali ja živim u Puli. Ja sam Puležan i želim imati rivu. U krajnjem slučaju u Vili Münz sam živio 7, 8 godina. Dakle, i još jednom napominjem, bez obzira što je područje politikanstva kojeg ste vi naveli područje gdje se puno toga sad može izreći, uopće ne želim ići u tom smjeru, a što se tiče referendum koji probate nametnuti, ja, kao prvo, nisam bio za referendum nego da se pitaju građani, ali ako želite referendum, pa dajte ga. Zašto bismo tražili mi koji se zalažemo za širenje rive. 13 metara je navedeno u GUP-u i tražimo da se riješi što je dano, a vi tražite nešto drugo. Pa ako treba vi morate dati referendum i pitati građana Pule, govorim Gradonačelniku, da li ste za to da ne širimo rivu za 13 metara i odustanemo od šetnice, već da je saniramo u postojećim gabaritima jer će onda i ACI sudjelovati u troškovima. Ne trebamo mi dati referendum, mi samo tražimo da se napravi ono što stoji. Prema tome, nije mi jasno kako vi uopće možete doći ovdje i reći gledajte mi vam ne damo širenje rive zato što dioničari će me pitati za svaki cent. Gledajte, vaš problem. Zašto bi to bio moj problem zato što vas dioničari neće pitati za svaki cent? A mi pričamo da želimo biti mediteranski grad sa širenjem prema moru. Želimo i stari grad i ostalo. Da li mi to nismo radili prije? Ja prihvaćam krivnju. Meni, dakle, ja nemam nikakvih problema i kroz obrazovanje da prihvaćam nekakvu krivnju. Ali ako je sad došao trenutak da se nešto može raditi, trebamo napraviti kako treba i trebamo imati grad koji će imati rivu kakvu zaslužuje. I to politikanstvo nije nikakvo jer ja nemam nikakvih vizija iza toga. Ja za godinu dana imam penziju i zdravo đaci, ako ste već mislili neke stvari tih mojih ambicija. Ja smatram da je ovaj zapisnik trebao biti javan, u sporazumu samo kažete. A zašto sam rekao samo da. Vi ste u dva intervju rekli da se već radi projekt koji vam je rekao grad da ga vi radite. Ne treba ići javna nabava, nego kao firma možete raditi projekt. Vjerojatno se ovdje projekt sanacije rive i vjerojatno će se naći 2 milijuna razloga zašto treba nju sanirati, a ne širiti. Ja ne ulazim sada da li će se nasipati kamen, piloni ili što dalje raditi, ali u svakom slučaju razlika između širenja i postojećih gabarita nije značajna da bi netko rekao gledaj, to je sada 20 milijuna eura razlike pa bi netko rekao gle, 20 milijuna se baš ne dobiva preko noći. Mislim, činjenica je sljedeća. Ako vama to ne odgovara, moj je stav, bolje rivu ne dirati

5 godina, ali isto vi morate dokazati kada tražite novu koncesiju 2030. da ste vi ulagali u ovo područje jer 12 tisuća koliko ste rekli da godišnje dobivamo definitivno nešto što je. Još jednom napominjem, nisam protiv ACI-a. Smatram da je ACI dobrodošao. Imate položaj vjerojatno najbolje marine na Jadranu u centru starog grada. Kad se zbiva u Areni nešto ljudi mogu doći jahtama, mogu ići pješke do tamo. 20 metara im treba da dođu u stari grad. Dobro ste došli, ali morate shvatiti da u jednom trenutku ako se ide u ulaganje veliko, da u tom slučaju morate shvatiti potrebe građana Pule. Možete pitati javno mnijenje građana Pule. Gledajte, što se mene tiče na jedan demokratski princip kako građani kažu, tako će biti. Iako mislim da je Bernard Shaw rekao da je demokracija proces koji nam garantira da nam neće biti bolje nego što zaslužujemo po tom pitanju. Mislim da vaše primjedbe niti jedna ne stoji. Iz njih se iščita. Mi financijskog interesa nemamo, nego ćemo gubiti i onda se bojimo što će nam drugi reći. Pa nemojte sudjelovati u tome, ako smo imali sto i nešto godina rivu, imat ćemo je još 5 godina ili do nekakvih fondova. Jer da je sanacija milijun eura, a izgradnja 15, čovjek bi rekao, gledaj nije to malo, ali po firmi koju ste vi odabrali, koje je grad radio razlika je milijun i 200 tisuća eura na 15 i pol milijuna eura. Mislim da to nije razlika koja bi jednom gradu kao što je Pula bilo, gledaj, mi to ne možemo raditi, bez obzira. Gledajte, neću sada ulaziti u neke stvari koje bi se onda mogle tumačiti sa politikanstvom i tako dalje. Dakle, ja ne želim politikanstvo po tom pitanju nikakvom. Mislim da Puležani zaslužuju rivu i ako je sada prilika, a razlika u cijeni nije velika, treba širiti rivu, ACI će samo profitirati. Od ideja luksuzni hotel, do pomicanja molova, a u krajnjem slučaju, kako ste rekli, da ste državna firma, neće imati nikakvih problema da koncesijsko odobrenje dobijete i dalje. Što se mene tiče dobro ste došli u rivi. Hvala.

DUŠICA RADOJČIĆ (replika)

Ma htjela bih istaknuti još jedan element o kojem danas nije bilo riječi, a koji smatram da je važan za donošenje odluke o ovoj temi, a to je da u onom dijelu u kojem grad još ima mogućnost odlučivati o svom pomorskom dobru i izvršna vlasti, odnosno to je Gradonačelnik. I mi kao Gradsko vijeće trebamo više uzimati stvar u svoje ruke, odnosno donositi odluke tamo gdje još možemo. Zbog toga što ako znamo da za koncesije na pomorskom dobru iznad 20 godina odlučuje država, odnosno ministarstvo. Ako znamo da koncesije do 20 godina izdaje županija, a ne više Grad Pula. Dakle, Grad Pula nakon novog Zakona o pomorskom dobru ne odlučuje više čak ni o koncesijama za gospodarsko korištenje morskih plaža. Znači, Pula više nema nadležnost za to. Nekoliko puta smo ponovili da bi grad trebao zatražiti opet od Istarske županije mogućnost da sam donosi koncesije, odlučuje o koncesijama na pomorskom dobru. U ovom trenutku nemamo tu mogućnost. Ako uzmemo da smo izgubili Bunarinu, ako uzmemo ono što smo prije čuli gospodina...

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Gospođo Radojčić, držite se teme.

DUŠICA RADOJČIĆ

Tema je itekako u vezi s ovim što smo pričali. Prije smo imali gospodina Boševskog koji je govorio da ne možemo čak utjecati na kako će izgledati područje HŽ-a. Dakle, ono što je potrebno je da o ovako važnim stvarima odlučujemo i Gradonačelnik i Gradsko vijeće u najboljem interesu grada.

SANJA RADOLOVIĆ (SDP)

Evo, ja bih se malo vratila u prošlost, iako se ne treba previše vraćati u prošlost. Ali mi danas ovdje imamo tematsku sjednicu nastavno na zahtjev Kluba IDS-a koji su se probudili i žele proširiti pulsku rivu. Ja bih se vratila 2011. godine na idejno rješenje, koje moram reći Klub SDP-a u potpunosti podržava i mislimo da je pravi put kako se mora ići u uređenje pulske rive

i kako Pulu treba pustiti budućim naraštajima. Vratimo se u 2011. godinu kada je IDS imamo apsolutno većinu u gradskom vijeću Grada Pule i SDP je bio s njima u koaliciji, ako se sjećate, ako ne ću vas podsjetiti. I dakle, dolazimo do 2021. godine. Nakon 16 godina vlasti IDS-a, IDS gubi izbore u svibnju 2021. godine i pazite s tim danom mi još uvijek nemamo glavni projekt. Idejno rješenje imamo izrađeno 2011. godine, a znate što se događalo u tih desetak godina. Mnogi gradovi na obali su se javljali na natječaje iz EU fondova, na natječaje za ulaganja u lučku infrastrukturu i uredili su i izgradili svoje rive, uredili su lukobrane. Mi se nismo javljali iz jednog jedinog razloga, zbog toga što mi nastavno na rješenje iz 2011. godine, 10 godina se nije napravio glavni projekt. Dakle, to je potpuna ogoljena istina. Nema druge istine. To je činjenično stanje. Moram reći, ja radim na nekakvim možda malo i većim projektima iz EU fondova pa proces idejnog rješenja, glavnog izvedbenog projekta čak i projekta opreme s troškovnicima. Mi kad znamo da nam ide natječaj zaista moram reći, to traje maks godinu dana, imamo još javnu nabavu pa nek ide žalba, ajde, godinu i pol maksimalno dvije. Ali da se 10 godina nije napravio glavni projekt, to je u najmanju ruku sramotno. Evo, stvarno ću reći. Dalje, vratila bih se na ove varijante 4. vidimo tu iz zapisnika iz samog ugovora o izradi rješenja kao i sporazuma da se kaže da je varijanta 4 zapravo najbrža za realizaciju. Ono što vidimo iz samih opaski je da je za varijantu 4 potrebna izmjena UPU-a. Dakle, jedino za varijantu 1, nastavno na 2011. godinu nije. Pa tu bih skrenula pažnju prema ovom zapisniku da to zapravo uopće nije najkraće i najbrže rješenje za realizaciju, već je to varijanta 1, nastavno na idejno rješenje iz 2011. godine. Mi kao Klub SDP-a, ponovit ću još jednom, apsolutno podržavamo rješenje koje je doneseno 2011. godine te proširenje rive za 13,8 metara. To uopće nije sporno. Također smatramo da nastavno na procjene koje su po meni zaista, nisam stručnjak u tom području. Ali mislim da je ovo poprilično nerealna cifra da ćemo dobiti za 15,700.000 eura dobiti proširenje rive za 13,8 metara, mislim da ste i sami svjesni tko god se bavi time da će cijena biti puno, puno veća. Ali u odnosu na ove brojke koje su nama iznesene za razliku od svega od 1.2000.000 eura, apsolutno smatramo da je potrebno ići u ovo veće proširenje. Ne sviđa mi se ova zadnja rasprava, što se zapravo loptica prebacila i pokušalo se projicirati, ja bih rekla nekakvu svađu ACI-a, Grada, političkih opcija, mislim da to uopće nije tema. Ponavljam, tema svih nas je da mi od 2011. godine nismo napravili glavni projekt. Propustili smo mnogobrojne prilike koje su drugi gradovi na obali iskoristili, mi nismo jer smo očito bili inertni i nismo bili za to. I mislim da je krajnje vrijeme da ka tome idemo. Ono što također želim reći u ime Kluba SDP-a da mi smatramo da se rivu ne može promatrati kao izolirani otok. Pa slažem se apsolutno da treba gledati gdje će se parkirati svi ti auti. Nije tajna, mi još iz ove prethodne i one prošle smatramo da je Mandrač pravo mjesto za realizaciju nekakve parkirne garaže i tog prostora. Tu isprika da su u pitanju teški nerješivi imovinskopravni odnosi mislimo da ne stoji. Reći ću vam zašto mislimo da ne stoji. Pa ako se stavio u ITU mehanizam za naredni period projekt PIC-a pulskog inovacijskog centra koji će biti na Katarini Monumenti, a tamo imate stotinu zabilježba, na Valelungi, isprike. Znači, na Valelungi, a tamo imate stotine zabilježbe imovinskopravnih odnosa, onda smatram apsolutno da se može riješiti ako se i na tom projektu planira riješiti imovinskopravne odnose da bi se također isto moglo riješiti i za područje Mandrača kao takvog. Također, da, riva od Mandrača do porte Uljanika, ali moje pitanje je opet, što onda dalje od te porte Uljanika? Danas je gospođa Bizjak rekla da bi bilo lijepo da se građani mogu šetati cijelim zaljevom, apsolutno se slažem s vama. I mi također zaboravljamo na jednu, rekla bih, vrlo važnu stvar na području Uljanika, koje opet tamo i dan danas stoji prazno. Ta tema kao da je svi politički guramo u prostor onda kada nam to postane prirodno, kažem svima, a imamo 66 tisuća metara koncesijskog, pomorskog i kopnenog područja, koje danas zjapi prazno. Evidentno da se proizvodnja tamo neće brzo realizirati ili će biti u puno nekakvom manjem obimu. Tu je, nažalost, surova stvarnost. Mi smo iz SDP-a nekoliko puta ponovili i još ću jednom reći da mi smatramo da to područje i dalje treba revitalizirati. Da Pula treba biti grad koji jednostavno mora spojiti industriju i turizam. Mi nismo i niti ja

mislim da ne trebamo težiti tome da budemo samo grad okrenut turizmu, nego i naša industrija mora živjeti kao takva. Također, što se tiče, spominjala su ovdje željeznica i željeznički vagoni. Ja bih tu dodala i tramvaj za koji se mi isto zalažemo, koji je daleke 1904. godine bio najprometniji u cijeloj državi. Tako da smatramo da se apsolutno kada se bude u išlo u realizaciju uređenja rive, mora sagledati jedan širi aspekt nastavno na ovo idejno rješenje i da se mora zaokružiti cijelo to područje, dakle, od Mandrača, od željezničkog kolodvora, one tramvajske pruge i vidjeti dalje što će se dešavati sa područjem Uljanika. Da li ga otvoriti da i tamo građani pristupiti? Kako tako, budući da ne znamo još što će biti sa samim područjem i sa samom industrijom kao takvom tamo. Vratiti ću se na ove zapisnike od 18. siječnja 2024. godine i na ovaj sporazum o financiranju izrade idejnog rješenja. I kratko ću se osvrnuti na ovo s ACI-em. Da, cijenim isto također iskrenosti, apsolutno ACI je kompanija koja gleda interese svojih dioničara. Naravno, mi tu moramo gledati interese naših građana i Puležana kojima ćemo rivu pustiti u da tako kažem jedno cijelo stoljeće, ako ne i više. Međutim, mislim da smo danas čuli od predstavnika ACI-a ovdje da oni smatraju zapravo da Pula treba ići u proširenje rive, dakle, na način koji je ne 5 metra, nego 13,8 metara, i da kao takav neće imati ništa protiv. Ja bih samo tu također htjela spomenuti znači, za varijantu 1 nije potrebna izmjena UPU-a i marina ostaje u granicama postojeće koncesijske površine. Za varijantu 4 na koju se odlučilo u ovom zapisniku, ponavljam opet, potrebna je izmjena UPU-a i dakle, marina i prometnica na kopnenom dielu ostaju kao u zatečenom, postojećem stanju. Stvarnom mislim, ako bi se išlo na tu varijantu onda vam je svejedno. Morate onda izmijeniti UPU apsolutno onda možete mijenjati obuhvat. U opaskama. Da, zato ja gledam nije mi to jasno, zašto tu piše da je potrebna izmjena UPU-a, a onda u zapisniku piše da nije potrebna izmjena. Da, to je nama bilo prvo zaokruženo kao jedna nedoumica. Ali ponavljam, mi iz Kluba SDP-a mi ćemo podržati kada to dođe na ovo Gradsko vijeće, a smatramo da treba doći, podržati ćemo proširenje rive nastavno na idejno rješenje iz 2011. godine. Zapravo, što se tiče samog proširenja isto je kao i ovo rješenje od firme Obale. I smatramo da Grad i ovo Gradsko vijeće što prije i što hitnije trebaju ići u realizaciju samog glavnog izvedbenog projekta rive, što će također biti dugotrajni postupak, jer opet, ako nastavimo ovako, natječaj za financiranje će i dalje ići. Mislim da to ako ACI ne bude sudjelovao u sufinanciranju da neće biti neki problem jer kada se pogleda financiranje iz EU fondova koje su drugi gradovi ostvarili, možemo doći do 100%-nog financiranja, tako da tu ne vidim, ako ACI ne bude sudjelovao u zatvaranju financijske konstrukcije, mislim da imamo priliku do 2027. godine povući ta sredstva i zapravo da jedino što trebamo što hitnije napraviti je projektno tehnička dokumentacija koju nemamo već evo sada 13. godina. Zahvaljujem.

VALTER BOLJUNČIĆ (replika)

Pa na dvije stvari bih se osvrnuo. Dakle, što se tiče same cijene pitanje je, vidjeli smo, različite cijene, a ono što je bitno relativno između toga je da li će se riva sanirati ili širiti, što je oko 10%. Ako ne bude 15, bude 20. Ovo drugo će vjerojatno biti 10% manje, 18 ili tako. Nije da će jedno koštati 5, a drugo 20. Dakle, drugo je ono što sam ja rekao. Ja neću sad kao govoriti ni kao IDS ni ništa nego moje u osobno ime. Činjenica je da je greška što se nije to išlo ranije to raditi. Radile su se druge stvari. Ja nemam nikakvih problema da priznam grešku, u krajnjem slučaju to imam moje nekako, ajde još uvijek, tamo matematičko-logički neki gen koji kaže ako si u krivu, priznaj grešku i ja smatram to pozitivnim. Ja ne znam baš kako vi gledate na to, ali podržavam i hvala vam što ste za proširenje rive, a dakle, ovo je pitanje 5 sekundi do 12, jer se već radi projekt postojećih gabarita. Što se tiče Uljanika uopće nisam želio ući u to područje. Uljanik je veoma, veoma specifičan slučaj. Vi znate koliko smo puta pričali da bi Uljanik trebao biti novi PIC ustvari, a ne na Valelungi. Hvala.

IVAN HERAK

Ponavljam još jedanput da se ja osjećam kao glineni golub jer moram poštivati nekakav etički kodeks firme i ne mogu ulaziti u fightove. Međutim,, reći ću jednu rečenicu pa taman me koštala tebi Valter, ako je sve tako jasno, 2012, do 2016. ste imali kao IDS predsjednika nadzornog odbora ACI-a, bili ste na vlasti, imali ste ministra, jednog pa drugog. Zašto niste napravili pulsku rivu? A sad ono što je bitno za meritum. Širenje rive, još jednom ponavljam, ili me ne želiš, ili ne želite, ne znam kako želiš da ti govorim, možemo na ti da se ne, ili ne želiš ili ne razumiješ. Dakle, ACI vam ne može pomoći u širenju pulske rive. Mi smo korisnici koncesije. To je kao da tražiš od mene koji sam podstanar u tvom stanu da o svom trošku napravim nove pregradne zidove i da iselim van. Mi to ne možemo, mi to ne smijemo napraviti. Adresa je Ministarstvo mora, prometa i infrastrukture. Zato sam i rekao, ja ovdje kažem, ovdje smo 1993. kad sam bio potpredsjednik IDS-a i poglavarstva, imali smo 6, 7 sastanaka sa predstavnicima Vlade i rješavali istarsku pivovaru, Mirnu Rovinj, Rabac i tako dalje. Jedini put je sjesti sa predstavnicima Vlade. Ovo prepucavanje između nas nema smisla jer znam da se ni ti nećeš povući i da se ja neću povući. Jednostavno je to. I drugo što se tiče zapisnika, to je zadnje, taj zapisnik je bio kolega Ostrogović, koji više nije član uprave, on je optirao za sabor. Valjda će mu tamo biti bolje i lakše. I taj zapisnik nije prihvaćen u upravi. Zato sam i rekao, jedini meritorni dokument je odluke uprave. Zapisnik, bilješka, što to znači. U tom trenutku je to tako mišljeno, ali to danas ne drži vodu. Mi jedino nemamo isto, što je rekla gospođa Radojčić, mi nemamo nikakav sporazum, mi imamo jedino memorandum i dobru volju da budemo medijator i protočni bojler između Grada Pula i Ministarstva mora preko kojeg će preći sredstva i ući u pulsku rivu. Evo, to je cijela priča, ovo sve drugo je besmisleno što mi ovdje pričamo. Evo, samo to.

VALTER BOLJUNČIĆ

Dakle, ovo nije prije svega, ništa osobno niti je rečeno prema ACI-u. Ja sam čak par puta rekao da ja shvaćam ACI kao firmu koja prati svoj interes. Što je dakle na neki način solidno. To postaje onog trenutka kad Gradonačelnik pristaje na taj uvjet i zbog toga se uzima riva. To je pravo pitanje. Dakle, ACI potpuno legalno imao pravo štititi svoj interes. Ja sam rekao čak i da ste dobrodošli. Iako vi smatrate da je vama šteta nećete sudjelovati u širenju, i nećete sudjelovati, nitko vas ne može tjerati. Izvinjavam se ako ste to shvatili osobno zato što je intervju u novinama dva puta bio s vaše. Znači, u potpunosti shvaćam stanje ACI-a. Možda da je netko drugi, rekao bih, na ACI-evom mjestu rekao bi pa i mi nećemo ulagati u nešto. Međutim, problematika je ovoga što je pod izgovorom ACI-a Gradonačelnik pristao na te uvjete i zato što će kao ACI sudjelovati u financiranju. E tu ste malo u svojoj zoni, da budemo iskreni. Zato što ste pristali na nešto, a na nešto drugo ne malo razliku u cijeni, ali pustimo priču. Zato vas nismo zvali, ovo je pitanje grada Pule. I njegovih građana, da li će sudjelovati u širenju rive i želi takvu rivu ili ne. A ACI potpuno pravo ima svoj interes, ali nema pravo da taj interes sa nekim se preseli na teret građana grada Pule. Samo to. Dakle, izvinjavam se ako je to osobno, ali zato što smo i vi i ja bili po novinama po tom pitanju. Zato je taj način. tj. ti i ja, kažem nije velika razlika u godinama.

U pojedinačnoj raspravi sudjelovali su Dušanko Babić s replikom vijećnika Valtera Boljunčića, Ivan Žagar s replikom vijećnika Valtera Boljunčića i Dušice Radojčić, Noel Mirković s replikom vijećnika Ivana Žagara, Milan Rašula s replikom vijećnika Dušanka Babića, Siniša Gordić i Valter Boljunčić.

DUŠANKO BABIĆ

Ma ja odmah ovako na početku ja bih se dotaknuo onoga što je predlagatelj, znači gospodin Boljunčić na samom početku bio rekao o zapisniku tj. sklapanju memoranduma između Lučke uprave, ACI-a i Grada Pule. On je isto bio čitao neke stvari iz zapisnika, ali je čitao neke stvari koje je njemu bilo pasalo, pa ću ja samo nastaviti: „što znači varijanta 4 – obalna

trasa u postojećim gabaritima izuzev dijela benzinske pumpe gdje se nudi rješenje nove trase zaobljenog oblika. Marina ostaje u zatečenom stanju. Na sastanku se raspravljalo o tome da se ovim rješenjem vezano za usklađivanje s prostorno-planskom dokumentacijom radi ustvari o sanaciji, moramo ponoviti dva puta, o sanaciji dovodi u pitanje usklađenje sa planom.“ Znači, i na tom sastanku jedan zaključak je bio isto od Gradonačelnika Grada Pule-Pola. Navodi: „da je zbog stanja zida i brzine realizacije investicije najoptimalnija varijanta 4, ali ono što je zanimljivo, znači, ravnatelj Lučke uprave utvrđuje da se Lučka uprava usuglasi sa ostalim predstavnicima kako bi mogla investicija ići dalje. Znači, slijedom navedenog, odabire se varijanta 4 od Lučke uprave.“ Evo, prije svega bih morao reći da mi je žao da nije došao ovdje ravnatelj Lučke uprave, nego je preko vijećnice Elene Puh Belci rekao da je spriječen. Ja mislim da je to trebalo prvo Predsjednici javiti. A što je zanimljivo to što sam rekao o Lučkoj upravi. Znači, gospodin Boljunčić je i kao predsjednik upravnog vijeća u Lučkoj upravi. Lučka uprava, gospodin Brnos, oni jesu za sanaciju luke gdje se moglo napraviti, a vi ste protiv. Ja sad slobodno mogu pitati: zašto se nije u toliko godina, znači od 2011., 2012. kad je isto bila prezentacija, što se tiče prezentacije danas, to je Ok. Zašto niste ništa napravili? Ali pitanje je isto zašto niste ništa niti započeli da se radi neka sanacija? Vi ste toliko dugo u upravnom vijeću luke da ubirete samo tu neku određenu naknadu. Ja mislim da sa tom vašom naknadom da ste mogli barem jedan metar sanirati. Znači, u toliko godina da niste započeli ništa raditi. To je tako. Tako, možete replicirati koliko hoćete. Tako da. Zašto sam bio govorio sanacija? Pa sanirat će Kandlerova, Valturska, Riva daj Bože će se sanirati, Bulevar, Aleja šahtova, vi ste je dva puta sanirali, bolje da je niste sanirali. To kaže sanacija, vratiti u bolje, a vi niste niti za to. I onda slobodno možemo reći da je to politikanstvo jer vi ste i član upravnog vijeća, vi ste predlagatelj, vi ste predsjednik IDS-a Grada Pule, vi ste vijećnik Grada Pule, predsjednik i sad mi nemojte reći da ovo nije politikanstvo. Hvala.

VALTER BOLJUNČIĆ (replika)

Recimo, taksativno prvo, čuli se da je od 2018. napravljeno 350 ili koliko nasuto rive u onom dijelu. 450 metara rive je nasuto. Ako je to vama nula, svaka čast. Drugo, ja još jednom kažem, to je politikanstvo koje kaže: „priznajem, bilo je greška. Nije se radilo.“ Da li je to razlog da se kaže vi niste radili nećemo ni mi. Pa dobili ste izbore jer ste rekli da ste bolji od nas. Ljudi su vidjeli tri godine. A već kad čitate zapisnike ja sam se skoncentrirao na bitno, ali pročitajte dva reda prije, pa ovako kaže ta dva reda prije: „projektant“, ovaj koji se javio iz Splita, znači u zapisniku: „projektant napominje da preporuča pomicanje trase zida kao najoptimalnije opcije s građevinskog aspekta jer je na taj način najoptimalnija tehnologija izvođenja radova kao i omjer uloženog i dobivene površine obale. Ravnatelj Lučke uprave Pula se generalno slaže i utvrđuje da s tog aspekta predlaže, odabir varijantu 1 - širenje. Lučka uprava sudjeluje sa 8%. Kada je odabrana sa strane Gradonačelnika 4, ravnatelj je rekao da se utvrđuje da će se Lučka uprava usuglasiti sa ostalim predstavnicima kako bi mogla investicija ići dalje.“ Dakle, on je odabrao 1 kao i projektant. A onda je rekao: „imam 8% ako će ići dalje, ako će sudjelovati ACI, pristat ću ja na 4.“ Kada sam to vidio, rekao sam tako neće ići. Dakle, ravnatelj Lučke uprave ili ja neću biti predsjednik Lučke uprave, više neće potpisivati ovo ili će naći drugog predsjednika Lučke uprave koji će mu dati amen da potpisuje. Dok sam ja ja sam mu rekao da nema što potpisivati po tom pitanju, što se toga tiče. Dakle, krivo ste čitali. On se složio sa 1 i projektant i on su se složili sa 1, sa širenjem. A ovo priča je politikanstvo, cesta lijevo- desno jer je napravljeno, čuli ste od gospodina Martinčića, 450 metara rive.

DUŠANKO BABIĆ (odgovor na repliku)

Mi smo govorili o sanaciji, znači ovo je predmet o sanaciji od kapije Uljanika do Riječkog gata, a vi govorite o onih 450 metara nasipavanja obale. Meni je samo žao, to je dobra stvar. Meni je žao da se nije to nastavilo. U toliko godina, pa to ste već mogli nasuti. Ali nije bilo

poanta u tih 450 metara. To je OK i treba se nastaviti dalje, nego je priča o sanaciji obale od početka Uljanika do gata. Hvala.

IVAN ŽAGAR

Evo ovako. Dakle, nekoliko stvari najprije bih zahvalio izvjestiteljima koji su danas imali prilike nam pokazati ono što smo zapravo već vidjeli, ako se ne varam i to upravo na Gradskom vijeću 2012. godine ili 11. je sad manje važno. Dakle, prije 14 godina. Dakle, projekt rekonstrukcije pulske rive koja je zbilja impresivna, i tu, dakle, nemamo što pričati. Ono što je interesantno, sad se neću ponavljati, to je rekla i kolegica Radolović i gospodin Herak i kolega Babić, ostaje pitanje ako je ideja o rekonstrukciji rive iz 2009., godine, ako je ovaj projekt bio odrađen 2011. godine, prošlo Gradsko vijeće 2012. godine, dakle, to je do 2021. godine dok je IDS bio na vlasti bilo dovoljno vremena da se makar krene u projekt. Čuli smo dakle da nije pokrenut niti glavni projekt, a kamo li da se krenulo sa realizacijom. Ovih 350-400 metara koje gradi Grad i Lučka uprava na potezu od Riječkog gata do prema Mandraču, to uopće ne odgovara toj projektnoj dokumentaciji. Dakle, to Lučka uprava radi neću reći na svoju ruku, ali radi potpuno prema nekim svojim zamislima. Dakle, to ne možemo uopće računati kao početak projekta rekonstrukcije pulske rive u ovim gabaritima koji su nam danas pokazani iz ovog projekta iz 2011. godine. I sad, naravno, postavlja se logično pitanje zašto se toliko godina čekalo? Zašto se nije išlo na referendum 2011. i 2012. godine? Zašto niste donosili zaključke na Gradskom vijeću u tom razdoblju? Mislim, gledajte, moramo pogledati istini u oči i reći da je projekt rekonstrukcije pulske rive izrazito financijski zahtjevno. Ja ne znam tko je računao ovo da bi rekonstrukcija od sanacije bila za 1,2 milijuna eura više. Možda po cijenama iz 2011. godine. Mislim, budimo realni, danas su to duple, možda čak i troduple cijene što penje cijenu projekta u nekakve sulude sfere. Prva stvar. Druga stvar, ovo nije projekt od godinu dana, 10 mjeseci ili slično. On je i vremenski i logistički vrlo zahtjevan. Izmiještanje pruge, cimatanje sa Hrvatskim željeznicama koje su interntne da ne mogu biti inertnije, izmiještanje parkirališta ispod Arene, rješavanje prometne infrastrukture. Nadalje, tu je izmiještanje ACI-a, ne izmiještanje u potpunosti, nego izmiještanje dublje u more, kako ljudi ne bi gubili vezove, odnosno kako ne bi gubili dobit i tako dalje i tako dalje. Dakle, treba razmišljati o svim dionicima. Tako da što zapravo želim reći u cijeloj priči. Dakle, ovdje je na stolu trenutno sanacija pulske rive, kao prvi korak u budućem stvaranju viziju pulske rive, a to je ono o čemu pričamo o nekakvoj konačnici što bi se moglo realizirati u narednih 5, 10 godina sa svim ovim problemima aktualnim. Ono što bih također, u čitavoj priči rekao da je sanacija pulske rive potrebna, ja bih volio moderatora da nam pokaže folder riva sada, da vidimo na što to liči i u tom smislu bih pobio argument predlagatelja gospodina Boljunčića da se planom sanacije da će Pula izgubiti šetalište ili ne znam što već ne. Upravo suprotno, možemo dobiti slikice, čisto da vidimo o čemu se tu točno radi i zašto je sanacija koja se trenutno predlaže itekako potrebna. Pa dok dođu slikice, ja ću nastaviti. Sanacijom rive od Uljanikove kapije do Riječkog gata, dobiti ćemo potez od kojih 700 metara, dakle, sa novo popločani prostor sa novom rasvjetom, klupama, urbanom opremom i slično. Lučka uprava će u tom razdoblju vjerojatno završiti svoju šetnicu koju je započelo od Riječkog gata prema Mandraču i na taj način zapravo za nekoliko godina će Pula dobiti potpuno novu vizuru i dobit će predivno šetalište od kapije Uljanika sve do Mandrača. Dakle, prvi puta ikada, a ne kako je gospodin Boljunčić prije rekao da bi Pulu trebalo vratiti rivi. Čisto jedna mala povijesna crtica. Pula zapravo je grad koji je specifičan po tome što upravo nikad nije ni bila na rivi do 1856. je to bio grad od 800 stanovnika, depopulacije i slično. Nakon toga je Franjo Josip proglasio Pulu za glavnu ratnu luku Austro-Ugarske monarhije i tamo zabio kamen temeljac za vojno brodogradilište Arsenal koje se kasnije, nakon Drugog svjetskog rata pretočilo u civilno brodogradilište Uljanik i u principu se na tom prostoru ništa mijenjalo nije. Tako da se Pula neće vratiti rivi, već sa izgradnjom ovoga, a što možemo staviti i pod sanacijom, Pula zapravo stvara prvi puta ikada identitet Pule na moru, odnosno oživljavanje rive za njezine građane i naravno sve njegove goste. Sam blizu kraju ili?

Zbog vremena, ili? Još malo mogu? E super. Ne vidimo vrijeme. Ja bih molio tamo onaj stari dio rive prema...

DUŠICA RADOJČIĆ

Isteklo je vrijeme.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Samo malo, molim vas. Dajem šansu. Tema je ozbiljna. Ne držimo se...

DUŠICA RADOJČIĆ

Ne držimo se kao pijan plota.

IVAN ŽAGAR

Idemo još nekoliko sitnih stvari. Također, evo ako već imam vremena, gospodin Boljunčić je također rekao da gradska uprava nije izvijestila javnost o projektu sanacije pulske rive koja će se provoditi, ako bude sa ACI marinom i Lučkom upravom. Dakle, naravno, do sada se to nije iskomuniciralo jer će to biti dijelom iz gradskog proračuna za 2025. godinu koji će se izglasavati u studenom ove godine pa je to argument za ovo što je izrečeno. I eventualno bih se mogao malo osvrnuti na...

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Ne, hvala lijepa.

IVAN ŽAGAR

Hvala vama.

VALTER BOLJUNČIĆ (replika)

Dakle, ne želim ući u politikanstvo, a ovo da zašto nije napravljeno ranije za vrijeme naše da sad što hoćemo? U pravu ste, mi nismo radili i zato je došlo vrijeme da se sad radi. Bolje ikad, nego nikad. Sva vaša priča ima jedan jedini cilj, alibi zašto da se pristane na sanaciju, a ne na širenje. Pa nalazite različite stvari. Tamo je rađeno, nije. Ali ako je rađeno tamo nije sad isto. Sad vi ne možete sanirati ovih 700 metara da ćete danas imati 5 metara, sutra 5 ili tako dalje. To baš ne ide tako. Znači, ja želim da se kaže sada je došao trenutak da vidimo viziju Pule. Što se tiče povratka Pule na more, Društvo arhitekata o tome govori, više nego ja. Ovo što vi govorite i po deseti put ćete reći vi niste radili. Nismo radili, vi ste dobili izbore, vi želite sada sanirati rivu bez da je širite. Vi želite sada uzeti viziju razvoja grada Pule. One tko to radi ostat će upamćen, da li je osoba koja je uzela viziju razvoja grada Pule ili osoba koja je dala viziju razvoja grada Pule. I to je kraj i početak, tj. početak i kraj ove priče. Ja mislim da je Gradonačelniku s političke strane već kad govorite, puno bolje bilo da kaže širit ćemo rivu za 13 metara. Zato što je bio čovjek koji je vratio Pulu na more.

DUŠICA RADOJČIĆ (replika)

Ma samo bih htjela ponoviti još jednom. Ne vidim smisla da se po deseti put ponavlja da IDS nešto nije napravio. To ne može biti izgovor za ono što treba napraviti sada. Prije smo slušali predstavnike Društva arhitekata Istre koji su lijepo objasnili zbog čega je nužno proširenje rive, a ne samo sanacija, a sad tražiti kao što je kolega Boljunčić rekao, alibi da netko nešto nije napravio, da se ne bi napravilo ni u budućnosti, mi se ne čini dobra ideja. Evo. Hvala.

IVAN ŽAGAR (odgovor na repliku)

Dakle ovako, da ja sam rekao svakako, ako se ne varam, a možda sam i propustio reći pa ću ponoviti. Dakle, sanacija, ovo što aktualna gradska garnitura predstavlja, odnosno predlaže, dakle, sanacija rive kao prvi korak, dakle, to je ostvarivo kratkoročno. tj. da ljudi ne zapinju i lome noge tamo po rivi i slično. Prva stvar. Druga stvar, ponovno, dobit ćemo prekrasnu šetnicu od Uljanikove kapije do Mandrača od 1,5 kilometar. Ja mislim da to nije mala stvar. Prva stvar. Druga stvar smatram da bi se paralelno sa tom sanacijom zbilja, kao što je kolegica Radolović rekla, moglo ići u izradu, malo pomalo, skupljanje dokumentacije izrade glavnog projekta. Dakle, to su procesi dugoga trajanja. To se ne može raditi preko noći i na koncu konca tu ima brdo koraka, a rekao sam samo neke. Od dogovora sa Hrvatskim željeznicama, izmiještanja pruge ili ne znam što se tu već može napraviti. Tu nam je izmiještanje parkirališta, dakle, treba razmišljati gdje će tih nekoliko stotina mjesta ili ne znam koliko ima ispred Arene, dakle, kako će se to kompenzirati, jer vjerujem da to parkiralište puno znači za uži centar grada, a posebno kad dođe turistička sezona. Tu nam je i problem sa ACI-em. ACI-u ističe koncesija 2030. godine. To je još 6 godina. Do tada se može pripremiti dokumentacija da se ACI-u u suradnji s državom, s ministarstvom mora, prometa i veza, sad nisam točno upućen u problematiku, ali vjerujem da se to može do tada riješiti. Dakle, da ACI dobije novu koncesiju koja bi bila za tih 13 i pol metara dublje u more, kako ACI poslovno ne bi trpio gubitke kako bi mogao zadržati jednaki broj vezova i kako bi, na koncu konca imali i oni svoju poslovnu priču zaokruženu, kako bi se mogli opravdati pred svojim dioničarima ili kome se tu već odgovara. Pričamo o sanaciji kao prvom koraku. OK. Koji je kratkoročno izvediv, a onda u perspektivi ići i u realizaciju ovog većeg kolača i paralelno s time, naravno, nemojmo to zaboraviti, razmišljanja o zatvaranju financijske konstrukcije koja nije zanemariva. To sam prilično siguran. Ovih 1,2 milijuna eura razlike, to je presmiješno, o tome ne bih htio niti pričati. Hvala vam lijepa.

NOEL MIRKOVIĆ

Ma, ja ću kao i obično staviti stvar u malo širu sliku i malo širi kontekst. Živimo u Puli, u gradu koji je jako lijep, a u zadnjih 30, 40, 50, 60 godina ga temeljimo, njegov razvoj, na lošim odlukama. Najrecentije su primjeri Lungomare. Lungomare je ono mjesto koje smo mi zvali Lungomare, ali to je bila naša riva. Mi nismo šetali po rivi, mi smo šetali po Lungomaru. Jer rivu nismo imali. Utoliko odmah kažem da sam svim srcem za to da se ide na varijantu širenja rive. Ne bih ulazio u građevinsku terminologiju. Ono o čemu ja ovdje želim razgovarati je grad, a ne građevinarstvo. Znači, imamo grad koji je izgrađen na barijerama. Znači u momentu kada je koncesija dana ACI-u na onoj poziciji, mi smo u tom trenutku začepili jedini mol koji je pripadao gradu, građanima. Slobodni pristup građanima više nije bio slobodan, kao što je bio do tada. Onaj drugi gat, Riječki je bio carinski gat. Isto je bio zatvoren za građane. S druge strane, a ima veze s ovim, prema Pragrande je moja kolegica prije spomenula u raspravi Kluba, imamo barijeru koja je cestovna barijera, prometna barijera koja dijeli sveučilište koje je u centru grada od centra na isti način na koji ni riva ne postoji u Puli. I onda me boli uopće raspravljati o tome da zbog sanacije za koju smo čuli od gospodina Heraka da nije potrebna jer nije potrebna sanacija jer ne postoji onda 4 faza kojoj prijeti nekakvo urušavanje, znači može se čekati, volio bih raspravljati o tome da li Puležanima ili Puležankama treba šira riva i širi prostor u kojem bi se mogao razvijati gdje će i ribari imati svoje mjesto, gdje će i šetači imati svoje mjesto, gdje će i promet imati svoje mjesto i biciklistički i eventualno nekakav drugi koji ide prugom. Znači, ovdje opet se želim vratiti na to da imamo jedan jako izražen talent da iz vreće dobrog izaberemo ono najgore. Recimo, primjer je i IDS-ova odluka za bazen. Znači, bazen pulski nije izgrađen u punoj dimenziji jer prostor to nije dozvoljavao, pa je izgrađen tamo gdje je izgrađen, zbog toga smo imali društveni problem gradski s nogometnim terenom. Znači, imamo niz odluka koje nisu dobre donesene i koje su iza sebe vukle domino daljnjih loših odluka koju građani intenzivno stalno plaćaju. Neprestano plaćamo odluke na koje smo prisiljeni. Sad nas stavljaju u situaciju da mi

nešto moramo sa rivom sad i odmah. Ne moramo. Što mi je najzabavnije je to da širenje je najbrži put da to napravimo. Rad u sadašnjim gabaritima je problem. Ja sam svjedočio izvedbi radova na kolektoru na rivi. Kad je riva bila zatvorena godinu i pol dana. Znači, ono za što bi nas sad osudili je opet ista stvar. Ono što apeliram, na sve, a pogotovo na građane grada Pule da budu aktivniji u obrani svojih interesa iako je, recimo, ACI bi sigurno imao malo veću dobit da je malo manje ulagao u reklame u Glasu Istre u zadnjih dvije godine. Znači, oglasa i tekstova ACI-a, po cijelim stranicama u Glasu Istre. Prije dvije godine su odjednom to počelo pojavljivati na način da je bilo jako primjetno. I kad govorimo o nekakvoj sanaciji, gospodin Žagar je malo prije spomenuo sanaciju koja je kao najbrži proces, ona vuče za sobom koncesiju koja traje do 2050. ili 2068. godine. Znači, živimo u gradu koji je taoc da li nekakvih tajkuna koji imaju Max centre ili cementare, da li je talac lošeg vođenja Uljanika i države koja ne zna što bi napravila s brodogradnjom u Puli? Da li je talac u ovom slučaju želji ACI-a da nastavi funkcionirati sa svojih dioničara na uštrb interesa 52 tisuće stanovnika? Znači, morali bi se znati odlučiti o čemu pričamo ovdje uopće. Da li želimo i dalje živjeti u gradu u kojem gradska uprava ih drži u poziciji taoca nekih odluka? Ili želimo živjeti u gradu u kojem su građani aktivni sudionici onih bitnih procesa koji dovode do razvoja? Mladi iz ovog grada bježe, između ostalog, i zato što jer ne mogu sudjelovati u odlukama ovakvog tipa, jer ih nitko nije pitao. Ali kad postave.... znam da mi je isteklo vrijeme, ali samo kratko, još jedna rečenica. A u momentu ako se žele aktivirati tad dobiju odgovor da to nije tema, da se to ne može raspravljati. Postavljaju se barijera za barijerom, za barijerom, i mislim da bi trebali te procese početi otvarati na način da o takvim stvarima, kao što je riva, napokon počnemo govoriti jer je to budućnost ovog grada. Samo još jedna stvar. Ako se vraćamo moru, bilo bi u redu da se napokon jednom vratimo i lukobranu. Dan, danas građani nemaju pristup lukobranu slobodan. Dan, danas. Muzil je zatvoren i dalje.

IVAN ŽAGAR (replika)

Hvala lijepo. Dakle, da, ne znam zašto smo petljali Lungomare u priču. Mislim, po Lungomareu smo šetali i šetamo još uvijek, a kako stvari stoje, šetat ćemo i dalje, i koliko znam Lungomare nije predmet uopće davanja u koncesiju, tako da evo taj dio mi nije jasan, ali ajmo dalje. Dakle ovako, gospodin Mirković, rekli ste da sanacija vuče koncesiju na 50 ili 60 godina. Jedino ako sam nešto propustio u dokumentaciji, ali mislim da to baš nije istina i rekli ste da će biti u tom smislu stopiran proces nadogradnje širenja rive. Ja mislim da ne. Dakle, Grad, Lučka uprava, ACI će sad utrošiti neki novac, to je istina, za sanaciju, a za 5 ili 10 godina kada se dobiju sve potrebne dozvole, kao što sam već deset puta rekao, kada se riješi problem sa Hrvatskim željeznicama, parkiralištem i drugim brojnim logističkim problemima, može se jednostavno ići dalje po etapama, vjerojatno u izradu nove proširene pulske rive. Zašto kažem u etapama? Pada mi na pamet da bi to stvarno mogao biti ogroman financijski zalogaj za grad i da bi možda kroz nekakve etape, kroz nekakvo dulje vremensko razbolje ta riva zbilja mogla dobiti svoj konačni oblik, izgled i da bi Pula u tom smislu mogla imati i dobiti krajnje novu vizuru što nam je zapravo svima ovdje cilj. Evo, hvala lijepo.

NOEL MIRKOVIĆ (odgovor na repliku)

Pa gospodin Žagar me nije slušao. Spomenuo sam 2050. godinu što je 20 godina na eventualne županijske koncesije i spomenuo sam eventualno 2068. godinu koja je 38. godina maksimalno koncesije koju može država dati. Tako da nisam spominjao 20, 50 i 60 godina. To je ispravak.

MILAN RAŠULA

Pa evo, hteli, ne hteli, mislim da smo ušli u to nekakvo politikanstvo, koliko god smo u startu mislili da ćemo proći bez toga i moram da kažem da se u načelu slažem sa izlaganjem

kolegice Radolović i delimično sa kolegom Žagarom. Znači, kolegica Radolović je rekla jednu vrlo istinitu čistu točnu informaciju, a to je da smo čekali da nas je pojelo vreme, da od 2011. nismo se makli od nekakvog idejnog projekta i da smo došli sada u vreme kada pokušavamo, kako je rekao kolega Žagar, da uđemo u nekakve radove, u sanacije, da pokažemo da želimo dobro i građanima i građankama i Puli kao mediteranskom gradu. Tako da moram da kažem i za gospodina Heraka, u svom ekspozeu je rekao vrlo jasne i precizne stvari. Znači, on štiti interese svoje tvrtke koja je u vlasništvu Republike Hrvatske, na neki način je pružio ruku gradu da preuzme dio troškova, ako se mi odrekemo od pomoći i podrške ACI-a vratit ćemo se na tvornička podešavanja pa će nam trebati tih 5-6 milijuna koje je naveo u svom izlaganju. Prema tome, mislim da smo na ovoj temi, da možemo reći da na ovoj temi imamo konsenzus. Pa ako mene pitate ja bih proširio rivu 19,5 metara, ali trebamo da znamo da se moramo ponašati u određenim okvirima jer nitko danas nije pomenuo tete iz vrtića, nitko nije pomenuo potrebe ljudi zlatne životne dobi, starijih i nemoćnih. Nitko nije pomenuo potrebe socijale, obrazovanja.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Tema. Držimo se teme.

MILAN RAŠULA

Ja bih se vratio na pravni aspekt akta koji nam je poslat na tablete. Ne znam da li ćete ga uvrstiti u glasanje. U dnevnom redu nije, tako da po Poslovniku ne bi uopće trebalo da izađe na glasanje, međutim, istakao bih samo par detalja. Znači, u preambuli se pozivamo na čl. 33. i 34. i 66. Poslovnika Gradskog vijeća Grada Pule. U svojoj praksi koja je 45 godina, nisam se sreo sa aktom koji se poziva na Poslovnik. Znači, pravni temelj može biti Zakon o lokalnoj upravi i regionalnoj samoupravi i može biti Statut Grada Pule. Druga stvar, koja na neki način mi bode oči da zaključkom mi sami sebi nalažemo da ćemo mi donositi nekakvu odluku. Mislim, konfuzija samo takva. Treća stvar, davanje Društvu arhitekata Istre, da se razumijemo odmah, nemam ništa protiv njih i zaista se zahvaljujem gospođi Bredi Bizjak na uvodnom izlaganju i moderiranju današnje rasprave. Međutim, oni su po statutarnom aspektu udruga građana. E sad, da li mi se obraćamo udruzi građana koja je isključivi i jedini autoritet ili na našem području žive i drugi naši sugrađani ili sugrađanke te struke koji nisu članovi udruženja arhitekata i da li time isključujemo mogućnost da pitamo možda neke autoritete u europskoj uniji tipa Danska, Norveška, Švedska, koji imaju možda boljih iskustava u toj praksi. I treća stvar, kad sam na temi zaključka, kaže se zaključak stupa na snagu danom donošenja. Što to znači? Da li se ono objavljuje u Službenim novinama? Jer ja koliko iščitavam Zakon o jedinicama lokalne uprave i regionalne samouprave, ako se akt donosi po hitnom postupku mora biti posebno obrazložen. Tako da, mislim, nejasno mi tko je radio ovaj akt i u obrazloženju kaže ocjena stanja, osnovna pitanja koja se trebaju urediti odlukom. Ovde piše zaključak, ovde kaže odluka. Tako da sam potpuno zbunjen i u nekakvoj konfuziji što mi želimo sa ovakvim aktom. Slažem se da se treba čuti glas naroda. Slažem se da se treba provesti javno savetovanje kada je u pitanju riva sa ovim temeljnim projektima idejnim. Da se treba razraditi i razvesti, ali ovako na mala vrata uvoditi i davati sebi neki autoritet da sam ja predložio akt koji će netko usvojiti. Zato vas molim, ukoliko ga budete davali na glasanje da mi kažete jer ću napustiti ovu prostoriju, neću se izložiti da glasam o ovakvom aktu.

DUŠANKO BABIĆ (replika)

Replika bi se odnosila na čl. 66. gospodine Rašula. Kao što piše da nakon otvaranja sjednice predsjednik gradskog vijeća daje riječ izjavitelju tematske sjednice nakon čijeg izlaganja otvara raspravu te zaključuje kad su sva pitanja o toj temi iscrpljena. Znači, tu nigdje ne piše da može biti glasanje. Zato to me malo buni, gdje ste to vi vidjeli da može biti glasanje. Pa iz samog članka 66. to ne proizlazi. Hvala.

MILAN RAŠULA (odgovor na repliku)

Znači, ja sam rekao poštovani kolega Babiću da u dnevnom redu to nije točka. Međutim, u ovim izlaganjima i iskazima i predlagatelja i još nekih prisutnih vijećnika i vijećnika, postavlja se pitanje donošenja odluke. Znači ja sam došao na tematsku sjednicu da čujem sve informacije, čuo sam i zaista hvala. Otvorili su mi oči koliko god smo iščitavali i znali da je iz 2011. nakon provedenog natječaja to prezentirano na Gradskom vijeću. Evo sada sam čuo zaista, iz prve ruke i pogotovo od kolege Martinčića koji je pokazao i neke povijesne stvari, tako da imam jednu širu sliku, ali iskreno bih volio da se prošetam rivom pre nego što odem na Monte Giro. Hvala.

SINIŠA GORDIĆ

Pa evo neću previše duljiti jer kolege su više-manje rekli sve. Međutim, samo bih morao podsjetiti na jednu stvar. Znači, od mandata od 2017. do 2021. godine više puta sam u svojim nastupima u Gradskom vijeću rekao, nažalost, da je Pula grad poluprojekata. Znači, mi imamo gradski stadion Aldo Drosina koji se dovršavao nakon koliko godina po nekom projektu iz devedeset i koje godine. Olimpijski bazen nemamo. Nego smo napravili bazen kakav imamo. Došli smo u situaciju da se onako sukladno tome jer se forsirao da bazen bude na toj lokaciji na kojoj je da se moralo tražiti rješenje gdje će biti nogometni teren za Nogometni klub Uljanik.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Gospodin Gordić. Teme se držite.

SINIŠA GORDIĆ

Dolazim. To vam je uvod u ono što ću reći. Znači, sada dolazimo do onog dijela gdje je meni drago da su kolege iz IDS-a, a ja podržavam širenje rive za 13 i nešto metara, da su napokon odlučili da Pula valjda ne bi trebao više biti projekt, tj. grad poluprojekata nego da idemo u nekom širem obliku. Cijela ta priča oko ovoga što mi sada vodimo političku raspravu, znači to je sve za građane, odnosno stanovnike Pule apsolutno nebitno. Gospodin Herak je, mislim da se njega više puta krivo interpretiralo kad je on tu lijepo rekao. Znači, situacija je vrlo jednostavna. ACI u tome ne može sudjelovati, sufinancirati ako gubi, jel tako? Ako gubi udio vezova. Vrlo jednostavno. Ako ćemo mi kao Gradsko vijeće, kao grad, odlučiti ići na proširenje rive, a usput moram reći da ove sve brojke koje kad su stavljene aproksimativni troškovi izvedbe, kad sam vidio razliku između 4. i 1. varijante koje su najviše tu spomenute, posumnjao sam u apsolutno sve ove brojke. Vrlo jednostavno. Jer na temelju čega smo došli do brojke od 14,5 milijuna eura, a onda smo došli do 15,7. Znači ono što ja osobno znam, što sam do sada vidio, bilo koja izgradnja nečega, uvijek je postojao nekakvi vantroškovnički radovi, nešto što se dogodilo iznenada. A na morskom dijelu, odnosno pomorskom dijelu, ja ne sumnjam da će se dogoditi situacija, da će biti troškova enormnih. Znači, ovdje više nije pitanje želimo li mi proširiti rivu ili ne. Mislim da smo svi za to da se proširi. Ovdje je samo pitanje hoćemo li pustiti građanima. Ja se zalažem za to da to ide na referendum i da im se kaže: ljudi, moramo izabrati. Taj projekt može na kraju koštati preko 20 milijuna eura i jesmo li svi zajedno spremni platiti tu cijenu. Kolega Rašula je spomenuo lijepo i rekao tu su tete, vrtići i sve ostalo. Znači, mi smo grad kojem je propao Uljanik. Znači ovo što sad imamo, uz dužno poštovanje tamo ljudima, ali imamo ljude koji se igraju brodogradilišta. Mi smo došli do toga da jedno ugodno svjetsko brodogradilište postalo scrapping brodogradilište što je oksimoron. Znači oni će ovdje tu kao Metis, što bismo rekli, urediti ćemo rivu, a oni će kao Metis ovdje rastakati brodove. Mislim, to je van svake pameti. Mi moramo generalno reći ljudima. Ljudi, ovo sve košta, broj stanovnika pada, svi bi htjeli nekakav nad standard usluga. Moramo odlučiti, ako idemo u taj projekt bilo kojeg da li bila varijanta 4, 1, 5, 10, 100, mora se reći to će vas vjerojatno koštati toliko, plus minus 15, 10, 20 % gore-dolje, a ne da onda

imamo situaciju za koju godinu kada dođe situacija treba krpiti nekakve rupe u troškovima, ajde ljudi povećavat ćemo komunalnu naknadu, povećavat ćemo što god. znači, moramo razlučiti da ne može biti situacija ako ćemo mi dobiti rivu za 20 milijuna eura, onda ljudi moraju biti svjesni da neke druge stvari će patiti. I to je to. Znači, nema tu nekakve filozofije, to je kućni budžet. Tako i ACI. Evo, gospodin Herak je rakao, oni mogu isto sudjelovati u nekom iznosu. Sad ćemo se vratiti na što ako se zaista pokaže da su ove brojke krive. Može i ACI reći, gledajte, to je previše za nas. Znači mi nemamo tu niti za 100 godina više isplativost da, jednostavno moramo se dovesti u realne okvir i po meni trebaju građani izaći na referendum i odabrati jesmo li spremni snositi trošak onoga što nosi varijanta 1, 2, 3, 5, 100, 110, 120. Točka. Hvala.

VALTER BOLJUNČIĆ

Evo, hvala. Dakle, na nekoliko zadnjih rasprava nisam želio replicirati iz jednostavnog razloga što je to valjda cilj da se uđe u politikanstvo. To je najmanje ovdje cilj. Ali ipak bi morao reći da ono što je rekao gospodin Rašula oko kontroverznog natječaja iz 2011. godine da je ovako jako, jako zanimljivo i ne znam na temelju čega je došao do ideje da je to bio kontroverzan natječaj. Gospodine Gordiću nemam namjeru odgovarati iako imate cijeli niz mogućnosti počevši od toga koliko je preneseno sredstva, što je namjensko i što je nenamjensko. Al, kažem. Ne želim dakle pričati. Pitanje je veoma jednostavno. U ovom trenutku netko je rekao: možemo ući ili u sanaciju ili širenje rive. Razlika je samo milijun eura. Onaj tko je fulao za 15,5, taj je vjerojatno fulao i za 14 i petsto, tristo, koliko je. Prema tome, razlika je 10%. Da li će biti 5, 7, 20 i 25? To je druga priča. Dakle, u ovom trenutku je jako blizu situacija da se počne sanirati riva u postojećim gabaritima. Nitko je više ne ide širiti daljnjih 100 godina jer ti netko neće dva puta dati 15 milijuna. Sanacija rive ne podrazumijeva ono što bi se reklo stavljanje na bujaku kamena pa da sad staviš dvije lopate pijeska i staviš u ravnu ploču. Nju ne možeš sanirati u tri metra, a ostalih 693 metara pustiti kao što jesu. To je dakle elementarna stvar. Ići je sanirati i onda reći sad ćemo je širiti. Prije neki dan na televiziji je bilo kako je Švedska prešla sa lijeve na desnu stranu voziti. To što vi kažete, kao da kažete idemo sad sa desne na lijevu, ali postepeno. Najprije će teški kamioni preći vozit lijevo, a onda ćemo mi svi drugi u međuvremenu. Dakle, ne možete sanirati 3 metra rive na ovom potezu. Da li je to jasno? Ovo je osnovno pitanje. Ja nisam rekao da se mora ona sanirati sutra. Ali ako se ima novaca 14,5 milijuna za sanaciju rive imat će se i 15 milijuna da se ona širi i da se dobije nova vrijednost. Dakle, nitko nije rekao moramo sada raditi. Još jednom priznajem, ja sam kriv, kao član ovoga vijeća što nije rađeno prije. Ajmo prestati s time. Ovo je sve alibi i populistička pričanja oko administracije, da li ovaj ili onaj članak. Jedan jedini cilj je skrenimo ono cilj sa proširenja rive i stavimo ga na nekakvu opću priču tko je s kim, šta i kako i tko je bio tko s koalicijom, što je izglasao. Osnovna činjenica je sljedeća. Da li će netko napraviti za puno novaca sanirati rivu jer ima input od jednog poduzeća koje je reklo, ja ću sudjelovati ako to ima. Koje iznosi milijun i tristo tisuća u ovom slučaju. Ili će netko reći ne, građani žele širu. Što se referenduma tiče, ako želite referendum slobodno ga zovite. Zato što plan dopušta širenje i zato što je u planu taj projekt. Prema tome, onaj tko se zalaže za postojeće stanje, ne treba referendum. Onaj tko želi promijeniti stanje treba referendum. Ja sam rekao da treba pitati građane. Može se pitati na bilo koji način ako vi hoćete napravite i referendum i stavite lijepo pitanje građanima. Ajde, mislim budimo logični. Kažite da li ste za širenje rive što će koštati 20 milijuna? Pitanja teta u vrtićima i tako dalje su elementarna pitanja koja se odnose na namjenska, nenamjenska sredstva kojima se ovdje baca samo da bi netko na televiziji čuo: aha, oni žele širiti rivu, mi u vrtićima nećemo dobiti plaću. To je smiješno. A to brojke, ako ih je netko išao gledati mogu se vidjeti crno na bijelo. Ovo je jednostavno pitanje, kakvu viziju mi želimo, da li ćemo imati Pulu na moru sa svojom rivom koja je šetnica i ako bi Gradonačelnik pristao na to, sigurno bi imao ogroman plus među ljudima. Ili ćemo odustati od toga, potrošiti novac i nikad više se ne vratiti. Još jednom

kažem, zanemarimo tko je koja stranka. Ja priznajem krivnju. Puno puta sam griješio i još vjerojatno jedan od najmanjih, ali nemojmo se držati nekakvih alibija koji imaju isključivi cilj da maknu fokus sa osnovnog pitanja. Kakvu rivu Pulaženi žele? U krajnjem slučaju ako nemamo novaca za sanaciju, pa ne trebamo raditi danas. Za pet godina, šest, za deset godina, ako netko misli da se to može raditi, a uzmete proračun, pa ćete vidjeti što je. Ja ne bih, kažem, duljio s političke strane. Ja vas molim da razmislite o tome da date podršku. Da li smo mi napravili krivi zaključak i to? Meni je samo bitno da li su gradski vijećnici za to da se riva širi u gotovo istom novcu ili su protiv toga i da se kaže Gradonačelniku, gledajte, sve što dalje radite, morate reći na vijeću koje će zajedno sa vama odlučiti i koji će se dalje raditi potez. Lučka uprava će tako raditi ili će imati drugog predsjednika. I ovo kažem još jednom. Bilo je puno prilika, ali ne želim politizirati oko toga. Ovo je strateško, jedno od najbitnijih strateških, uz Uljanik, pitanja Pule. Hvala.

IVAN ŽAGAR (replika)

Da, evo, samo par stvari. Dakle, gospodin Boljunčić već ste nekoliko puta rekli da ovo nije politikanstvo. Baš više od dva puta svakako i još ste mislim sada izgovorili da sve ovo što smo mi svi drugi pričali da su to populistička pričanja. Dakle, ono što sam htio reći, kako nije politikanstvo kada smo na 10 mjeseci do lokalnih izbora. Mislim da je tu motiv ove sjednice vrlo jasan, dakle, to je tema koja je izvučena iz naftalina, dakle, stara preko 10 godina i mislim ja to vidim isključivo kroz politikanstvo i kroz tu populističku prizmu. Evo, to je s jedne strane. S druge strane rekli ste nekoliko stvari koje ne stoje. Vijeće odlučuje i donosi ovakve odluke. Ne, ja bih rekao da izvršna vlast, Gradonačelnik i njegovi ljudi predlažu Gradskom vijeću. Dakle, oni su kreatori politike grada, ne Gradsko vijeće, kao takvo. Tako da, čisto malo vratimo stvari kakve jesu. Pa, evo, kažem, ako dobijete vlast u svibnju 2025. izvolite si kreirati politiku i sretno u tome.

SINIŠA GORDIĆ (replika)

Znači, evo, možda nisam bio jasan. Znači, ja sam za širenje rive za 13,8 metara. Ako to znači da podržavam varijantu 1, onda znači podržavam varijantu 1. Znači, da budemo na čisto. Isto tako znam što su namjenska što nisu namjenska sredstva, ali ovdje govorimo o zahvatu koji, po meni moraju ljudi biti svjesni da taj zahvat neće trajati 6 mjeseci. Znači, tu pričamo o nečemu što će obvezati x, y gradsku upravu koja dođe ili ostane ili kakva god da bude. Obvezat će je jedan, dva mandata, što već ne. Znači, govorimo samo o tome jesu li građani u gradu Puli, stanovnici grada Pule spremni prihvatiti tu cijenu da to može koštati enormne novce. Na kraju, da se razumijemo, finalni proizvod će biti odličan, ali da ne bude to na kraju kao i ono što kažu: „operacija uspjela, pacijent umro”. Znači, mi se bavimo tu tehnikalijama, mislim tehnikalijama, politikanstvom realno iz razloga što dok propada komplet industrija, propada grad u globalu što se tiče od onog našeg što bi trebalo popuniti naš proračun, mi razgovaramo da li ćemo potrošiti 15, 20, 30 milijuna eura na rivu. Znači, po meni, prvo bismo, možda bi prvo trebalo u odnosu na sve ove projekte i izgradnju rive i svega ostalog, raspraviti i napraviti tematsku sjednicu, zašto nemamo industrijsku zonu? Zašto Grad Umag troši više plina nego cijela Pula zajedno? Znači, Grad Umag ima jaču industriju nego Pula. Što Grad Pula radi...

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA : Tema...

SINIŠA GORDIĆ

To je tema. Tema je kako ćemo financirati gospodin Boljunčić me prozvao da govorimo o namjenskim i nenamjenskim sredstvima. Znači sredstva treba nekako privući. Ako gubimo radna mjesta, gubimo industriju i onda nemamo ni sredstava. Hvala.

VALTER BOLJUNČIĆ (odgovor na replike)

Pa ovo postaje zamorno. Ajmo logički gledati. Ovu temu nisam izvukao ja, nego vaš Gradonačelnik. Ja sam reagirao samo na ovaj zapisnik koji kaže da će se na intervjuu gospodina Heraka, da je priča gotova, da na jednom se kreće i sa projektom i sa skupljanjem sredstava. Znači, vi vičete protiv sebe, ako već tako govorite. Ja sam samo rekao, čekaj malo, nije to tako. Što se tiče dakle ovog dijela, vi kažete, vi niste radili, sada ste vi na vlasti. Jer možete radi? Ne mi, mi nemamo novaca. A ma čekajte malo. Da li smo mi imali? Nije bilo nije bilo sredstva onda. Ja još jednom priznajem, ja temu nisam izvukao, ali ako se izvlači tema gradske rive koju je izvukao Gradonačelnik zajedno sa ACI-em i sa Lučkom upravom mi moramo reagirati, ako ne je priča gotova. Mislim, da li je to jasno. Nisam ja sa došao 8 mjeseci. Po deseti put vam kažem, politikanstvo me ne zanima. Ja nisam kandidat za Gradonačelnika da budete svi na miru. Što se toga tiče. Koliko je puta gospodin Gradonačelnik mene prozvao da sada uzimam nekakav položaj. Dakle, ja kao Pulažan koji ovdje živi 64 godine, ako je ovo trenutak da se nešto radi, želim rivu kakvu Pula zaslužuje. I to je tema koju ste vi izvukli, ja sam samo reagirao na način da ćete utrošiti novac, a nećete napraviti nešto da se vidi.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Zaključujem raspravu. S obzirom da pitanja nije bilo, jedino mogu pitati predlagatelja da li bi još nešto rekao.

VALTER BOLJUNČIĆ (IDS)

Meni je žao ako je došlo do zabune u pisanju ovog dijela, ja to nisam pisao po člancima, lijevo-desno, ali ja bih volio da se ipak vijećnici izjasne da ako se ide u bilo koje poteze sada na rivi bez obzira tko će sudjelovati, tko neće i tako dalje da se izjasne da li žele da se to mora odraditi u suradnji sa Društvom arhitekata. Usput napominjem da je sam Gradonačelnik osnovao grupu arhitekata koja mu pomaže i da se vijećnici, mislim da smo čuli, da se oni na neki način odrede da li su na temelju ovih što smo imali primjedbi idejnih prijedloga za širenje rive ili za postojeće gabarite. I da svi daljnji potezi oko toga moraju bilo prije kakvih sporazuma doći na vijeće koje mora dati svoje mišljenje o tome što će se raditi. Možda ovdje piše odluka, zaključak, rekao sam, to sad ne uzimam. Da li se slažete da ipak se vijećnici na neki način izjasne oko zaključka da je to pitanje preozbiljno, da ne bi dolazilo na vijeće, da se Društvo arhitekata mora uključiti i da vidimo da li su za postojeće gabarite ili ako se već ide u nešto da se ide sa projektom iz 2011. godine. Da, evo, čisto da znamo koji je stav vijeća. Da vidimo dakle tko je... dobro, neću ući u politikanstvo.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Mislim da smo iscrpili sve. Dajem riječ gospodinu Černjulu, dogradonačelniku. Hoćete nešto reći?

BRUNO ČERNJUL

Mogu reći nešto. Tražio sam riječ jutros. Da mi se da riječ, ali sad je sve gotovo i ipak ću i ja nešto reći bar dio onoga što sam mislio reći. Ovdje mi govorimo o našem zaljevu, o našoj luci, o nasipavanju i tako dalje. Da li se netko od tih predlagatelja zapitao kako je naša luka? Kakvo je naše more u luci? Da li je ono živo? Da li umire? To ne govorim bez veze. Radi toga što mi grabimo akvatorij našeg zaljeva, nasipavamo na sve strane, to je ono što je vidljivo. Ono što nije vidljivo godinama su sve fekalije Pule išle u naš zaljev. Gdje je to završilo. Završilo je na tome da je naše more pliće, da umiru sve što je živo i flora i fauna. Pa ja predlažem da tko god planira neke takve aktivnosti nasipavanja mora, jer mi hoćeš-nećeš, ovdje smo uzeli ovaj dio kod veslačkog kluba, jedno 20 metara, 30 metara smo ušli u akvatorij. Ja sam stanovnik Velog Vrha. Ja sam počeo plivati tu kod željezničke stanice, onda

kad je more bilo 5, 6, 10 metara od obale. Danas je to 30 metara. Što to znači. To znači da mi smo uzeli dio toga. Mi ako uzmemo da će se na prostoru između Valelunga i marine Polesane sagraditi jedno пристаниšte za kruzere, mi praktički ćemo doći vis-a-vi tog mjesta za kruzere i našeg Mandrača. Vrlo blizu ćemo biti, ali onda će biti kasno. Onda u akvatoriju našeg zaljeva, neće biti ribe, neće biti školjaka, neće biti ni flore ni faune. Ali nitko ne govori o tome. Ja bih samo, to je ono što sam mislio reći, to sam iskoristio priliku da me Predsjednica pozvala i da to kažem da imate na umu kad se nešto bude u budućnosti radilo sa zaljevom Pule. Više nema onog strujanja jer more ima strujanja, struje. A ima i plimu i oseku. Znači, nema više onog strujanja koje je nekad bilo. Mi zatvaramo, prepreke radimo da bi umanjili ta strujanja. Ovo što sam spomenuo o fekalijama, mi imamo danas vrlo plitko more. Kada dolazi onaj plavi kruzer ovdje sa pasane tamo kod marine Polesana, on kada kreće rilcima digne gore mulj, ajmo reći mulj. Znači da i ja isto nešto pamtim, pa pamtim da se nekada, povremeno, mora svakih 10, 15 godina, bez obzira što nije bilo tako mulja, čistio pulske zaljev. Danas više to ne vidim. Morat ćemo jednog dana se zapitati zašto. Evo to je samo jedan dio onoga što sam mislio reći i hvala na ovome. Na kraju smo, teško je svima nama, ali iz duše sam morao to reći.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA
Hvala lijepa. Dajem riječ Gradonačelniku.

FILIP ZORIČIĆ

Srdačan pozdrav svima. Pa evo, ja moram reći da smo se o demokraciji od 2012. godine pomakli jako puno jer Gradsko vijeće 2012. 23 siječnja je trajalo sat vremena, a ovo traje preko četiri sata, tako da je to već veliki korak. Kaže ovako jedan citat sa te sjednice: „činjenica je da jedino od pulske rive imamo zapravo ono što nam je ostavila Austro-Ugarska i da kroz svo to vrijeme mi nismo napravili praktički niti jedan metar te rive. Ako zanemarimo prošle godine što se napravio taj carinski, odnosno Riječki gat. Bude nadu Rusi koji su, čujem, pronašli neku bakteriju koja produžuje ljudski život na 140 godina života. To možda netko od nas dočeka do te realizacije. No šalu na stranu.” rekla je Loredana Štok tada, te 2012. Ja se nadam da mi ovo s Rusima nećemo morati ponavljati ove godine. Međutim, moram naglasiti dvije stvari. Prva je, kao da nismo govorili o istim projektima. Kada govorimo o iznosima i ono što je govorio kolega Gordić i jako konkretno kolegica Radolović. Dakle, da li mi govorimo o cijelom projektu iz 2012. godine, u kompletu, kada govorimo o uzimanju parkinga, ili ovdje sad govorimo o sanaciji od 700 metara zida od rampe u ulaz u Uljanik do Riječkog gata. Dakle, to su dvije različite teme. Zato nisu isti iznosi, to je prva stvar. Druga stvar, jako mi je drago da smo došli u kružnim terminima do toga da ste gotovo svi rekli da možemo čekati. Govorio sam o političkom duplom pasu, dakle, kada će dogodine kandidati koji budu govoriti da se nešto nije napravilo. Pa će reći, evo, spominjat će i rivu. Jako je dobro da se govorilo o tome da sada treba čekati makar 5 ili 10 godina. Također, jako dobro je gospodin Boševski govorio kada je rekao da je to isto govorio prije 14 godina. Podsjećam javnost da je ovaj projekt započeo 2009. u prvim susretima sa Društvom arhitekata ovdje. To je također iz stenograma zapisa Gradskog vijeća i također je rečeno danas da se dalje projekt trebalo pratiti. Nitko ga nije pratio 10 godina. To su činjenice, ali slažem se s kolegom Boljunčićem da se ne treba vraćati unazad i nećemo, i zato je dobar vaš zaključak, ali vi i sami znate što je politička replika dok god vi govorite dok Pula stagnira, ja ću vama govoriti što niste napravili. Tako da tu se možemo dogovoriti pa da onda budemo na istoj valnoj duljini. Nadalje, kada govorimo o varijantama, ja mislim da bi bilo jako korisno zaključno da mi sjednemo zaista sa ministarstvom i ako ministarstvo kaže što je govorio gospodin Herak i naloži da se ta koncesija mijenja, da se ti vezovi miču da mi idemo u proširenje. Svatko je za proširenje. Ja ne znam tko nije ovdje za proširenje rive. 5 ili 13,5 metara, to je uopće upitno. Ali pitanje je i tajminga i načina i mogućnosti. Hoćemo li širiti

samo 150 metara ovih dužnih od kapije Uljanika ili ćemo svih 700? Tu je zapreka. Ministarstvo je to koje mora ACI-u dati nalog, a mi ćemo ih zvati na razgovor da se to dogodi. Ja protiv toga nemam ništa. Mislim da je prva faza sanacije rive dobar potez, a nakon toga faza širenja po zonama navedenim u idejnom rješenju. Ja mislim da se također o tome može razgovarati. Ako ministarstvo bude afirmativno oko toga i zajedno svi mi ovdje, mislim da će i Lučka uprava također biti onda za i onda možemo ići u nastavak projekta iz 2011. godine. Znači, to uopće nije upitno. Ono što također moram reći da mi nije jasno, rekli ste da se radi projekt. Pa projekt se još ne radi. Dakle, mi smo razgovarali, rekli koje su najbrže varijante i zaista, kao što ste mnogi danas bili iskreni. Reći ću vam da je i s naše strane, moje strane upravo to bio najveći argument i to ove tri godine razmišljajući o rivi, koje je najbrže i najbolje rješenje, ali najbrže da se sanira dio koji je u nikakvom stanju, ponegdje i u opasnom stanju. I ponavljam, veliki dio rive je pješačka zona koja mora postati šetnica. To također nije upitno. Osvrnut ću se također na jedan dio koji je rekao gospodin Mirković da se mlade ne pita ili tako nešto slično. Pa ako niste vidjeli kolega Mirković, to je predstavnik Savjeta mladih danas na gradskom vijeću. Dakle, to ne znam uopće kako ste to povezali i da mladi odlaze iz Pule. To mi baš nije jasno. Tako da, evo, ja zaista zahvaljujem svima na raspravi. Drago mi je da se dogodila ova tematska sjednica. Drago mi je i zahvaljujem izvjestiteljima koji su to na konkretan način također i stručno i rekli. Ovdje nitko ne isključuje struku. Zadnji put je vijećnica Puh Belci rekla da ovdje nije struka. Moram reći firma Obala, možda je mana što je iz Splita, pa ćete mi to neki nabacivati, to nema veze sa mnom. Dakle, oni su najstarija hrvatska firma koja se bavi upravo obalnim građevinama i konstrukcijama. Itekako pogledajte njihove reference, one su zaista na svjetskoj razini. Prema tome, ljudi znaju što govore. Međutim, bojim se zbog tih milijun i dvjesto da je razlika da li govorimo o zidu ili govorimo o cijelom projektu rive iz 2012. godine. To je onda ogromna razlika. Jer ja ne znam koliko danas bi koštao taj cijeli projekt te rive. Mene upravo to zanima je li to 20 milijuna ili 30 milijuna. Dolazimo onda na ono što je govorio gospodin Gordić. Ne znam koliko košta. Mi to ne znamo. Koliko bi se radilo, je li znamo? Ne znamo ni to. Dakle, nemamo dva ključna odgovora. Ni koliko vrijedi, ni koliko bi se dugo radio. Ako se dogovorimo da ćemo čekati, čekati ćemo onda koliko bude trebalo. Hvala vam još jednom svima. Nadam se da ćemo govoriti i dalje o budućnosti, a ne samo o prošlosti.

PREDSJEDNICA GRADSKOG VIJEĆA

Zahvaljujem se svim sudionicima po ovoj tematskoj točki i utvrđujem da je Gradsko vijeće primilo na znanje sve informacije o temi i pojedinim pitanjima od osobitog interesa i značaja za Grad Pulu vezano za uređenje rive.

Ovime je dnevni red iscrpljen te Predsjednica vijeća zaključuje 36. tematsku sjednicu Gradskog vijeća. Dichiaro conclusa la 36. sessione tematica del consiglio municipale della Citta di Pola.

Dovršeno u 18,32 sati

KLASA:024-03/24-01/87

URBROJ:

Pula, 19.07.2024.

GRADSKO VIJEĆE GRADA PULE

ZAPISNIČAR
Bojana Petrović

PREDSJEDNICA
Marija Marković-Nikolovski